

கல்கி

KALKI 31-5-1959

30

வியப்பூட்டும்
சலவைப்
பவுடர்

விநியோகம்
பெரிய
கடைகள்
ரூ. 2/19 த.கமர.,
சாதாரண கடைகள் ரூ. 1/12 த.
கமர.; (பிரதேச
விலை உள்ளிடப்படும்)

ஸர்ப்

உங்கள் துணிகளின்
வெள்ளைவளையென்று சலவைக்கு

கற்பனை செய்திருக்க மாட்டீர்கள்
அந்தச் சலவைப் பவுடரையொன்றும்
போன்ற மிகத்தான் வெண்மை
தரும் பவுடர் ஒன்றை!
பார்த்திருக்க மாட்டீர்கள் இது
போன்ற அந்தத் துணி கொழிக்கும்
சாதாரண ஒன்றை! பத்தாண்டுகளும்
வெண்மையாக கொடுத்ததெனும்
துணியை!

உயர்த்தி இருக்க மாட்டீர்கள் சலவை
இவ்வளவு விரைவில்! நெய்மேய்மையுட
லானது அந்நிலைக்கு வரவே அவற்றை
சாப்பிட வேண்டாம்!
அபார்த்திருக்கவே மாட்டீர்கள்
உங்கள் பணத்திற்கு இப்போன்ற அந்
புறமாவது! உங்கள் குழம்பத்தில்
சலவை துணிக்குக்கும் உயர்த்து!

சலவைப்பவுடர்

வெள்ளைவளையென்று சலவைக்கு - ஸர்ப்

இந்தத் துணி விவர விபரம் தயாரிப்பு

SU. 24-329 TM

கஸ்கி

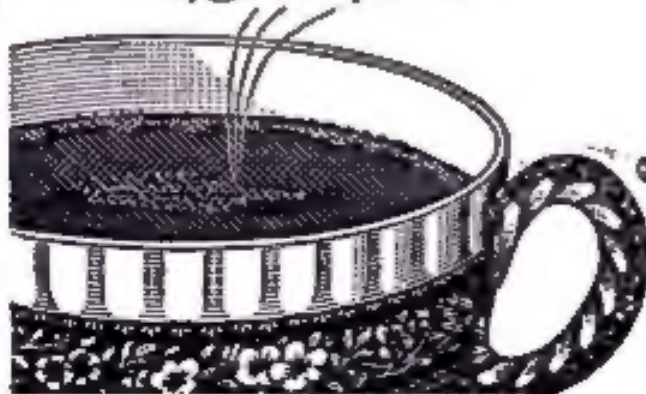
வொரு ளடக்கம்

தரித்திப் பீடிவாதத்தை விட்டு விடுங்கள்	ராஜாஜி	...	8
பேரக வெகித்தை	(காட்டென்)	...	6
மத்திரி கைபக் குழம்பம்	ரஜாஜி	...	7
என்ன செதி?	8
ஆகாச வெடி	8
வள்ளுவர் வாசகம்	ராஜாஜி	...	11
சட்டிய தாவி	சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார்	...	12
விரபாண்டியக் கட்டபொம்பம்	காத்தம்	...	16
பத்தி வயல்	பொன்னாள்	...	20
என்னை உதங்காவோ?	மாயாவி	...	25
திருத்திப திருமணம்	வித்தன்	...	26
செயல்படும்	சக்தா ராமசாமி	...	41
பாண்டிமாநேவி	சா. பார்த்தாசாமி	...	49
கல்வெளியத்தின் சோல்லோலியம்	உ. ராஜேந்திரன்	...	59
தங்க ககரம்	அகிலன்	...	68
தேன் கூடு	ஆர்.வி	...	78
குமால்தா வேண்டாம்!	ஸ்ரீரங்கம் கரநிம்மன்	...	88
நாட்டு வயத்தியம்	ஸ்ரீநாதர்	...	88
ஞானம்	பீலாஜி	...	91

"கஸ்கி"யில் கேள்வியும் கதைகளும் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம்
உற்பத்தி பெயர்கள்; எப்படிப்பட்ட உற்பத்தியும்,

நரஸ் காபி

அருந்தி அதன்
பிரத்யேகமான
ருசியை
அனுபவியுங்கள்

நரஸ்
மான்புபாச்சாரி
கோ. பிரசாத்தே. லிட்.
சேலம் & சென்னை

சொகுசாக உங்கள் தினத்தை
தொடங்குங்கள் . . .

"ப்ரேம் குமார்" प्रेमकुटीर

மெர்லினைட்டு மற்றும்
காஸ் பெசைட்டு செய்வப்பட்ட
காட்டம், துணிகளும்,
நிடைக்கிறதன், 30" அகலம்
உத்தர கா தமரிக் கப்பட்ட
விநயிதமரன் கவர்களும்
கொடக்கிறதன்.

**பாம்பே
டையிங்**

அண்டு மானுபுபாக்கரிங்
கம்பெனி லிமிடெட்

உயர்ந்தாக பஞ்சிவிருந்து
தயாரிக்கப்பட்ட "ப்ரேம்-
குமார்" உங்களை நான்கு
தும் எடுப்பான தோற்றத்து
டன் இருக்கச் செய்கிறது.

KANTA CHAP
KOTA VAR

தொக்கெனம் கண்டிப்பிட்டிகள்:

சிமன்லால் உமாஜி அண்டு ஸன்ஸ்

27/29, கணேஷ்வாடி, எம். ஜே. மார்க்கெட், பம்பாய்-2

டெலிபோன் : 22491

தந்தி : 'சிமன்'

R.P.C./CBD/59

மார் 18
இதழ் 44

தமிழ்த்திரு நாடு தன்னை—பெற்ற
தாபென்ற கும்பிடடி பாப்பா

—பாத்திரம்

விசாரி
வலகாடு 17

ஹிந்திப் பிடிவாதத்தை விட்டு விடுங்கள்

ராஜாஜி

நீங்கள் அருமை ஐயுறுபதி அவர்கள் ஹிந்திப் புலவர்களுக்கும் அந்த மொழியின் வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்ட எங்களுக்குத் தீவிர ஆர்வம் உண்டாகியிருக்கிறது. அந்தப் போலீஸ் நானும் தமிழ்ப் புலவர்களுக்கும் தமிழ் வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்டவர்களுக்கும் போலீஸ்கள் கூறலாம். இன்னும் எத்தனையோ பேர் அவர்கள் பிரதேசமொழி எய்தாதவர்களுக்கு ஆலோசனைகள் கூறலாம்.

உள்ளும் என்னவென்றால், ஹிந்தி இன்னும் தன் பிரதேச மொழியாகியுள்ளிருக்கவில்லை. இதுதான் அடிப்படைமான காரணம். ஹிந்தி என்று பெயரிடக்கூடிய பெயரென்னுள் பல மொழிகள் உள்ளன. அவற்றையெல்லாம் ஒன்றுக்கூடி ஒரு தன்மை பிரதேச மொழியாக ஹிந்தி இன்னும் வடிவம் கொண்டு வரவில்லை. ஆகவே, தமிழைப் போல், மராட்டியைப் போல், வங்க மொழியைப் போல் ஹிந்தியாவதற்கே இன்னும் எய்தாமையோ செய்யவேண்டும். ஆனால் ஹிந்தி அரசாங்க மொழியாக வேண்டும் என்ற அரசியல் மோகம், அதன் இயல்பான வளர்ச்சியைக் கெடுத்து வருகிறது. அவராமையிற் போட்ட கோளம் அளவிடத் தெரிந்ததற்கு முடிவாகியுள்ள ஹிந்தியின் வளர்ச்சிப் பாதைக்குப் பட்டு வருகிறது.

அரசாங்கம் தோருத்தப் புதுச் சொற்கள் சேருவதற்குப் புருத்தி ஒரு பாஷை வளரவிடவில்லை. அதிலும் அவை சேருவதற்குள் மொழி வளர்ச்சிப் பாதை விடாது. பாஷையின் வளர்ச்சிக்கு இலக்கியமே காரணம். ஒரு பாஷையின் இலக்கியம் எவ்வளவு சிறந்து விளங்குகிறதோ அந்த அளவுக்குத்தான் அந்த மொழியும் அழகும் வளமையும் பெறும். இலக்கியம் பன்னிமமாக இருத்தால் மொழியும் பன்னிமமாகத்தான் இருக்கும். எந்த நுட்பமான விஷயத்தையும் நுட்பமாகச் சொல்லக்கூடிய தன்னமையுடைய மொழி பெற்றிருக்க வேண்டும். விஷயங்கள் சேறுவாடுகளைச் சரியாக எடுத்துக் காட்டும் வகையிலும் பெற்றிருக்க வேண்டும். ஒரு மொழி சிறப்பிற்கும் பன்னியைக் கூடியதாக விளங்க வேண்டுமானால் மெற்குறிப் இலக்கிய அம்சங்களும் அம்மொழியில் இருக்க வேண்டும். இந்த இலக்கிய அம்சங்களையும் வளர்த்ததற்குத்தான் கருக்கமையவும் தெளிவாகவும் எந்த விஷயத்தையும் கூற முடியும். ஆனால் இந்த ஒரு பன்னியையும் ஹிந்தி மொழியில் கொள்ளக்கூடக் கூடாது என்பது பல பாஷைகளில் பரிந்துரைக்கப்பட்டதற்கு அறிந்ததே!

இந்த நிலையில் அரசியல் துறையில் எத்திய அரசாங்க நிர்வாகத்தில் அது ஆட்சி மொழியாவதற்குத் தகுதி வாய்ந்தது என்று ஹிந்திக்கு ஒரு உயர்ந்த அந்தஸ்தைக் கொடுவது அடங்கித்தான். அதிலும் பிற மொழிகளைப் பேசுவவர்கள், தங்கள் அறிவு வளர்ச்சிக்கும் இலக்கிய ஆனந்தத்திற்கும், ஞான வளர்ச்சிக்கும், தம் இயல்பான பிற அறிவு வளர்ச்சிப் பன்னியைப் போல் தோடாத்து பெற்று வருவதற்கும் ஆக்கியும் உயர்வாகியும் வேண்டும் என்று கேட்கும்போது, அவர்கள் கிருபைத்தையும் என்னவோ எதையும் பற்றாக்கித்து ஹிந்தியை ஒப்புக் கொள்ளச் சொல்லு வேறும் வேதனாம்.

பாஷை நாடு முழுமையையும் எடுத்துக் கொண்டு, பல பிரதேச மக்கள் இன்று எந்த மொழியில் நடவழி எதுகிறார்களோ பற்றிப் பேசும்போது, மூலவிவரத்தைப் பரிமாறிக் கொண்டுள்ளனர், அந்தப் பன்னியில் ஹிந்தி எந்த உதாரணத்தை அடைந்து நிற்கிறது

என்பதை அறிவ விரும்பினால் திரைப் பத்திரிகைகளின் விதப்பின் கண்ணு மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டினும்! ஆயினும் திரைச் பத்திரிகைகளோடு ஹித்திப் பத்திரிகைகளின் விதப்பின் கண்ணாக ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் ஆய் சிலம்தான் பல வேறு பிரதேசங்களுக்குப் போது பரணவுபாசப் பயன்பட்டு வருகிறது என்பதையும், ஹித்திப் பத்திரிகைகளின் எண்ணிக்கை பரிதாபப்படக் கூடிய வகையில் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்பதையும் காண்போம்.

ஹித்தி என்ற பொதுப் பெயரில் அடங்கியுள்ள வேம்பெறு பிரதேச மொழிகளைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட எழுத்தறிவிலாத பரமர மக்களின் துண்தொகைக் கணக்காகக் காண்போம். 'இத்தியானில் அவர்கள்தான் பெருவாரியான மக்கள்; ஹித்தியோ, ஆட்சிமொழியாக இருக்கவேண்டும்' என்று வாதிப்பதில் சாண் பொருள்?

இவ்வளவு பெரிய துண்தொகைக்குத் தும், ஹித்தி திரைச் பத்திரிகைகள், ஆயினும் பத்திரிகைகளின் விதப்பின் கண்ணாக்களுக்குப் பக்கத்தில்கூட சரளாடியவில்லை. ஹித்திப் பத்திரிகைகளையிட இரண்டு மட்டங்கு அதிகமாக ஆயினும் பத்திரிகைகள் விதப்பின் கண்ணா! இரண்டு மட்டங்கு மக்களுக்கு ஆயினும் திரைச்சிக் கொண்டாத்துவதற்குச் சரி பத்திரிகைகளிலான புக்கி விவரப்படி, ஆயினும் திரைச்சிகளின் விதப்பின் கண்ணாக்கை பத்து மட்டத்துக்கு மேல் போகிறது. ஹித்தி பத்திரிகைகளின் விதப்பின் கண்ணு மட்டத்துக்கும் குறைவு. ஹித்தியை ஆட்சிமொழிக் சிம்மாசனத்தில் ஏற்றி வைத்துப் பத்து வருஷங்கள் என்ன பிறகு இத்தகைய சிம்மாசனம்! ஏதோ பலாத்தாழமும் பிரசாரமும் இந்தி மைட்பெற்று வரும். திரைச்சிக் பத்திரிகை விதப்போகப் போட்டியில் ஹித்தி தோற்றத்தைக் காண்போம். தாமரையே மக்கள் ஆயினும் பத்திரிகைகள் வாய்ப்புப் படிக்கிறார்கள். இதுவல் லுவோ சரிவான பரிட்சை.

இத்தத் தோன்றிக்குக் காணாம், ஹித்தி பெரும் மக்களிடம் சிலவும் எழுத்தறிவின்மை என்று பதில் சொல்லுவார்கள். ஆனால் எழுத்தறிவு படிக்கவே தெரியாத வர்களுக்காவனா ஒரு மொழியை அறிவ இத்திய ஆட்சி மொழி என்ற அந்தஸ்து கொடுத்துச் சிம்மாசனத்தில் ஏற்றுவது? உண்மையில் ஆட்சிமொழி சம்பந்தமான கொள்கையை சிம்மாசனத்திலேயே. எந்த மொழி அரசாங்க கீவாக உபயோகத்துக்குப் பயன்படும் மொழி என்ற அடிப்படையில் எடுத்தினை மீதுதான் கீவாக வீக்க வேண்டும். அரசாங்க விவகாரங்கள், எந்த விதத்தில் எந்த மொழியில் எடுத்த வேண்டும் என்பதைப் படிப்பு வாகையோ இல்லாதவர்களின் தொகையை வைத்துத் தீர்மானிக்க விடக் கூடாது.

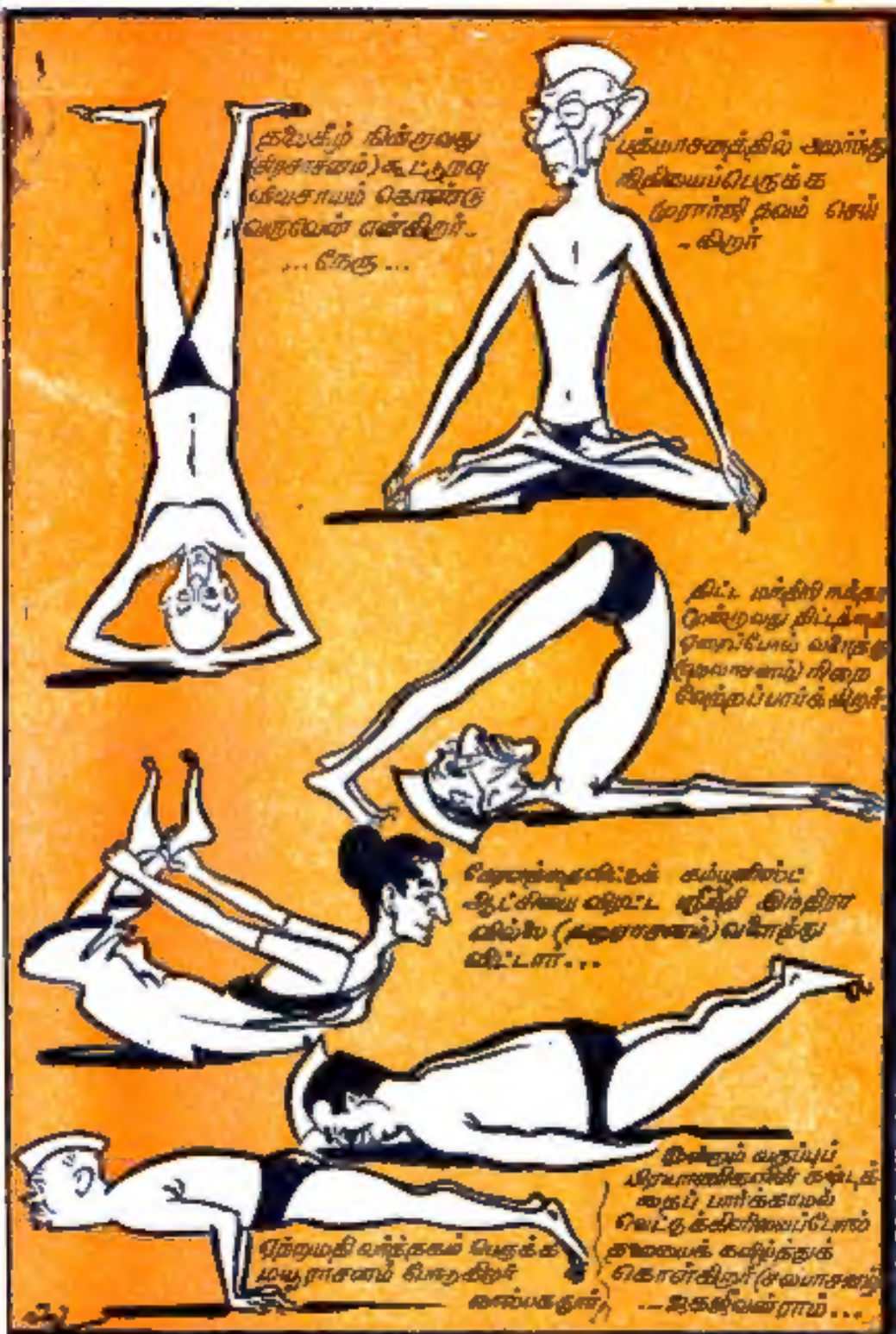
இதனால் சிலபேர், ஹித்தி மொழி ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டும்

என்று வற்புறுத்துவது வேறும் கைத்தியக்காரத்தையாதான். இத்திய துணையத்தில் உண்மையிலும் சிலாபத்திலும் இடமுண்டாறும் ஹித்தி ஒரு பிரதேச மொழியாக அறிவும் இருண்டார்தர மொழியாக என்று தீர்மானிக்க வேண்டும்.

பலமொழி பெரும் மக்கள், பல மதம் கைத் தோன்ற மக்கள், கைத்திர கபாட்சி விக் கடிட்டக்கைக் கண்டு "எம் எவ்வரும் ஒரு மொழி பெசபவர்க்காக இருத்தால் எவ்வளவு என்று இருக்கும், எம் எவ்வாரும் ஒரு சமயத்தைத் தோற்றவர்க்காக இருத்தால் எவ்வளவு என்று இருக்கும்" என்றெல்லாம் எண்ணுவது இயல்புதான். எம் கூட க்காண்டுவேலி வர்க்கப்போடி உயரமாக இருக்க வேண்டும்; அமெரிக்கக்கப்போல ஏராளமாக டாக்கன் பெற்ற 'செவ்வத்தர்க்காக எவ்வக் வேண்டும், அல்லது அரசாபேதமும், சர்க்க தோம் போல் இத்தியாவும் கல்வெண்டோவிக் கணம் பெற்றிருத்தால் எவ்வளவு என்று இருக்கும் என்றெல்லாம் ஆலசப்படலாம். ஆனால் அத்த அத்தமத்த ஆலசகளுக்கும், எண்ணங்களுக்கும் இடம் தரவாகாது. மாத்தமுடியாதவிதப்புவகன் மத சலுகையத்தில் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. அதன குரபத்திற் கொண்டு அத்தத்துத் தருத்தபடி வாழ்க்கையையும் அரசியல் கொள்கைகளையும் அமைத்துக் கொண் வேண்டும்.

மேறும் சொந்த இரண்டு தூக்குண்டு கைத்திய இத்தியானில் கைத்திர சைத்திரத்தையும், அத்தச் சைத்திரம் விசைத்தியுண்டையும் கம்முண்டப ஆலசக்கும் ஆணவத்துக்கும் இசைபட அறித்த விடலுடியது. எத்தத் தரமான கல் என்று பார்த்து அதற்குத் தருத்த, அது தாய்த்துப்பவான சிப்பந்தான் செய்பமுடியும். சிப்பன் அழகாக இருக்க வேண்டும் என்று கல்விக் தரத்தாத மதத்து வேல் செவ்வ மட்டமயாரும். அத்தத்துக்கும் மேலான உண்மைய கந்து உண்டு. சிலாபத்தைப் புறக்கணித்தால் காட்டிக் குழங்கும் அமைதியும் குங்கியும்.

முற்புது வருஷங்களுக்கு முன்பே, கைத்திரம் வந்து கொண்டிருப்பதை என் பார்த்தோம். எதிர்காலத்தில் துணையகம் என்ற பெயரில் எடக்கவிருக்கும் கைத்தியக்காரத்தையாதான் அப்போதே கண்டேன். கைத்திரத்தை விரும்பியவர்கள், அமைதியையும் விரும்புவவர்கள், அனாலம் என் தென்னக மக்களை எச்சரித்தோ! பன்னிக்கட்டக்களில் அனாவரும் ஹித்திப் படிக்கவேண்டும் என்றோம். ஹித்திப் பரிட்சையில் தெருமத்தியாரும் அவர்கள் மேல் வருப்புகுப்போவதற்கு அது குத்தலமாக இராது என்றோம். என்னுண்ட எச்சரிக்கை கல்வ ருத்தலில் எடுத்துக் கொண்பட்டவில்க. தோல்வியுற்றது. அதுமேல இந்து என் காட்டு மக்களை என்னுதந்துவிடலாமா!

எனதென்றும் கிரிவகம் கூடிய பெருந்த
அதிதிகு அவர்களை உட்படுத்தியுள்
என்றுப்புகொண்ட முடியுமா? முடியாது.
ஆலாபடியால் இந்த மூடத்தனமாக
பிரகாசத்தை இயல்பில் எதிர்த்துத்
கொண்டே வருகிறேன். பெருவாரியாக
மக்கள் கூட்டத்துக்கு இழைக்கப்படு
கிற அநீதி, முறையில் பேசிய ஆபத்தில்
கொண்டு சேர்த்துவிடும் என்று எனக்
குத் தொன்றெனவாயால் எதிர்த்தேன்.

தூதராகவும் என்பது பெரும்பான்மை
வாச மக்களின் ஆட்சி என்பது உண்மை.
இதுபற்றியும் மக்களின் அபிப்பிராயம்
களைப் புறக்கணித்து பெரும்பான்மை
மக்களின் அபிப்பிராயப்படி ஆட்சி நடத்
தீயே ஆகவேண்டும் என்பது உண்மை.
ஆனால் அய்யித புறக்கணிப்புக்கு வரம்
புதல் உண்டு. புறக்கணிக்கும் மூலதனம்
சமமாக கடைபிடி வேண்டும்.

தன் பலத்தைக் கொண்டு தனி மனிதன் ஆட்சி நடத்துவதில் எவ்வளவு கஷ்டம் உண்டோ, அவ்வளவு கஷ்டம் துணைகொடுத்தால் உண்டு. பொதுஜன ஆட்சி ஆயிற்றே என்று துணைகொடுத்தவரும் எவ்வளவு புகழ்களைத் தரல் ஆபத்து விளையும். இரு பெரும் பிரதேசத்தின் மிகக் கூடுதல் கஷ்டம் விளையக் கூடிய காரியம் கிராமத்தின் பிரதேசத்தின் துணைகொடுப்பின் எண்ணிக்கையின் பேரில் செல்பலாகிறது. இதற்கு வலுவூட்டி

எனக்கே உரிய பரிச்சயமடைந்த ஆய்வினை
பாணையரவர்கள் தன்னிடமிருந்து தம்முடைய
பிரதேச பாணையரவர்கள் பாரத சீர்தரகப்
பாணையரவர்கள் அலுவலரும் ஒப்புக்கொள்ள
வேண்டும் என்று எனக்கு அறிந்தி பிரதேசத்தின்
வந்தியத்தாது கூடாது.

தந்தி பேசும் சகோதரர்களை! எங்கள் சொன்னதைத்தானே மீண்டும் சொல்வீரென் என்று இதைத் தள்ளிவிட வேண்டாம். என் உங்களுடைய மறைய உண்பன். என் கிசேகத்தை கங்கு உணர்ந்திருக்கிறீர்கள். அப்படியே பட்ட உண்பன் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுகிறேன் என்று அவன் சொல்லும் போகவேண்டுமென்று மக்களையும் அளித்துச் சித்திக்க வேண்டுமென்று. தென்னாட்டிலுள்ளவர்கள் வெள்ளை மனம் கொண்டவர்கள் ஆகிறார்கள் விவசாயத்தை ஏழடி மறையத்துச் சொல்லுமென்று புரிந்து கொள்ளக்கூடிய சாமர்த்தியம் என்னுடைய இல்லாமல் போகவில்லை. தந்தி திரும்புமறை உங்கள் மனத்தில் உறுதியுடனாகக் கொண்டு, அதை எவ்வளவுதான் ஏழடி மறையத்துச் சர்க்கரை புரிவினிக்கச் சொன்னாலும் அது எங்கள் உண்பனதான் கோத்தான் செபித்து. இந்த விஷயத்தில் மறையமாக உங்கள் மனத்தை மாற்றிக் கொண்டு விவசாயமாக உடத்து கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மந்திரி சபைக் குழப்பம்

கொழும்பு, மே. 20உ

இலங்கைக் இயங்காட்சியகப் பரபரப்பு பரவி சம்பவம் கடைபெற்றிருக்கிறது. சென்ற மூன்று வருடங்களாகப் பதவியில் இருந்த கூட்டு அரசாங்கம், இரு மந்திரிகளும் ஒரு உதவி மந்திரியும் ராஜினாமா செய்தபடியால் கவிழ்ந்து விட்டது. இந்த ராஜினாமாக்கள் சென்ற சில தினங்களாகவே எதிர்பார்க்கப்பட்டனவதால் எவ்வுதும் மந்திரி சபை கொடுக்கடி படிப்படியாக உச்ச நிலையை அடைந்து கூட்டு அரசாங்கம் கவிழ்ந்து மக்களிடையே விசேஷப் பரபரப்பை உண்டு பண்ணியுள்ளது. இனி அடுத்த படி என்ன? இதைத் தொடர்ந்து கூட்டிய குழப்பங்கள் ஏதாவது எடக்குமா என்றே ஒவ்வொருவரும் கேட்கிறார்கள். இலங்கை சம்பந்தப்பட்டமட்டில் மே மாதம் ஒரு பொய்வாத மாதம் போலிருக்கிறது. சென்ற வருட மே மாதத்தில்தான் ஒரு பயங்கரமான வருப்புக் கலகம் கடைபெற்று நூற்றுக்கணக்கானவர்களுக்கு உயிர்ச் சேதம் ஏற்பட்டது. இந்த வருடம் மே மாதம் கூட்டு அரசாங்கம் கவிழ்ந்து விட்டது.

பண்டாரநாயகரின் அரசாங்கம் வலது சாரிகளையும் புரட்சிவாத இடது

சாரிகளையும் கொண்டதாக 1956-ம் ஆண்டும் அமைக்கப்பட்டது. சேஷநல்ல வேலைத் திட்டத்தில் ஒரு உடன்பாட்டுடன் இயங்கிச் செல்லும் ஒன்று சேர்ந்து சென்ற தேர்தலில் போட்டி விட்டு ஐயித்துக் கூட்டு அரசாங்கத்தை அமைத்தன. அதன்பின் காட்டிய பஸ் போக்குவரத்து, துகறமுகம் ஆகியவை தேர்ப் மயமாக்கப்பட்டன. விவசாய களுக்கு விமோசனமளிக்க கிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் ஒன்றையும் கூட்டு அரசாங்கம் இயற்றியது. இம்மூன்று சேஷநல்ல கடவுட்களைகளையும் அடுத்து கூட்டுறவு அபிவிருத்தி மத்திய பாங்கு மசோதா ஒன்றைப் புரட்சிவாத இடது சாரிக்கூடத் தலைவரான உணவு மந்திரி சிபிப் குணவர்த்தனு கொண்டு வந்தார். இதை மந்திரி சபையினுள்ள பத்து வலது சாரி மந்திரிகளும் ஆதரிக்கத் தயாராயினும், "ஒன்று, எங்கள் அரசாங்கத்தினிருக்க வேண்டும், அல்லது புரட்சிவாத மந்திரிகள் அரசாங்கத்தினிருக்க வேண்டும்" என்று வலது சாரி மந்திரிகள் பிரதமருக்கு இதை எதிர்த்துக் கொடுத்தார்கள். அவர்களைத் திருப்பிப் படுத்துவதற்காக ஆட்சேபணைக் குழிப் கூட்டுறவு பாங்கு மசோதாவைத் தமது பொறுப்பில் எடுத்துக் கொள்ள உணவு மந்திரியிடமிருந்த கூட்டுறவு

பய்ப்பல் கைத்திறும் சென்ற மாதங்களிலும் வெற்றிவழிமகம் கடந்த ஏ. பி. என். கண்காட்சி சென்ற 23-ம் தேதியிலிருந்து பெங்களூரில் ஒரு வார காலம் கடைபெறுகிறது. உத்தியான வளங்களுக்கும் பூங்காக்களும் சிறந்த பெங்களூரில் வாய்ப்பாக் தோட்டத்தின் மத்தியில் அமைந்துள்ள கண்ணுடி மண்டபத்தில் பத்திரிகைகளின் வளர்ச்சியைப் பற்றிப் பல சித்திரப்படங்கள் மூலம் மக்களுக்கு விளக்கி வைக்கப்பட்ட இந்தக் கண்காட்சியில் கல்கி உள்படவும் காட்டு பத்திரிகைகள் பல கலந்து கொண்டன. கல்கி ஸ்டாலுக்கு விஜயம் செய்த மைசூர் பிரதமர் திரு பி. டி. ஜட்டிகுடி கல்கி காரியாலயத்தின் விளம்பர மாடெலுத் திரு வி. வைத்தியசாத்தனும், பம்பாய்க் காரியாலயப் பிரதிநிதி திரு சூர். கண்ணனும் வரவேற்று கல்கியின் வளர்ச்சியைப் பற்றி எடுத்துரைத்தனர்.

இலாகாவின் பொதுப்பணிப்பிரதம மத்
தில் எடுத்துக் கொண்டார். ஆனால் இந்த
இலாகா மாற்றத்தை உணவு மந்திரி
அனுமதிக்கத் தயாராகவில்லை. உணவு
மந்திரி பிரிவு இலாகாவிற்குள்ளும் அவரது
கட்சியைச் சேர்ந்த கூகத்தொழில் மந்திரி
திரு விஸ்வியம் சிங்கமும் உதவி மந்திரி
திரு கங்கமன் சாஸ்திரியும் மூன்று

எம். பீக்களும் அரசாங்கக் கட்டிய
விரும்பு தாஜ்மஹ் செய்து விட்டனர்.
மூன்று வருட காலமாக ஸ்திரமின்
வகையாற்றி வந்த கூட்டுச் சர்க்கார்
இவ்விதம் கவிழ்த்து போயிற்று. இப்
பொது இலாகை மந்திரி சபையினுள்
வர்கள் அனைவரும் வலது சார்பினர்
கொண்டனர். —ரஜனி

என்ன சேதி?

டாக்டர் கோகநாதன் வேண்டுமேன்

நீயும் சென்ற வரலும் தலைவர்கத்தில்
"மூக்கியமாகத் தென் சாநியங்கள்
ஒன்றுக் கொண்டு பலப் பல விஷயம்
களில் பிணந்து கிதிர்ந்தன. செயல்
தைத் தடுப்புக்கள் அமைத்து அல்லாத
படுத்தாதிருக்கக் கோருகிறோம்!" என்று
எழுதியிருந்தோம்.

கம்முடைய கருத்தையே பொருளாதா
நிபுணர் டாக்டர் கோகநாதன் அவர்கள்
சென்ற வரலும் சென்ற வந்ததக் சபை
யில் வெளியிட்டார். அவர் சொன்ன
தாவது:—

"தென்னகத்திலுள்ள காங்கு அண்ட
சாநியங்களும் ஏதோ ஒரு காரணம் அம்
வது காரியம் பற்றிப் பல தடவை ஒன்று
இணைத்து செயலாற்றியிருக்கின்றன என்
பதைச் சரித்திரத்தில் பார்க்கிறோம். அதே
போல் இப்பொழுதும் பொருளாதா
மூன்றைத்தலில் ஒன்று இணைத்து
தொழிற்பட வேண்டும். அதற்கு வேண்
டிய 'தென்னகம்' என்ற உணர்ச்சியும்
வட்சியமும் கொள்ள வேண்டும்."

காட்டின் வளர்ச்சியில் அக்கறைபுள்ள
நிபுணர் சொல்வதைச் செவி கொடுத்துச்
சென்ற சர்க்கார் கேட்க வேண்டும்.

கேள்விகள் தயிர்

சென்றால் பங்குக் கழகத்தின்
தயிர் ஆராய்ச்சித் துறைத் தலைவர்
டாக்டர் சேதுப்பிண்டி அவர்கள் தயிற்
பெரும் புலவர் என்பது உகைரியும்.
இரண்டாயிர ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய
சங்க இலக்கியம் போன்ற பேரிலக்கியம்
களில் மூழ்கித் திணப்பவர், ஆயிரம்
அவர் இவ்வையத் தயிழ்க்கள் காலில்
வட்டிமே கொக்கைத் தயிழ்க் கையவி
தும் பகைததைப் பறிசெடுப்பவர். அவர்
"கொக்கைத் தயிழ்" என்ற தலைப்பில்
வாடுவார் கிணைத்தல் பேசிய பேச்சி
விரும்பு சிவபகுதினை. இவ்விதமிருந்து
தொடர்ந்து வெளியிறுமிருமே. இதை
வெளியிட அனுமதி தந்த வாடுவார்
கிணைத்தலுக்கும் பேராசிரியர் டாக்டர்
சேதுப்பிண்டி அவர்களுக்குக் கன்றி
தயிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

ஆகாச வெடி

இந்திய கோவா சபாபாபிபுலகினை
நிரோபிய காடுகள் பெரிதும் விருப்பிக்
கேட்கின்றன. —செய்தி

ஆனால், கோவாநகை மட்டும் போர்க்க
கருக்கு அளிக்க மாட்டோம்!

★

இப்போதெவ்வாய் எந்த மாணவன்
பையன் பார்க்கதாலும் மூவம் பார்க்கும்
கண்ணடி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

—குந்தகக்குடி அகாசர்

சபையினுள்ள கண்ணாடிகள் அடிகளார்
எங்கே பார்க்கப்போகிறார் என்று மாண
வர்கள் நினைத்திருக்க வேண்டும்!

★

காசனத்தில் 141 வருடமடைய சிறுவர்
ஒருவர், துப்பாக்கி கடும் விசையாட்டில்
இரண்டு பலகைத் தொற்கைத்தார்.

—பத்திரிகைச் செய்தி

"குழந்தைகளுடன் மன்ன விசையாட்டு?"
என்று கேட்க இவருக்கு ஒரு பெரியவர்
இல்லையா?

பலத்த சேத்ததொடு அருகில் வெடி
ஒன்று வெடித்தும் வெப்பனும் பிரதமர்
அவசரமில்லை. —செய்தி

மக்கள் இதைவிட சத்தம் போட்டும் அள
வாத மத்திரினை இங்கேயே பார்க்கிறோமே!

★

நிபேத்திரிக்குத்துவத்துள்ள அடிகளில்
சிலர் கோவெது கருகைகளுடன் வந்
திருக்கிறார்கள். இவற்றை விடக்குவாரும்
வாங்க வேண்டாம். —ஒரு அறிவிப்பு

அகிழ்த்து விட்டதும், இவை வந்த
இடத்திற்கே ஒடிவிட்டால் வாங்குபவருக்கும்
நஷ்டம்தானே?

★

இரண்டு மாதங்களாகச் சம்பளம்
வராத என்ரு எதிர்பார்த்து, காமகிரிப்
பெட்டை, வட்டை துவக்க ஆகிரியர்கள்
அஞ்சல் கிணைத்துக்கு அறிந்த வண்ணமா
யிருக்கிறார்கள். —ஒரு செய்தி

"அதிரே! வந்து விட்டது!" என்று
சொல் இப்போதாவது வந்ததா?

built to last
a lifetime

முதல்தரமான ராயல் ஸ்டார் வண்டிகளைக் கொண்டு, அனுபவ முன் நிறுவனங்கள் வாங்கி வெற்றிகளாகவாங்கி வளம் காட்டும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக இந்த வண்டிகளில் எந்தவித அபாயமும் இல்லை. இதுவரை வாங்கியிருக்கிறவர்கள் எல்லாம் இதைப் பற்றி சொல்லுகிறார்கள்—எல்லாம் உடனடி காரணம்.

ஆரம்பகாலத்திலிருந்து உருவாகியிருக்கிற ராயல் ஸ்டார் வண்டிகள், இப்போது வரையில் இன்னும் இதுவரை வாங்கியிருக்கிறவர்கள் எல்லாம் இதைப் பற்றி சொல்லுகிறார்கள். இதுவரை வாங்கியிருக்கிறவர்கள் எல்லாம் இதைப் பற்றி சொல்லுகிறார்கள்.

இந்த வண்டிகள் விலை 250, ரூபாய், மட்டும்—18

ஐன் வெனிஸ்!

பொன்னலாரி மிரதர்மாரின்
தெய்வபலம்

பாதிக்கு மேல் கணிக் [சுந்தரக கதை]

எ. டி. என். ஐ. என்
வசந்தகுமார் ரெட்டி

செம்ரிபு
என்பது

இடுக்கண் படினும்
இனிவந்த செய்பார்
எடுக்கற்ற காட்டு வயர்.

ஆபத்து காலத்திலும் அதனின்ற
தப்பு வதற்காக இழிவான காரியங்
களைச் செய்ய மாட்டார், தனிவான
அறிவு அடைந்தவர்.

'ஆபத்துக்குத் தோஷமில்லை' என்
பதை முனிவர் ஒப்பவில்லை.

தடுக்கு அந்த காட்டுவயர் - தடுக்கற்ற இடு
க்கை அறிவு பெற்றவர்; தனிவான அறிவு
அடைந்தவர்.

எந்நென்று இரங்குவ
செய்பற்க செய்வானைல்
மற்றவை செய்வாமை என்று.

என்ன செய்து விட்டோம்' என்று
செய்த பின் இரங்கச் செய்யும் தன்மை
யுள்ள காரியங்களைச் செய்பவோ வேண்டா
ம். ஒரு வேளை மயங்கிச் செய்து
விட்டாலும் தவறு உணர்ந்த பின்னர்
தாவது அத்தகைய காரியங்களைச்
செய்வாதிருப்பது நல்லது.

இந்தக் குறள் இரண்டாம் அடிக்
குப் பரிமேலழகர் உரை வேறு விதம்.
பின்னால் வருந்தத் தக்க காரியங்களைச்
செய்ய வேண்டாம்; துணிந்து செய்து
விட்டால் அதற்காகப் பின்னால் இரங்
கித் தன் பழியைத் தானே தூற்றவது
நலனன்று, என்று பொருள் உறுதிசூர்.
இது முனிவருடைய கருத்து என்று
ஒப்புக்கொள்ள இயலாது. ஒரு தடவை
தவறு செய்த போதிலும், அந்தச்
செயலின் குற்றத்தை அறிந்த பின்னர்
தாவது திரும்பச் செய்பாது ஒழிதல்.
செய்து விட்ட குற்றத்தினால் உண்
டான கண்மையாகும் என்பதுதான்
முனிவர் கருத்தாக இருந்திருக்க வேண்
டும். தமிழ் முட்டை உரைப்பின்படி
'அன்ன' என்ற பண்மைக்குச் சமா
தானமும் பரிமேலழகர் சொல்லுகிறார்.
இரங்கும் வினைகள் பண்மை, ஆதலால்

இரக்கமும் பணவாயின என்மிறுர். இது
வும் சரிபென்று தோன்றவில்லை.

என்றும் படுகாண்பான்
ஆயினும் செய்பற்க
என்னோர் பழிக்கும் வினை.

என்னோர் பழிக்கும் வினையை
எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் எந்தக்
கஷ்டம் வந்தபோதிலும் வேண்டாம்
என்று சொல்வதற்காக, பெற்ற தாய்
படுவால் வருத்துவதைப் பார்க்கும்
வறுமையிலும் அனாதைச் செய்வானே
என்றார். வறுமையினால் பரும் துக்கம்
உள் எல்லாவற்றிலும் தானின் பரி
ஸைத் தீர்க்க வாயில்லாத வினை
யல்லவோ பெருந் துக்கம்; அனாதை
வைத்துச் சொல்மிறுர்.

கடித்த கடித்தொர்
செய்தார்க்கு அவையதாம்
மூடித்தாலும் பீழை நறும்.

கல்லொரால் தகாதன என்று கருதுப
பட்ட செவ்வகைத் தகாதன என்று
செய்பாது ஒழிய வேண்டும். அவ்வா
றன்றி ஏதேனும் ஒரு கண்மையை
உத்தேசித்துத் தகாத காரியங்களைச்
செய்து வெற்றி பெற்றதாக மூதலில்
எண்ணினாலும் பின்னால் அண்மை நிலை
தருவதைக் காண் போகும். கண்ண
கோக்கும் கொண்டும் பிழையான
மூதல்களைப் பின்பற்றலாகாது.

சுலத்தால் பொருள்செய்துமே
ஆத்தல் பகமண்

சுலத்தல்கிற் பெய்துநீதி யற்று.

சுலத்தல் - தய வினைவாக. மூலத்தல் -
எம் ஆத்தல், அறவறு மேலும் மேதிறல்.

தீய வினைகளால் பொருள் செய்து,
அது கமக்குக் காப்பாகும் என்று
எண்ணுதல் பகமண் கலத்தில் தண்
னீர் சேவித்து வைத்தல் போலாகும்.
பகமண் கமம்; குறியில் கட்டு எழுத்
கப்படாக மண்மண்.

கீட்டின தாலி

பத்திரகூடைய முழுப்பெயர் சாம பத்திரன். சீமைக்குப் படிக்கப் போனான். பொருளாகக் குறுக்கிக்கொண்டான். தகப்பனார் அனுப்பிய பணத்தைவெல்வாம் எப்படி எப்படியோ உண்டவில் செலவழித்து, படிக்கவேண்டிய படிப்பில் ஒன்றும் தெருமல் கடைசியாக ஊருக்குத் திரும்பிவர வெட்டிப்பட்டு அங்கேயே ஒரு ஆடையில் வேலைக்கு அமர்ந்து விட்டான்.

ஆடையில் வேலைவெமாக வேலை செய்து வந்தான். ஆனால் அவனைப் பிடித்த குடிப் பழக்கம் சம்பாதித்த சொத்துப் பணத்தை வெல்லாம் தீண்டு வந்தது. சீமைக்குப் போவதற்கு முன் தகப்பனார் சனாதன மூலையில் அவனுக்கு விவாகம் செய்து வைத்திருந்தார். தம் ஏழைத் தம்பையின் மனை அவனுக்குக் கட்டியவைத்தார். அவளும் சம்மதித்தே சர்தோஷமாகவே முடிந்தது. பருமன் எந்த விதத்திலும் குதறவில்லை. அழகு, குணம் எல்லாவற்றிலும் எப்படி இருக்க வேண்டும் போல அப்படி யிருந்தான். ஆனால் சீமையில் பத்திரன் வேலை செய்து வந்த ஆடையில் அவனைப் போலவே வேலை செய்து வந்த பல பெண்டுகளினால் ஒருத்திக்கும் அவனுக்கும் ஈட்டி ஏற்பட்டது. ஊருக்குத் திரும்பிப் போகும்போதான இனி இல்லை என்று தீர்மானித்ததும், வெள்ளைக்காரர் சிபெ கிடுகியபே ஏன்! விவாகம் செய்து

கொள்ளக் கூடாது என்று என்வாந் கொண்டான். அதற்கு அவளும் சம்மதித்தான்.

அப்படியே முடிந்தது. சிறிந்து மதத்தில் சேர்ந்து விட்டு ஊரில் தன் மனைவிக்கு நோட்டீசு அனுப்பி, அத்தப் பழைய பத்தத்திலிருந்து கட்டப் படி விடுதலை அடைந்த பின்னர் சீமையில் இனோபெய்லுக்கும் அவனுக்கும் கட்டப்படி விவாகம் நடந்தது.

இனோபெய்லும் மிக கல்ல பெண் தான். எந்த லாதி எந்தக் குலமானால் என்ன? பெண் உள்ளங்களெல்லாம் ஒன்றே. கணவனிடம் மிகுந்த அன்புடன் வாழ்ந்தான். பத்திரனை மணந்த பின் மெதுவாகக் குடிப்பழக்கத்திலிருந்து அவனை விடுவித்து விட்டான். இது பேராச்சரியமாயினும் எப்படியோ இனோபெல் தன் சாமர்த்தியத்தால் இந்த அற்புதத்தை நிறைவேற்றினான். அதற்காக அவள் மிகச் சிரமப்படும் இடைவிடாத ஊக்கமும் பொறுமையும் செலுத்தி வெற்றி பெற்றாள்.

பத்திரனும் இந்தக் காரணமாகவே அகனிடம் இரு மட்டங்கு அன்பு கொண்டு இருவரும் மிகச் சர்தோஷமாகவும் சீக்கனமாகவும் வாழ்க்கை நடத்தினார்கள்.

சீமைக்கு அனுப்பப்பட்ட தம் மனகூடைய நடவடிக்கைகளை யறிந்து தகப்பனுக்குப் பெருங்கோபம் உண்டாயிற்று என்பதைச் சொல்லவேண்டியதில்லை. "இனி இவன் என் மகன் அல்ல" என்று முடிவு கட்டி விட்டார். சாமபத்திரனுக்கு வான்கு வயதாவதற்குள் பத்மசபையங்கனார் தம் பகை வியை இழந்தார். மனைவி இறந்து மூக்குவது ஆண்டில் மறு விவாகம் செய்து கொண்டார்.

அவன் சோம்ப மூன்றுக்கு வருவான் என்று ஏகப்பட்ட பணம் செலவழித்துப் படிப்பு நடத்தி இருபது வயதானதும் வண்பர் சாமகிருஷ்ணய்ய குடைய துண்டுதலின் மேல் எய்யகிள் சீமைக்கு மேல்படிப்புக்காக அனுப்பினார். இவ்வளவு செய்த பின் மகன் கெட்டுப் போனால் எந்தத் தகப்பனார்

தான் கோபமடைவ மாட்டார்? விவாகம் செய்து கொண்ட மனைவியை - தம் சொந்த சகோதரி

யின் மனை - கீக்கி விட்டொழித்து அதற்காக மதமும் மாறி வெடிக மில்லாயல் ஆங்கிலப் பெண்ணை விவாகம் செய்து கொண்டான் என்று தெரிந்த பின் அவருடைய கோபம் அருத சீனமும் துலேஷமுமாகவே உருக் கொண்டு விட்டது.

பத்மசாப்யஸங்காரின் இரண்டாம் மனைவி ராமபத்திரனைச் சிறு வயதி லிருந்து தான் பெற்ற குழந்தையாகவே மிகப் பிரியமாகப் பார்த்து வந்தான். 'சித்தி! சித்தி!' என்று அவளும் அவ னிடம் மிகப் பிரியமாகவே இருந்தாள். இவையெல்லாம் பார்த்துப் பத்மசாப அய்யங்கார் அபார மகிழ்ச்சி அடைந்து வந்தார் அந்தக் காலத்தில். இப்போது கோபும் மூற்றிப் போன பின் அந்த மகிழ்ச்சியெல்லாம் அடங்காத வேய மாலி விட்டது. மனைவி அவனைப் பற்றி ஏதேனும் இரகசக்துடன் பேச ஆரம்பித்தால் அவன் பேரிலும் கோபிப்பார். தம்முடைய தங்கையின் மகளை எண்ணி எண்ணிக் கோபத்தை மேலும் மேலும் வளர்த்துக் கொண் டார். தங்கையின் புருஷன் ஏதழு அந்த ஏதழக் குடும் பத்தை இப்படித் தேடுத் தானே என்று மகனுடைய

குற்றம் மனை போல் உயர்ந்தது பத்மசாப்யஸங்காருடைய உள்ளத்திலும்.

சில வருஷங்கள் கழித்துத் தம் சோந்தை இரு பாகமாகப் பிரித்து ஒரு பங்கைத் தன் மனைவிக்கும் ஒரு பங்கை மதுமனாசா ராமபத்திர னுடைய மனைவிக்கும் எழுதி வைத்து லீஜின்டர் செய்து விட்டுப் பத்மசாப அய்யங்கார் ஸ்திரவத்தலில் ஒரு சிறிய வீட்டில் வைக்க வாழ்வு நடத்த ஆரம் பித்தார். தனக்கு சொந்தம் கடத்தி பிண்டம் போட ஒரு கையாண்

வில் காரம் செய்து கொள்வதாக எண்ணி னார். ஆனால் பந்துக்களில் அவருக்குடன்த சிறு கையாண் காளில்லை. அதனால் தாம தப்பிபட்டது.

நண்பர் ராமசுருஷாப் பர் - அவர் காரணத்தால் ஒரு ஆசிரியர்—தம் மனை வும் ராமபத்திரனுடன் சீமைக்கு அனுப்பி விருந் தார். அவன் கங்குலப் படித்து ஒழுக்கம் வெ

புலி, கரீ, கன். நேரி ஈருக்குத் திரும்பி வந்து உத்தியோகத்தி விடுத் தான். மூத்து - அதுதான் அவன் பெயர் - ராமபத்திரனுக்கு அத்தி வந்த வன்பன். தன் செவ்வென் இப்படிச் செட்டுப் போனானே என்று மிக வருத்தப் பட்டதுடன் சில வருஷங்கள் கழித்து ஒரு யோசனை செய் தான். தன் தம்பியான கட்டுசேத்தி னுலகையோ ராமபத்திரனைச் சீமைக்கு அனுப்பி பத்மநாபப்பங்காருக்கு இந்த விவாகுலம் வேர்த்தது; கவிபாணம் செய்து கொண்ட மனை வி கைய அவயாசத்துக்கும் திராத தயாரத்துக் கும் ஆசாக்கி விட்டான். இந்த விஷயங்களைப்பெல்லாம் மூத்து என்னி பெண்ணி வாரும் எதிர்பாராத ஒரு முடிவுக்கு வந்தான்.

மூத்தனின் தம்பியார் பல நடவடி கையுடைய விவாகத்தைப் பற்றி பிரஸ்தாபம் செய்தார். அவன் என்ன காரணமோ "பார்க்கலாம்!" என்று தன்னிப் போட்டுக் கொண்டே வந் தான். இப்போது அவன் வயது முப்பத்தொன்று. ஒரு வான் தன் தம்பியாரிடம் கைவிவாகத் தன் எண்ணத்தை வெளிவிட்டான்.

"இந்த அவகாசப் பெண் ராம பத்திரனுடைய பிளவிலை அவன் தான் சட்டப்படி கழித்துவிட்டானே. அவளை வான் விவாகம் செய்து வேண்டு உத்தேசித்திருக்கிறேன்" என்று மூத்து சொன்னதைக் கேட்டு ராமகிருஷ்ணப்பர் நடுங்கிட்டார்.

இதென்ன விபரீதம் என்று மூதனின் அவர் கெஞ்சிய பேச்சையே அடக்கி விட்டது. பிறகு கெஞ்சும் கொஞ்சமாக மனம் இனிம முடிவின், "எனக்கு ஆட்சேபமில்லை. பத்மநாபப்பங்காரும் அவருடைய பரீ துக்கமும் ஒப்புரைக்கோ!" என்றார்.

சில நாட்கள் கழித்து விஷயம் பத்மநாபப்பங்காரிடம் பிரஸ்தாபிக் கப்பட்டது. அவரும் "இது கேள்வ ஓன்றும் காதில் கேட்காத சமாதான மாக இருக்கிறது!" என்று மூதனின் இது முடிவாத காரியம் ஏதாஞ். பிறகு தம்முடைய மகன்மேல் உண்டா விருந்த வேபரிம மூத்தனின் வேச னைக்குப் பண்பட்டது. "என் கூடாத? என் மகன் செய்த துரீசா கத்துக்கு இது ஒரு பரிசாரம்தான்" என்று எண்ணலானார்.

ஒரு மாதம் கழித்துத் தம் தங்கை யிடம் விஷயத்தைப் பத்மநாபப்பங் காரே சொன்னார். "இந்த குடும்பத் தில் ஏற்பட்ட பழி எப்படியாவது நீங்கத்தகு வழி ஏற்பட்டால் எல்லா தானே? எவ்விதமும் சம்பிரதாய மும் எல்லாம் உலகில் போட்டா விற்றே. இனி அகதப்பற்றி என்ன தடை? சட்டப்படி கமலம் ஏன் ஒரு குடும்பத்தில் யோக்கியமாக இருக்கக் கூடாது. ராமகிருஷ்ணப்பர் குமாரன் எல்ல வேகியிடுக்குக்கொன். இன்னும் பெரிய வேகி செட்டப் போகிறது. தூதிக் கட்டுப்பாடுகள் அவனைத் தீண்டா. இவன் வயதும் அவன் வயதும் இத்தக் காலத்து விவாகத்துக் குத் தரிகாக்கதான் இருக்கிறது. தன் துறைய வன்புறைய துரிதவடிக் கைக்கு இது ஒரு மருந்தும் பிராபச் சித்தமுமாக இருக்கும் என்று பெருந் தன்மையாக மூத்து இந்த யோசனை செய் திருக்கொன். ஒப்புக்கொள்ள லாம்" என்று பத்மநாபப்பங்காரே சமாதானங்கள் எல்லாம் சொல்லி அத்தக் குடும்பத்தின் சம்மதத்தைப் பெற்றார்.

எல்லாம் முடிந்தது எந்திருந்தான் மூத்து.

"கமலத்திடம் சொன்னீர்களா?" என்று கேட்டான்.

"அவள் சம்மதிப்பதற்கு என்ன சத்தெனம்? என் எல்லாரும் முடித்து விட்ட விஷயத்தில் அவன் தடை செய்ய மாட்டான். தவிர, இதைவிட அவளுக்கு என்ன எல்ல பாக்கியம்? கரகத்தினின்று நீ அவளை மட்டுமே விட் டாய்" என்று பத்மநாபப்பங்கார் மூத்தவை ல்தொத்திரம் செய்தார்.

"காரண அவனைக் கேட்டு முடிக் கிறேன்" என்றான் மூத்து.

"ஒரு காலும் முடியாது. அவர் உயிரோடிருக்கும் காலையில் என் னோறு ஒருவரை மணத்தில்கூட என்ன மாட்டேன். அவர் எத்தனை பேரை, பாசைக் கட்டிக் கொண்டாலும் அவர் கட்டின தானி என் கழுத்தில் இருக் கிறது. இது முடிவாதகாரியம்" என்று கமலம் உறுதியாக மறுத்துவிட்டான். ராமகிருஷ்ணப்பரும் பத்மநாபப்பங் காரும் எல்லாவும் சொல்லியும் கமலம் கேட்கவில்லை. ஒரே உறுதியில் சின்

ரூள். எல்லாரும் வருத்தத்தில் மூழ்கி
னார்கள். மூத்து நோற்றான்.

பத்மநாபய்யங்கார் மனையி டம்மும்
"அவன் சொல்லுவது சரிதானே?"
என்று கமலம் மறுத்து விட்டதைப்
பெரிதும் பாராட்டினான்.

"என் வாழ்க்கை மூற்றிலும்
நாசமாகிற்று. என்னைப் படுகுழியி
லிருந்து மீட்ட என் கண்கணி
இனொபெல் நேற்று ஆஸ்பத்திரியில்
உயிர் நீத்தான். நக்ப்பாதுர் என்மேல்
கோபித்த சாபம் இது. நான் துரோகி
களுக்குள் துரோகி, பகலான் என்னைக்
கொலிட்டு விட்டார்" என்று ராமபத்
திரனிடமிருந்து கிதிக்கு எழுதிய கடி
தத்தில் இருந்ததை அவன் பத்மநாபய்
யங்காருக்குக் காட்டினான். அவருக்கு
மட்டும் ராமபத்திரன் அங்ஙய்போது
கடிதம் எழுதுவான்.

"கமலத்தை மூத்துவின் பேராச
ையை ஒப்புக் கொண்கச் சொல்,
இது என் விருப்பம், என் கோரிக்கை,
என் அன்பான ஆகி என்று அவருக்குச்
சொல்" என்றும் எழுதியிருந்தான்.

இந்தக் கடிதத்தைக் கண்டு பத்மநா
பய்யங்கார் மனதும் கொஞ்சம் இள
கிற்று. ஸபயன் மேல் இருந்த கோபம்
கறைப ஆரம்பித்தது.

"மிர்மா! நான் கெமக்குப் போக
வேண்டும். எப்படியாவது ஏற்பாடு
செய்யுங்கள்" என்று வேண்டிக்கொண்
டான் கமலம். "என்னத்துக்கு? இது
வேண்ண காரியம்? அந்தத் துஷ்டிதப்
பற்றி இன்னும் ஆசைவைத்திருக்
கிறாயா?" என்று பத்மநாபய்யங்கார்.

"இல்லை, மாமா! எனக்கு பகலான்
வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். நான்
சென்று எப்படியாவது சம்மதிகள்
செய்து மறுபடியும் ராமபத்திரனுடன்
வாழ்க்கை நடத்தப்போகிறேன்" என்
ரூள் கமலம்.

பின்பினில் மூத்தையும் கமலமும்
கேமக்குச் சென்றார்கள். இருவரும்
ராமபத்திரனைச் சந்தித்தார்கள்.
"இந்தப் பாகியை நீ இன்னும் ஒரு
பொருளாக மதிக்கிறாயா?" என்று
ராமபத்திரன்.

கமலம் அழுது அவன் காலில் வீழ்ந்
தான். அவனும் அவளை எடுத்துக்
கட்டிக் கொண்டான்.

இனொபெல்வின் படத்தைக் காட்டி
அவன் குணங்கனையும் சாமர்த்தியத்
தையும் கதைபாகச் சொன்னான் ராம
பத்திரன்.

"மான்டு விழ இருந்த என்னை
மாயாமல் கந்த தெய்வம் இவன்"
என்னுள் ராமபத்திரன்.

கமலம் இனொபெல்வின் படத்தைக்
கண்களில் ஒத்திக்கொண்டான்.

"என் புருஷனை எனக்காகக் காப்
பாற்றிய தெய்வம் இவன்!" என்று
படத்தைப் பல தடவை கண்களில்
ஒத்திக்கொண்டான்.

ஒரு வருஷம் முடிந்த பின் சட்டப்
படி கெமலிலேயே கமலத்துக்கும்
ராமபத்திரனுக்கும் புது வீவாகம்
கிளிய்டர் ஆயிற்று. மூத்து சாட்சிக்
கையெழுத்திட்டான். பத்மநாபய்யங்
காரும் ஆசீர்வாதக் கடிதம் எழுதி
னார். ராமபத்திரனும் கமலமும் ஊருக்
குத் திருப்பினார்கள்.

தி டி ர் ப ர ய ச ம்

குடக பதிக் கந்தைடன் திடப் பரவம்

த க் க ர னி குப்

கெவ்வி அகத குடக படுப்பு ஐந்த
நிக் கந்தைடன் திட் தகவலி குப்

மி ன கு ர ச ம்

கெவ்வி க படுப்பு

கெவ்விக்கும் தன்விசில் கந்தைடன் போதம்

எ ன் கு ம் கி டு க் கு ம்

கடககிசில் குடக படுப்பு

இப்போது கெவ்வி கிட்டுதல் கெவ்வி

இப்போது இட்டககிசில் கெவ்வி, கிட்ட
கந்தைடன் குடக படுப்பு . . . கெவ்வி

பாத யாத்திரை

ஸ்கூலின் விடுவாக மணிதோம் நாற்பதிலின் வயதும், ஒவ்வின் விடுவாக 9 மணி தோம் கட்டிவிட்டுத்தேற வயதும் பூண்டு உதிர் வாழ்வித்து கத்தையின் உடம்பு மீதிவிடுகிறது 7 மணி தோத்தில் அது 'என் என்ருள் என்மொழி' ஏதும் செவ்விறுவதற்குச் சொல்ல முடியாது—உட்காத்த சாப்பிடுகின்ற அபேயம் தங்கலாக.

அன்று மாலை வழக்கப்படி தமது கார்ட்டுவை நாற்பதிலிடமிருந்து சமாளி தீவிரியின், அலர், புதுமன வாழ்வு இருந்த தம்பமொருவர் வழக்கிய சிந்துவருவைய வயிற்றிய இருக்குமல் சொல்லிட்டு, தம்பமீனம் புடைசூழ பன் கயுவைச் சாணைத்தார். ஒரு மணி தோம் கழித்தும் பன்னெ தென்படாததால் அலர் உடம்புக்கு தெருதோம் வாத தல் கம்பத்தின் வயுவம்!

"இந்தாவிட நடத்தே போய்விடலாம், நடராஜா!" என்று சூல் கொடுத்தார் கத்தையின் மேலதிகாரி கத்தாஜாத்தி. ஆனால் இப் 'பாத யாத்திரை'ப் பிரேரணை 'தடை மூன்ற' ஒரு வருவதற்கு முட்டுக்கட்டையாக, கத்தையின் வயுவம் தவயின், கத்தாஜாத்தி சொன்னார்:

"சூல் கார்ட்டுவை தென்பு இய்யாமலிதீய, கத்தைய. இருக்கிற தெம்பை உபயோகித் கையியிய தீய. உபயோகித் கொய்தகத்திட, மறுகத்திச் சோம்பேறியாக்விட்ட. இந்தப் பருமம் பஸ், மெய்ய, ஆட்டோகிஷ்டா தாசிகத்தத்தான் கொய்த கொய்கனும்; இக்கத்த தெநாதி இந்தப் புண்ணிய பூமியே நடத்தாலே 'பாத தாமத'கொ தெந திடுமொ'ன்னு ஆதிபயோக மறுகத்தி கதி!"

"கொன்னலும் தென்பு வருதே, என்ம என்மத்திலே ஒரு தாம் 'பாத யாத்திரை'யொ தயங்குமல் பிரேரணம் சொம்பேறியவய புண்ணியலாக ஒருவர் மூன்று மணி தோம் போட்டா வத்து பஸ் மிடைக்காததத் என்மகக் கொன்னார்!" என்று உதி, கயுவைய கயவையப் உன்னுபன்னினுல் கதையின்ய தட்டினும்.

"புறப்படலாமா? என்று கெருக்கிறே மேலதிகாரி கத்தாஜாத்தி. கத்தையமொ "... வத்து ... தம்ப விட்டிலே சொன்ன சாதிக்கு உடம்பு கொய்மியும், அதனுமே, போய் துல் தானே கயவைய கொத்தாணும். 8 மணி தோம் மேலே கொய்துட்டு 2 மைல் தடத்த பெருகுவது படி தான் ... ?" என்று இருந்த புண்ணிய தாரணாஜி.

DUP, 1A-13 TM

"தனக்காய் போதையப் போடுங்க, கந்தையா. உங்க டாஸிமே தெம்பு இல்லாமலிங்க, பாலி சாப்பிடற படுக்கலுண்டா?" என்று கந்தையாடித்தி.

"எருளையப் பாலி சாப்பிடுகிறேன் ஒருமேலா. இப்போது சொம்பேதிலாக இருக்க? என்று இடைவெட்டிக்குற கூறலாய்வு, கந்தையா சொன்னாள்:

"எல்ல வீட்டுக்கு ஒரு கூச்சலிந்தான் வந்து பாலி கொடுத்துட்டுப்போகுது!"

கந்தையா திரும்பென்று திணுதலுக்கொண்ட மேயதிலாசி "ஒரு விஷயம், நடராஜ், தம்ப கந்தையாவுக்குக் கம்பாணம் ஆனபோது தம்ப ஆபீசக்காரன் அவருக்கு ஒரு கூச்சலிதான் பரிசாக கொடுத்திருக்கலாம்..." என்றாள்.

"கொக்கு! துறை வீட்டுவீட்டு ஒரு வெங்கலித் தட்டையும் ஒரு எட்டியையும் கொடுத்த பாலி, மதுவும் தினமும் சாப்பிடலாம், ஊங்கலாம்! கூச்சலிதான் கொடுத்திருக்க சொன்னு ஆபீசக்காரனு ஒரு நாத்தியே வந்துவரலியே, பால் மேயை பரிசாகப் கொடாமே!" என்று நடராஜன் கண்களிலுமிரு கந்தையாவிலும் திரும்பி "இப்பத் தான் வந்துபடுக்கை தாண்டிவிட்டவங்கடே, கந்தையா, ஆகா விஷயத்திலேயாவது தாண்டிவர முழிப்பா இருக்க!" என்றான்.

"மெய்தான், கந்தையா. தீங்க சாப்பிடற சாப்பாட்டுமே தல்வதல்வதா தாலுமித சத்தா கவட்டமின்னாலும் வலத்திருத்தா, உடம்பிலே தெம்பிங்கிங்கற பல்வலிதே இடம் துக்கலு!" என்று கந்தையாடித்தி.

"மருத்துக் கூடக்காரர் கொடுத்தாந்தான் தங்கு கவட்டமின் என்னைதிலிங், எல்ல கட்டுக் கூடக்காரரிடமும் சிடைக்குது, பலகாக்குக் கூடக்காரரிடமும் சிடைக்குது!" என்றான் கந்தையாடித்தி.

"பலகாக்குக் கூடக்காரரிடமா?" கந்தையாவின் முத்தியில் கேக்கித் குறி!

"சரியைப் போக்க! பலகாக்குக் கூடக்காரரிடம் சிடைக்காதா 'டாஸ்டர்' வளம்புறி?" என்று எதிர்க் கேக்கி போட்டுக்கொண்டு விடைகொண்டாள் கந்தையாடித்தி: "எல்லாவிலே சைமனலுக்குக் உபயோகப்படற உயர்ந்த தரவாக கொடுப்பான 'டாஸ்டர்'லிலே வைட்டமின்சை சேர்க்கப்படுக்குது—தரவ்பொருள்களை எதித்து திறந்த தெம்பு தருகிற வைட்டமின் ஏ, பகலாக்கும் எலும்புக்கும் வலியு தருகிற வைட்டமின் க, இவ்வுருவ சேர்க்கப்படுக்குது!"

"அப்போ தான் எல்ல ருத்தல் வலியும் பரிகரிடுமா?" என்று கேட்டுக்கொண்டாள் கந்தையா. மேயதிலாசி சிரித்துவிட்டுக் கூறினாள்: "அப்படியெல்லாம் சிடைக்கலு கந்தையா, வீல் சொந்த வுங்கலியில்தான் சிடைக்குது 'டாஸ்டர்' தோண்ட வளம்புறி. ஓசி பாலி, ச மெய்க்க, திரத்த வுளவலியிலே விற்றக்கடியாதல் 'டாஸ்டர்', 'டாஸ்டர்'யுறு சொல்லி வந்த வுளவு கொடுத்ததுபலக் கூடாதுன்னு கூடக்காரனிடம் கண்டாய்மா சொல்லியிருங்க. வுள மேயை பேர்க்க மா அடை வுளம் இருக்கலுன்னு யாத்து வுளருங்க!?" சித்தவெய் பாலி தன் தனம் போட்டது கந்தையாவின் மனது!

"எங்கெல்லா போகிவிட்டே இருக்கீங்க, கந்தையா. வீடு வரசன், சிக்குப் பொண்ணாதி, கண்கல வுளவாத்தையும் தாண்டி எங்கே தருவதீங்க?" என்ற கந்தையாடி நடராஜனின் எக்கணக் குர் ஊர், இரப்பல் சிவவுக் கந்தையாணம் சித்திக்கப் சொந்தா! இவ்வென ஆகசியை! வீட்டு வுளவர்கே அல்லவா வந்து விட்டார், எப்படி நடத்துவிட்டார் இவ்வுரு கண்கல! அதை உத்தரகத்தியே, "எங்கே போகிறேனா? கூடக்காரப் போகிறேன் ஒரு 'டாஸ்டர்' என வளங்க. இது தெரியலிங்கலா!" என்று வெடுக்கென்று கந்தையா அதை கந்தையாடித்தி தாக்கை அடக்கியபோது ஆனே மாதிரியேவிருந்தார்: போகியெ ஒரு துடுக்கு, தனமடிகே ஒரு விடுக்கு!

ஜீரபாண்டியக் கட்டபொம்மன்

தும் தவிர எட்டில் கட்டபொம்மன் பற்றி அறியாதவர்களை இரக்க மாட்டார்கள். அதுவும் பரத நாடு கடத்திய பெற்ற பிதகு கட்டபொம்மன் புதல் அறிவும் பரவிவிட்டது. அக்கிய ஆட்சியை எதிர்த்து முதல் முறக்கம் செய்த வீரர் அல்லவா அவர்?

மேலும், கட்டபொம்மன் புதல் அதிக மாபெரும்புலவதத்துவத்தைப்போல ஸூத்திரினை இன்னும் பலர் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். "கட்டபொம்மன் கொள்கைகாரன்" என்றும், "தேச விடுதலைக்கு முதல் முறக்கம் செய்த வீரர் அவன் அல்ல" என்றும் ஸ்ரீராமன் எழுதி, கட்டபொம்மனுக்குக் கைங்கம் உத்பிக்க ஸூபந்து, மகாஜனமாதக் கட்டியல் உதிவருகின்றான். ௩

சிவாஜி எட்டை மன்றத்தாரின் வீரபாண்டியக் கட்டபொம்மன் எட்டைப் பார்த்த போதே எனக்கு மேல்பெரித்தது. வீர உணர்ச்சியைப் பேரணியாகக் கொண்ட இந்நாட்டிற்கு இருக்கும் பிரமாதமான வரவேற்பைக் கண்டு மனம் பூரித்துப் போனேன்.

ஆனால் அந்த வீரன் வரவாறு படமாக்கப்பட்டால் எப்படியிருக்குமோ என்ற பயம் என்னுள்ளத்தில் எழுந்தது. தூது எட்டைகள் கடத்திப் பல்லாவிரம் மக்களால் பார்க்கப்பட்ட ஒரு எட்டைப் பிள்ளைப் படமாடி வந்து வெற்றிபெற முடியுமா என்ற சந்தேகம்தான் பதத்துக்குக் காரணம். ஆனால் படம்பார்த்ததும் அது வீரன் ஸூபம் என்பது உறுதியாகிவிட்டது.

எட்டைக்கதவிட்டுப் பன்மடங்கு சிறப்ப்பாடு பல விசேஷக் காட்சிகளோடு கட்டபொம்மன் படம் வெளிவந்திருக்கிறது.

புதுப்படம் எழு வந்தாலும், திரைக் கைதாஸப் பற்றிக் கொஞ்சம் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியம் உற்பலும். இந்தப் படத்துக்கு அது அவசியமில்லை.

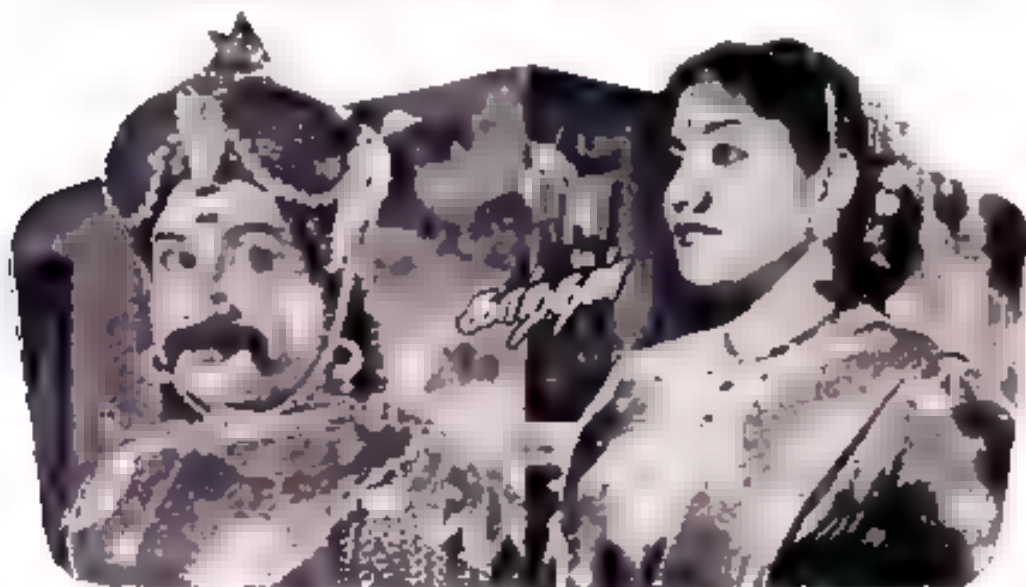
கட்டபொம்மனுக்கு வரும் சிவாஜிகளைக் கட்டபொம்மனுக்கே புதல்நேஷத்தரும் ஸுதலிப் அபாரமாக எழுத்திக்குக் கிஞர். வீரம் ததுமபும் அவர் பெக்கம், தீரம் பிசுத்த அவர் பாக்லையும், கடைபும் மிகவும் பொருத்தமாக விருக்கின்றன. அவர் எழுப்பும், குடிமக்களிடையே கட்டபொம்மன் கொள்கைக்குத் பரிவும், தேசபக்தியும், அவன் கடைப்பிடித்து வந்த பண்பும், அவனுடைய கொள்கை யாதுகாரவும், குழந்தைப் பாசமும், முருகபக்தியும், பிரமாதமாக வெளிப்படுகின்றன.

ஊதமத்தூதரின் மனசாக வரும் பெயர் கஞ்சனா வீரபாண்டியபிளையே தன்னைவீரன் கைரத்து விடுகிறான். கல்ல எழுப்பு.

கட்டபொம்மன் கைதலில் ஒரு குதாவுண்டு. சிவிராவுக்கு இன்றியமைவாத உதய காட்சிகளுக்கு அந்தக் கைதலில் இடம் இல்லை. வீரமுறக்கம் செய்யாதவர் அவசரம் இருத்ததே தவிரக் கட்டபொம்மனுக்குக் கைதலில் அவசரம் இருத்ததற்குத் தெரியவில்லை. சிவாஜி எட்டை மன்றத்தாரின் கட்டபொம்மன் எட்டைத்தல்கூட. இந்தக் குதா சற்று உன்சைத உதத்திபது. ஆனால் பத்தினி பிசைக்கை "வீரபாண்டியக் கட்டபொம்மன்" படத்தில் அந்தக் குதா பரிபூரணமாக கவி விட்டதமல்லாமல், மிகப் பொருத்தமாகவும் அனமத்திக்குக் கின்றன காதல் காட்சிகள்.

கைதல்களும் தருத்த ஜோடியாரைப் பார்த்துப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

தனபதி வெள்ளையத் தேவனுடைய வெளிவிரகொள்தும், அவனுடைய வீர பத்தினி

வேண்டியமானாகப் பதியினியும் வருகிறார்கள் என்று போதும். தமிழ்ப் பட ரசிகர்கள் அவர்களுடைய காட்சிகளைத் தரத்தகுந்த சிபாரிசு அவர்களே விடுவார்கள்!

வேண்டியம்மாளைப்படைவ வேண்டியத் தேவன் அவன் வளர்த்த முரட்டுக் காளை யுடன் போருது பணியவைக்கும் காட்சியை என்னுடைய படமாகவும் பட்டிருக்கிறது. சந்திரமாமாவைத் தமிழ்ப் படங்களில் இந்தகையை வம்புச் சண்டைக்குக்குப் போரும் வறக்கம் இல்லா அப் படியே துணிந்து போருதும் ஒரு முறை 'கிரோஸஸ்' காட்சியில் முக்கிய அடிக்கையும் காணலையும் காட்டியிட்டு, பிறகு அமைத்த தொகையுக் காட்சியாகி, அடிக்கையும் பதிலாக மாட்டுக்காரனை வைத்துக் கொண்டு மேற்படி காட்சியை நுமாவத்து விடுவார்கள்! ஆனால் இந்தப் படத்தில் காளைச் சண்டையைத் தந்தியுமாக மாட்டெடுத்திருக்கிறார்கள், அந்தக் காட்சியில் ஜெயிணி கிரோஸஸும், காளை யும் கர்பிகாலம் பெற்று விடுகிறார்கள்.

விரும், திரும், சந்திரமாமாவைக் காட்டல் கனிலும் ஜெயிணி கிரோஸஸ் பாராட்டத் தக்க முறையில் அடித்திருக்கிறார். வேண்டியத் தேவன் பாகம் அவருக்கு மிகவும் போருத்தமாக விருக்கிறது. வேண்டியம் மானின் கண்ணிலில் கரைத்து விடாமல் அவரை உதறிவிட்டுப் போருக்குச் செல்லும் இடத்தில் ஜெயிணி கிரோஸஸின் அடிப்படி உயர்ந்து விடுகிறது.

பாண்டியன் துறையாக வரும் ஐரவர் சிந்திரமாமன், சிறிது சேரமே வந்தாலும் தாம் சிறந்த அடிச் என்பதைக் கீழித்து விடுகிறார்.

துள்ளித்திரியும் புன்னியான் போல வரும் பதியினி இந்தப் படத்தின் வேற்றிக்குப் பெரும் அளவில் காரணம்

என்றும் மிகவாகாது. போர், சதி, படைபெருப்பு என்று சேர சிந்திரமாமன் விஷயங்களை சிதைத்திருக்கும் காட்ட போம்மன் படத்தில் பதியினி வரும் காட்சிகள் தென்மலில் இனிமையையும், வினாயில் காதல்தையும், மலரின் மனத் தையும் பரப்பிக் காட்சியில் கண்ணிர் வெள்ளத்திலும் தங்கியிருக்கின்றன, "போகாதே போகாதே என் கணவா" என்று டி. வி. சந்திரமாமன் பாடும் பாட்டுக்கு சத்த அடிப்புடன் பதியினி கண்ணிர் விடுவதைக் காணும்போது எம்மையும் அத்தியாயம் கண்ணிர் பெருகுகிறது.

காட்டபோம்மன் தேவியாக எஸ். வரலட்சுமி வந்து என்னும் அடித்திருப்பதுடன் தமது சேரத்தக்குரலில் அழகாகப் பாடியும் இருக்கிறார்.

வேண்டியம்மா, துக்கம்மா, சந்திரமாமன் மூவரும் போடும் புதிர்கள் என்னுயிருக்கின்றன. கு. மா. பாலகந்திரமாமன் பத்தின் பாட்டின் கன்னுயிருக்கின்றன. சந்திர அடிக்கையும் தாமினி சந்திர அடிக்கையும் துக்கமிருக்கிறது.

சதி விருகுகாசாதி காட்டபோம்மனுக்குக் கதை-வசனம் எழுதியிருக்கிறார். கதைபின் தாதுக்கு ஏன் வசனம் சத்திரமாமன் அமைத்திருக்கிறது.

கும்பினியாரும் காட்டபோம்மனும் போகிட்ட காட்டின் தந்திரமாயிருக்கின்றன. சேரநாயகத்தை உபயோகித்துப் போர்க் காட்சிகளுக்கு உயிர் காட்டி இருக்கிறார்கள்.

பி. ஆர். பந்துவரின் காட்டக்கன் கன்னுயிருக்கிறது. சிறந்த அடிக்கும், காட்டக்குமான் அவரே இந்தப் படத்தைத் தயாரித்திருக்கிறார். முழு சீன வர்ணப்படமான "விரபாண்டியன் காட்ட போம்மன்" அடிப்பில் சிறந்த, கண்க்கி கதைத்த, உணர்ச்சியில் உயர்ந்த படம்.

39. பிரமன் புகிந்த மாயை

“பு”மீன் வாயிலிருந்து தாய் தப் பிப்பதை ஆயிர்பாடிச் சிறுவர்கள் தங்கள் பெற்றோரிடம் ஓராய்க்கு சொந்த பித்த கொள்ளுங்கள்” என்று கவர்.

“இதென்ன வித்தை? இதுவும் நமீ யின் மாண்புமா? ஒரு வகுடம் அவர்கள் ஏன் நடந்ததைச் சொல்வாமல் கம்மா இருந்து விட்டார்கள்? முனிவரே! சன்னாஸுடைய கதைகளைக் கேட்கும் தானே பாக்கியவாஸி. மீண்டும் என்னை பெருமையை எனக்கு எடுத்துரைக்க வேண்டும்?” என்று மயன்வன் முனிவ ரிடம் வினவினான்.

கவி மேலும் பாகவதக் கதையைப் பரிசுதித்துக்கு உரைக்கலானான்:

“அரசோ புகுது வினவினே, பரமன் பெருமையை ஓயாது சொல்லிற்று அதன் பின் நீங்கள் கேட்கும் கேள்விகள் பொருத்தமாக இருக்கின்றன. நடுவோர் நாடுவது திகரற்ற பொருளே. இவ்வாறு குக்குப் பெண் பேசும் வயதானது ஆகையோ, அவ்வளவு ஆகை தொலை. குக்குத் திருமால் பேசும். தான் கூறப் போகும் ரகசியத்தைக் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்.

“தன்னுடைய நண்பர்களுக்கும் என்று கவிதையும் அகரஸீடமிருந்து காப்பாற்றி யழுதிக் கரைக்கு அவர்களை அழைத்து வந்த கண்ணன் அவர் கனிடம் ‘நண்பர்களே! இந்த நதிக்கரை மெய் லை மணம் பாய்ந்து, எரங்களைப் நழிப் பெற்று, மலரும் தாமரைகளை நாடிச் செல்லும் வண்டிகளத்தின் நீங்கார எதி ரோலி நீரம்பியதால் விளங்குகிறது. நமது பகல் கணவை இங்கிடத்தில் உட்கொள்வோம். பொழுது கடத்து வருகிறது. தாமும் பவியால் வருத்து இழையும். கன்றுகள் அருகிலே நீர் அருத் திப் புல் மேய்க்கிருக்கட்டும்’ என்னுள். பையன்களும் சி என்று ஒப்புக்கொண்டு தங்கள் கணவு வைத்திருந்த பைகளை அவிழ்த்தார்கள்.

கண்ணன் நடுவிலே சிறகச் சுற்றி அணைவரும் வட்டமிட்டு உட்கார்த்து கொண்டார்கள். அந்தச் சுந்தரத் தோற் றம் தாமரைகள் காவை சுற்றி இருக் கும் இதற்கெனவே விவங்கியது. இதைச் சுவி அழகான ஒரு செய்களின் மயன்வ

னுக்கு எடுத்துரைத்தார். பாகவதத்தில் எத்தனையோ காட்சிகள் ஒலியும் திட்டி வது போல் நம் கண்ணன் நிதிருமாறு விவாசரி பாடி யிருக்கிறார். அவைகளுள் என்னை தன் தோற்றங்களோடு காவாகத் தில் அம்மை அருந்திக் கொண்டு சிரிக்கச் சித்தம் பேசியது ஒன்று.

“மடியிற் செருகிய நுழைதும், கை அடியிற் செருகிய செம்பழமும் இடையேத் தாங்கிய துயிரமும், கர்லிடைபே செருகிய கவிவகையும் இடைச்செவ்வகை நுழந்த மாதின் றெயை நீண்ட கைத்தழமும், தேய் கண்டு விடப்படுவே யவையோடான பேச்சுதும், என்னை பெருமான் கோபவகனும் வந்தாடிய விதைக் கிணறியிய!”

இவ்விதம் கண்ணன் காண்பிக்கும் வேடிக்கையில் சிறுவர்கள் எடுபட்டிருக் கையில் கன்றுகள் பதம்புய்வித்த தேடி வேகு தாரம் சென்று விட்டன, பையன் கை கன்றுகளைக் காணாமே என்று பவத்து போயினார், “பயப்படாதீர், உங்கள் கணவை அருத்துங்கள்; தான் சென்று கன்றுகளை ஒட்டி வருகிறேன்” என்று உரைத்து விட்டு, தன் கைத்தலத் தில் கணவை வைத்துக் கொண்டே கண்ணன் காட்டிலுள்ள குளையிலும் என்று கவித் தேடிச் சென்றான்.

பிரமனுக்குக் கண்ணனுடைய மாயை களைப் பார்த்துப் பார்த்துப் போதும் என்று தொன்றவிடிக் கண்ணன் வெளி யேறியதும் பிரமன் கன்றுகளையும் மற்ற ஆயிர்பாடிச் சிறுவனையும் ஓரிடத்தில் ஒலித்து வைத்து விட்டுக் கண்ணன் பின் செங்கிறான் என்று பதுங்கிப் பார்த்திருந்தான். கண்ணன் காடெல் லாம் சுற்றியும் கன்றுகளைக் காணவில்லை; பையன்கள் இருந்த இடத்துக்குத் திரும் பியபோது பையன்களையும் காணவில்லை. இது பிரமன் செய்த செய்கொன்று அறித் தான். அக்கலை கன்றுகளாகவும் அவைகளை ஒட்டி வந்த சிறுவர்களாக லும் தானே மாறினான். ஹரிவைத் தவிர வேறில்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டினான் போதும்! அதே கன்று, அதே பையன், அதே நுழை, கொம்பு, துணி, மணி, வயது, நடத்தை- இவ்விதம்

பலவாகப் பெருகின. ஒவ்வொரு கோபியும் தன் மகனென்றே கருதிச் சன்னதனுக்குப் பாய் ஊட்டி அகங்கரித்து ஆனந்தம் அடைந்தான்.

மாதையில் புழுதி படர்ந்த மேல்பொரு திருப்பிய கண்ணனை ஒவ்வொரு கோபியும் நிராட்டிக் களையும் பூசி தெற்றியெனப் போட்டிட்டு அன்னம் அளிப்பான். கோட்டிலில் கட்டிய கன்றுகளைப் பசுக்கள் அப்பொரு நாக்கினும் நக்கிச் சுரக்கும் பாலைக் கொடுக்கும். கன்றிடம் பசுவிற்கும் கணவனிடம் தாய்க்கும் அன்பு ஒப்பி வளர்ந்தது. இவ்வாறு தனித்தனி யாய் வீடு வீடாய் ஓராண்டு முழுதும் தாடகம் நடத்தினான் நாராயணன்!

ஒரு வருடம் முடிவதற்கு ஐந்தாறு தாடகம் பாக்கியிருந்த போழுது கண்ணனும் பலராமனும் கன்றுகளை மேய்க்கக் களையச் சென்றனர். கோவார்த்தனவிரியின் மேல் பாசத்தில் மேய்த்து கொண்டிருந்த பசுக்கள், துரத்தில், ஊருக்கு அருகில் தங்கள் கன்றுகள் மேய்த்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தன. கன்றுகளைக் கண்ணுற்ற பசுக்கள், அடக்க முடியாத ஆவனாய் துண்டப்பட்டு கன்றுகளை நோக்கித் திரண்டோடி வந்தன. கன்றுகளை வெருட்டிப் பாக் பருகச் செய்தன. பசுக்களைப் சேம்புந் தி கோபிகளும் அங்கு ஒடிவந்தார்கள். அவர்களும் தம் குமாரர்களைக் கண்டு சத்தோஷம் கொண்டு கத்தி மூகித்து, ஆனந்தக் கண்ணீர் கொடுத்தனர்.

"எப்பொழுதும் இருப்பதைவிட இப்பொழுது தாய்க்கு மகனிடத்திலும், பசுவிற்குக் கன்றிடத்திலும் கோபிகளுக்குத் தம் செவ்விரிடத்திலும் புதிதாக ஒரு அன்பு வளர்ந்திருக்கிறதே. கண்ணனிடம் வைத்திருக்கும் அன்பு, எனக்கு எவ்வொரிடமும் தொன்றுகிறதே! இதைன்ன மாயம்? இது யாருடைய செயல்? என்னையும் பசுக்கள் செய்வதால் இது கண்ணனுடைய மரையவாகத்தான் இருக்க வேண்டும்" என்று பலராமன் தீர்மானித்துத் தன்னுடைய ஓளாகக் கண்ணன் சேவித்ததைவும் பாலர்களைவும் நோக்கினான். எல்லாம் விஷ்ணுவாக இருப்பதை அறிந்தான். கண்ணன் புகழ் மிகும்பே. "இந்தக் கோபாலச் சிறுவர்கள் ஆயிரபாடியில்பிறந்த விண்ணவர். அவர் இந்தப் பசு கன்றுகள் முனிவரும் அல்ல, தெய்வீரே பசு கருவோடு தோன்றியிருக்கிறீர்கள்" என்றான். நடத்ததை செயல் காம் கண்ணனும் அண்ணனுக்கு எடுத்த துரைத்தான்.

ஓராண்டு முடிந்தது. பிரமன் பிருத்தாவனத்துக்கு வந்தார். கண்ணனும் தோழரும் எப்பொழுதும் போக விளையாடிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். தாம் எல்லாக் கன்றுகளையும், பிள்ளைகளையும் ஒளித்து வைத்திருக்க, அவர்கள் இவ்விரிடத்தில் எவ்வாறு கடிவிரிக்வின்றனர் என்று விசயப்பற்றுக் காரணம்

■ தென்னாந்தியில் புகழ் படைத்த டி. வி. எஸ். சந்திரபாண்டிதின் மூலப் புருஷர் திரு டி. வி. சுந்தரம் அய்யங்கரின் மனைவி மாது ஸ்ரீலக்ஷ்மி அம்மாள் சென்ற 30-ம் தேதி தமது 78வது வயதில் காலமாகிச் சென்று அறிந்து வருகிறோமே.

பழைய தலைமுறை தலைப் செங்கல் லக்ஷ்மி அம்மாள் இத்தர்ப்புறத்திலும், பண்பாட்டிலும் ஊழித் திருந்தவர். தனது வேத வாய்வினையே மனம்பூரித்து குடும்ப சீர்தவரத்தில் எடுப்பட்டு மகத்தான பொறுப்புக்களை ஏற்று வெற்றிகரமாக சீர்தவையெற்றவர். பிறத்தலிட்டுச் செல்வரும் புகழ்தல் விட்டுத் தனதும் ஆரம்ப வயதில் விவாபாசத்தில் மத்த கலியில் கரைத்துப்போன காலத்திலும் கூடத் தமது கணவருடைய வதிரைவல் உயர்வில் சந்தேகமும் தனதாத எம்பிக்கையுடன் குடும்பத்தை எட்டத்தி வந்தவர். டி. வி. எஸ். சந்திரபாண்டி அங்கு துள்ளி மேல்சுருக்கும் தமது புதல்வர்களின் சிறப்பான குத்தகைமக்கும் உடையப் புகழும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி அம்மாளின் உணர்வலட்சியங்களும் பண்பாடும் தான் காரணம். தமது மக்கள் சீரும் சிறப்புமாய் விளங்குவதைக் கண்டு களித்துத் தமது உடையவைப் பூரணமாக சீர்தவையெற்றிவிட்ட மனத்திருப்பியுடன் காலமாகி லக்ஷ்மி அம்மாளின் ஆத்மா சாத்தியமாகுவதாக. அன்னருடைய குடும்பத்தினர்களுக்கு மனமார்த்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து வருவதுவினோம். ■

தேவியாது காலங்கிரி, மாயகி மயக்க பிரமணம் முடிவா? ஊரி பெய்து மூடும் இருள் இரவின் போலிருனோடு கவந்தாழ் போவையும், மிழைநிறப் பூச்சியின் ஒளி கதிரவன் ஒளியில் மறைந்தாற்போவையும் பிரமணின் மாயம் மாயத்துக்கே எஞ்ஞா கண்ணாளுடைய மாயையில் மயல் மறைத்து போயிற்று. பிரமன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே நிறுவராக இருந்த அணவரும் சங்கு சக்கரம், கதை, தாமரை, இவைகளைக் கையில் ஏற்றி, கருமுயில் லக்ஷணத்துடன் குண்டலமும் வனமாடிகளும் திகழ விண்ணுலகில் கைமையெழுவுத் தோன்றி லாகன். பிரமனுக்கு இந்த நோதிரையப் பார்த்த முடிவாயல் கண் கூசுற்று, பதுமை பேசு வாய் முடி நின்றுன். பிரமன் பரிதவிப்பதை அறிந்த கண்ணன் தன் மாகவைய விவக்கிதான். இறந்தவனுக்கு உயிர்தந்தாற்போல் பிரமன் கண் விழித்து வங்கும் தோக்கினான். பிறத்தா லகந்ததைக் கண்டான். பங்கு கொண்ட விவக்குடன் பங்கு துறந்து கூடி வாய்லகைக் கண்டான். அருவமான பரம் பொருள் உருவமோடு தோன்றிச் சிறு பாலகனும் வந்த தலம் நிறையத் தவிரமுறை கவத்துக் கொண்டிப்பதைக் கண்டான்.

உடனே தனது அண்ணப் பறவை வாகனத்திலிருந்து குதித்துக் கண்ணன் தான் தொட்டுத் தண்டமிட்டான். பிறகு எழுத்து கைகூப்பி கண்ணன் பல் விதம் தோத்திரம் செய்தான்.

ஆயர்குல லம் தந்தனோ! உன்னை வணங்குகிறேன். பகலி இயனாப் படிப் படுவ பாலக் குகை. உயிரை இடித்தால் வந்தால் மிஞ்சும். என்னோ! என்னு பேசுதகை! மாயையில் மாயகி மயக்க வத்தேனோ தீயுடன் போட்டிக்கு வந்த பொறியெனத் தீர்த்தேன். ஆனால் கருவி விருக்கும் சிவவானது தான் வயிற்றைத் தன் காலால் உதைப்பதில் தலறையும் உளதோ? உன் உதரத்துக்கு வெளியே உண்டென்றும் இஃதென்றும் என்னு வ தத்து ஏதுமே இல்லை. ஆயர் குலத்தவர் என்ன தலம் செய்தனரோ?

“எப்பிறவி எய்தினால் இப் பிறத்தா லகனத்திலே ஐடமாகத் தோன்றி, பேதல் கனும் அறிவாத கண்ணன் உயிரென்று கருதி னரும் ஆயர்குல மாத்கரின் கால் புழுதி உடலெங்கும் படுமோ, அத் தகைய பிறவி கொருவின்றென்.”

இவ்விதம் புகழ்த்து விட்டுப் பிரமன் கண்ணன் வங்கம் வந்தான். திரும்பவும் வணங்கிவிட்டுப் பிரமலோகம் சென்றுன். பிரமணின் மாயவலால் மயங்கிக் கிடத்த கன்றுகளும் நிறுவர்களும் திரும்ப

கே. ஏ. ராஜா

வேஸ்ட் பேப்பர் வியாபாரி

காரியாலயம் : 64, ஆராயலன் தெரு, சென்னை - 1
கிளை : 6, வாதா நத்தியலன் தெரு, சென்னை - 2
பிரிக்குமிடம் : 16, டிடி லாஜிப் தெரு, சென்னை - 3

கீழ்க்கண்ட கந்தாபனத்திதரு ஓஸப்பொருள் கப்பல் செல்பவர்கள்
மெஸர்ஸ். ரோடாஸ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட்
டாயியலாகக் கீதார

உபயோகமற்ற காரிதங்களை கிற்பனை செய்ப விரும்பும் காரியாலயத்
திலாகும். மதறவர்களும் எங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்
எமது நியலமான வினையைக் க. ஏ. ராஜாடம் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

உங்களுடைய பாதுகாப்பிற்கு இன்ஷூர் செய்யுங்கள்

பாண்டியன் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்
நெருப்பு - கப்பல் - விபத்து
ஆஸ்திகள் கு. 1 கோடிக்கு மேல்

தலைமைக் காரியாலயம் : பாண்டியன் பில்டிங், மதுரை

கிளைகள் : பம்பாய், கல்கத்தா, டெல்லி, சென்னை, நாகபுரி, கோலாப்பூர்
கூலதாபனத், கௌமமுத்தூர், கோச்சி

வும், ஆற்றின் கரைவீழ் விழித்துக் கொண்டார்கள். அன்று இதுபடி உணவுக்குத் தக்கபடி நின்ற வேண்டியவற்றை கருதினர். ஓராண்டு சென்றதை அவர்கள் அறிய வில்லை. "கண்ணா! நீ திரும்ப வில்லையே என்று காத்திருந்தோம். பார் ஒரு கவனங்கூட நாய்கள் இன்னும் அருந்தவில்லை" என்று கன்றுகளைத் தேடிச் சென்ற கண்ணன் வரவேற்றனர். கண்ணன் நடைத்தான். தோழருடன் கூடி உணவருந்தினான். அன்று மாலை பின் ஆயிரகுலச் சிறுவர்கள் தங்கள் பெற்றோருடைய. "இன்று கண்ணன் ஒரு மலைப் பாம்பைப் கொன்று எங்களைக் காப்பாற்றினான்" என்று கூறினர்.

கண்ணனுக்கு ஆறு வயது ஆயிற்று. பக்கக்கூட மெய்ப்பதற்குத் தகுதியைக் கண்ணனும் பலராமனும் அடைந்தனர். கார்த்திகை மாதத்து வசந்திதேவியன்று கண்ணன் மாடு மெய்க்க ஆரம் பித்ததாக வேறு புராணத்தில் உரைக்கப் பட்டுள்ளது. இத்தினத்துக்கு "கோபாஷ்டமி" என்று பெயர் வழங்குகின்றனர். கண்ணன் தான் பட்டுப் பித்தாவனை மெய்வாய் புண்ணியம் பெற்றது. இடை யர் பலர் குழித்து தன் பெருமை மையப் பாடி. பலராமரோடு கண்ணன் குழுவாழிக் கொண்டே பித்தாவனைச் சென்றும், விலங்கும் பறவையும் அங்கு சத்தமிட்டுக் கொண்டிருந்தன. பெரி யோர் மனதென மாசற்ற பிரீ திறைத்த ஒரு ஏரி அங்கு இருந்தது. தாமரைவீண் நறுமணம் கலந்த காற்று அங்கிடத்தில் வீசிக் கொண்டிருந்தது. வழியெய்வாய் வளி நிறைந்த மரங்கள் குனிந்து வாக் தொட்டு வணங்குவது போல் தென் னின. இந்த இயற்கை அழகைக் கண்டு களிப்பற்ற கண்ணன் பலராமனிடம் அடைக்க குறித்து உரைவாடினான். "தாவரப் பிறப்பெடுத்த இம்மரங்களைப் பார். அடைத்தேற எண்ணம் கொண்டு பழங்களைத் தவியில் ஏற்றி உன்னை வளங்குகின்றன. இவ்வாறாகக் உன் னைப் பின்பற்றி உன் பெருமைமையப் பாடி வருகின்றன. இவைகள் உன்மை யில் முனிவர்களே. மலிக் மனம் குனிந்து ஆடுகிறது; ஆயர் பங்கை வரைப் போய் பெண் மாக்கள் உன்னைப் உற்று நோக்குவதைப் பார். ருபினைத் தம் வீடு வந்த உன்னைப் பூடி வரவேற்கிறது. உன் உடலோடு தொடர்பு பெற்ற இப்பூமியே புண்ணி வம்பெற்றிருக்கிறது" என்று கண்ணன். அனைவரும் கோவர்த்தன மலையின் அருகில் பக்கக்கூட மெய்த்து வந்தனர்.

அங்கு சன்னன் செவ்வ வித்தை விநா யாட்டுக்கள் எண்ணற்றவை. ஸ்ரீ தாமஸ் என்ற சிறுவன் ஒருநாள் கண்ணனிடம் பின்பாறு மொழிந்தான். "பலராமா! கண்ணா! இவ்விடத்துக்குச் சிறிது தூரத்தில் ஒரு பெரிய காடு இருக் கிறது அங்கு அங்கும் பரிசுமரங்கள் இடக்கொண்டன. பழங்கள் உதிர்த்து மிடக் கின்றன. ஆனால் அங்கே போவது மிகவும் கஷ்டம். தேனுகள் என்ற ஓர் அரக்கன் அக்காசத்தைக் காத்து வரு கிறான். கழுதை போடல் பூண்டவன். தண்ணீர்போல் மேலும்பூண்ட பலரோடு கூட அங்கு வசித்து வருகிறான். மனித மாயித்தலில் பிரியம் கொண்டு அண்டின் வரை இவரவாக்கி விடுகிறான். ஆனால் அங்கிருக்கும் பழங்களின் மணம் இங்கு கூடக் கமழுகிறது பாருங்கள். அவை களை எப்படியாவது எங்களுக்கு அளிப் பாய்" என்று.

இதைக்கேட்ட பலராமனும் கண்ண னும் தடைத்தனர். எவ்வோருமாகக் கூடிப் பணங்காட்டுக்குச் சென்றனர். காட்டுக்குள் நுழைந்ததும் பலராமன் சிறிஞ்ஞையைப் போல் மரங்களைக் குறுக் கிப் பழங்களை உதிர்த்தான். இந்த அர கத்தைக் கேட்ட தேனுகள் ஒவென்று அவதிக் கொண்டு பலராமனை எதிர்த்து ஓடி வந்தான். பிங்காவால் உதைத் தான். பலராமன் கழுதையின் காம்புப் பிடித்துக் கொண்டான். ஹைதெவென்று சத்தி ஒரு பரிசுமரத்தில் முட்டில் ஒங்கி அடித்தான். அரக்கன் உயிர் துறந்தான். பரிசுமரமும் பக்கத்து மரத்தின்மீது சாய்ந்தது. மரத்தின்மீது மரம் சாய்ந்து புலங்காற்று அடித்தாற்போல் மரங்கள் எல்லாம் ஆடி அடைந்தன. மதறக் கடினகளைக் கண்ணனும் பலராமனும் ஒவ்வொன்றாகக் கொன்றார்கள். பூமி எல்லாம் இறந்த கழுதையும் உதிர்த்த பழபூமாய் மேகம் முடிய வானத்தை ஒத்திருந்தது.

தாமரைக் கண் படைத்த கண்ணனும் மற்ற கோபாஷ்ச சிறுவர்களும் வீடு திரும்பினர். கூட வத்தவர் புழைபாடு, கொண்டையின் மயிப்பின் அணிந்து. கருண்ட குழல் புழுதிப் படிந்திருக்கப் புண் ணை தவழ் வதனத்துடன் குழல் ஊதி ஊரும் கண்ணனக்காண ஆயிரகுலமங்கை வர் ஆவனோடு முன் வந்தனர். கண்ண னென்ற மகரை வண்டெனப் புகி, நான் முழுவதும் காணுது பொங்கிய வருத்தத்தைத் தணித்துக் கொண்டனர்.

வீடு திரும்பிய கண்ணனுக்கும் பலராம னுக்கும் உபோதையும் ரோகினியும் தீராட்டிக் கணம் பூசி, மாலை சூடி விருத்திட்டு உறங்க வைத்தனர்.

அக்னிப் பிழம்பாய் அவதரித்து
அலைகடலாய் அல்லற்பட்டு
முடிவில் தியாகத் தீபமாய் மறைந்த
தீரனின் சோக வரலாறு.

மாலரன் தியேட்டர்ஸ்

தலைகொடுத்தான் தம்பி

கதை, வசனம்
டி.ஆர்.சுந்தரம்

கதை, வசனம்
முருகோளி. மாரன். எம். ஏ

இளஞ்
விஸ்வநாதன், ராமமூர்த்தி

கண்கள்

அந்நியாயம் 8

வெட்கத்தில் சிவந்த முகம்

மிகமகத்தம்மாகும் மாயாவும் தன்னீர்'எடுத்துக் கொண்டு திரும்பிக் கொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது மாயா ஐந்தரை மணிக்குச் சமீபம் ஆகிவிட்டது. இராமத் துப் பெண்டிர் தன்னீர்'எடுக்க வரும் நேரம் அதுதான்.

ஐந்தரை மணிக்குத் தொடரும் அவர்கள் படை யெடுப்பு இருட்டிச் சிதிது நேரமாகும் வரையில் கிடிக்கும். இவர்களுக்கு எதிரே இரத்தப் படை யின் மூத்த குழு வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏழெட்டுப் பெண்மணிகள், மாயா யெவ்விலில் தங்கக் மஞ்சள் பூசிய மூலம் தங்க மெனப் பளபளக்க, ஊர்க் கதைகளைப் பேசுவாறு ஒப்பா நடை நடத்து வந்து கொண்டிருந்தனர்.

மாலையின் மூலம் அவன் இப்படி இருந்த குடத்தைப் போல் நிறைத் திருந்தது. நித் தடுத்துக் குடி

படி இருந்ததும் அவன் வரையில் மிகமகத்தம் மானே தங்கக் கத்திப்பப் பார்த்து விட்டதில் மகிழ்ச்சிதான். ஆமாம், கிடிவும் வரையில் தயைபட்டம் அடிக்கப்பட்டு, கண் மூக்கு—காது வைத்துத் தங்கக் கிட்டாருக்கு எட்டுவதை விடச் சம்பந்தப்பட்ட ஒருத்தியை அடைப்பார் துத் தெரிந்ததொன்று விட்டது கெட்டுவிட்டது!

மாயா பெண் படிப்பொன்றும் படித்தவன் இல்லை. கரைத்து காரீகைக்கும் அவளுக்கு அவ்வளவாகத் தெரி யாது. கடை, உடை, பரவிரகன் எவ்வளவற்றினும் அவன் கிராமியப் பெண்தான். எவ்வளவு ஆயிரக்கணக் கான கைவர்களுக்கு அப்பால் ஒரு சமஸ்தானத்தில் பிறத் தாலும், அதன் சமஸ்தானத்து மன்னரும் சரணியும் அவர்கள் குடும்பத்தினர் போய்வே பழகி வந்ததால், கிணறுக்குப் பெயர் குட்டிபது போல் சரணியைப் பிள்ளை தெனியே இவளுக்குத் மாயா என்ற காகரிகப் பெயரைக் குட்டி விட்டான். இவ்வா விட்டால், 'சுப்பு', 'குப்பு' என்பது போன்ற ஏதாவது ஒரு சாதாரணக் கிராமத்தி லாதப் பெயரே மாயாவுக்கு வைத்திருப்பார்கள்.

கேசவபுரத்தில் பத்தாவது வகுப்புவரை உள்ள பள்ளி ஒன்று இருக்கிறது. ஆனால் மாயா ஏழாவது வகுப்புக்கு மேல் படிக்கவில்லை. அவளுக்கு ஆர்வம் இருந்தது. கைவம்மாதான் அவளை நேத்தி விட்டான். அப் பொழுது சைந்தானத்தம் பிள்ளைகட ஊரோடு வந்து விட்டார். "குழந்தை ஆகாப்படுது, படிக்கட்டுமே தைவம்மா. உத்திரப்போலே உன் மகனும் ஒன்று ஆகும் தெய்வதவனாகவே இருக்கணுமா!" என்று அவர் சிபாரிசு செய்தார். ஆனால் கைவம்மான், "கீ சம்மா இரு, தம்பி! அபெய்வாம் உங்க பட்டணக் கரைக்குச் சேர். இந்த ஊரிலே இனிமேல் இவனைப் படிக்க அனுப்பி ன்று, சைங்க எலும் பேசலாய்க்" என்று உதீ விட்டான். அவன் இப்படிப் பிடிவாத மாய் பேசுவதற்குக் காரணமும் இருந்தது. மாயாவுக்கு வயதை மீஞ்சிய வளர்ச்சி. காங்கு வகுப்புகளுக்கு முன் இத்தச் சம்பவம் நடந்த

மாயாவி

உறங்காவோ?

பேரது அவன் குழந்தைதான்: ஆவியும் எச் சம்பழம் 'பெய்யலம்' ஆகியிடலாம் என்று விளக்குப்படியாக இருந்தது அவன் வளர்ச்சி. சிரமங்களில் பெரியவனாகும் பிரயத்தை எட்டி விட்ட பெண்ணைப் படிக்க அனுப்புவார் லாரி!

ஆகையால் மாலாவின படிப்பு அரைகுறை வாகவே நின்று விட்டது. ஆனால் சச்சிதானந்தம் பிள்ளையார் போன்ற ஆதிஞ்சிவ பரமபரியவளர்ந்ததால் அவனுடைய அறிவு கெட்டு விடுவதற்கு. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை தந்த ஐய்வு காலத்தைப் பழம்பெரும் இலக்கியங்களில் படிப்பதில் செலவிட்டு வந்தார். ஆனால் அவர் முதலில் அவனுக்கு அந்த இலக்கியங்களில் பரிச்சயம் ஏற்படுத்தி வைத்தார். பிறகு உலக அறிவைகள் அவன் பேர வேண்டுகோளை மீறியிருந்த திறைசரிசுக்கும், மாத-வாடி பத்திரிகை களுக்கும் சந்தர்ப்பம் கொடுத்த வரலாற்றை அப்படிக்கச் செய்தார். அவனுடைய இந்த உலக முயற்சிகளால் மாலா கைதரப் படித்த பெண்ணாக இல்லாவிட்டாலும், உலகம் அறிபாதவளாக இருக்கலாம்.

ஆவியும், யா எதைப் படித் தாலும், அவரவர் வயதுக் கேற்ற விஷயங்களில் தான் அவரவர்களுக்குக் கதை ஏற்படுகிறது. ஸாமாநிதம் கம்ப ராமாயணத்தையும், சிலப்பதி

காரத்தையும், சித்தாமணிதா வும் மணிமேகலையையும் பாடும் கேட்டால் மாலாவிடம் மனம் அவதூறில் காட்டுவது கனவாய் விட்டது. அக்ஷரங்களை வெளிப் படுத்தும் காதல் கனவாய் தான் அங்கமாக ஏற்படும். மாலாவுக்குத் தெரியாமல் அக்க ளங்களில் வரும் அப்பகுதிகள் அவன் மீண்டும் மீண்டும் படித்த இன்புறுவான். ஆகையால், தமிழ்க் காப்பியங்களை அவன் உள்ளத்தில் முதன் முத லாகத் காதலின் வித்தை களன்றிவ என்று சொல்ல வேண்டும். அவை ஊழிய லாதல் விதைக்கும் பத்திரிகைத்

★ **உதவி வரம்** ★

முதலாவது கோவை முதுவரை
யில் காப்பாற்றுகிறார் அவர் தீர்
புனை சக்கரவர்த்தி. பரமசிவன்
உள்ளுறத் தோரன். இருவர் கடம்
பிறை எந்தவிட போருக்கள் இருக்
கின்றன என்று அணக்குப் பார்ப்
போம். இரண்டிலும் வலத்துக்கு
விட்டால் இருவருமே வ போரு
கும் என்று போகாது. இந்தப் பைத்
திகக்கார சிவனிடம் சரம்பல
மன்னாபோடு; எருக்கப்பூ; து
கப்பூ; ஊமத்தம்பு. இவ்வை
வரையது விதி போருத்த காப்பா
வர்களை முதலாவது விடம்
கொள்தபம்; தோம்பாப, கங்கு;
சக்கரம்; ஊதா; எவ்வாவத்திறம்
உயர்த்த வக்கி மரபிய வக்கி
யினர். இவ்வகை விதி மதிக்க
நடிகுமார் விதி மதிப்பத ஒப்பத்த
போருக்கள். ஆகவே இவ் இருவ
ருடைய போருக்கு விதி இவ்வி
என்று முடிவாகிறது.

• **අනුප්පාදනය, පද්ධති පරිවර්තනය වැනි**

கைதவன் உதறிட்டான். தம் சபலத்தில்
கத்தரம் அகல வாய்க்காமலே பழுத்த
அவ்விதைக்கு நீர் பாய்ந்தி, தனித்துத்
தங்குதல் போதாம்.

அதிவு நெர்த்த வார்த்தை? பாரா
தந்தர்த்தம் அதற்குள் பந்துதான்
அவையிது கந்தான். ஆதிவா, மரபு
தொடர்ந்து அதன் பந்து அங்கத்தின்
தொடர்ந்து அவன் மரபுக்கு அதன்
அனுமோகம். உதய முனையுள்
அப்படி ஆகக்கூடிய தந்தையின் ஏதோ
மேன்று அவன் அந்த கருதியிடுக
விக்கது அவர்களை நேர இரண்டு
வருவியாகியிருந்து வரையில் அவன்
தங்கம் உதயம் இருந்து வந்து
ஆகும் இரட்டை கந்தையும் எட்டி
இருக்கவருதும் ஆகியிருந்து. அவன்
கொழும்பி யிருந்தான். அதோடு பருவக்
கந்தை மேது அவர்கே பாலுருள்
விக்க தொடுகிறது.

தமிழக அரசுக்குரிய தமிழக அரசு
இந்திய அரசுக்குரிய இந்திய அரசு
இந்திய அரசுக்குரிய இந்திய அரசு
இந்திய அரசுக்குரிய இந்திய அரசு

சத்தம் ஒரு பத்திரிகைப் பீதது. புத்தகப் படி, தமிழ்நாடு ஆங்கிலத்திலும் அவன் வாய்க்காத புத்திரிகைகள் கிடை யாது; படிக்காத புத்திரிகைகள் கிடை யாது. ஏதாவது வாய்க்குமான்; எப் போழுதும் படித்தவரே இருப்பான். ஆனால் படித்த பீதது ஒன்றைக்கூட விசி எடுத்துவிட மாட்டான். அங்கு ஒப் பிட்டுக்கொட்டுக்குத் தன்னிட்டுக்கூட மாட் டான். ஒவ்வொரு விஷயமும் வாய்க்க

மதுரைப் பரத மூர்த்தி கட்டி எடுத்த
வருவான். மாலாவுக்கும் பழக்கக் கொடுப்
பான். சிறகு அவதூறு கீட்டில் நீர்
அவயாசத்தில் பத்திரப்படுத்தி வைத்து
கீட்டுப் போவான்.

கந்தக மூலம் இப்படித்தான் அவன்
விஷயம் வருகிறது. கந்தகத்தின்
மேல் ஒரு பத்திரமே கட்டும். பத்திரக்
கட்டி அதை வைத்தால், கோட்டு
கந்தகத்தால் இவ்வளவுதான் மாசாவது
இருக்கிறது. கோட்டுதான். ஒரு வன்
அவன் கோட்டுக் கந்தகம் இவ்வளவு
படித்து முடிந்தால் அந்த அளவுக்குப்
கோட்டுதலுக்குப் பதிலாக பத்திரம்
போட வேண்டும். அவன் கந்தகமேதான்
கந்தகம் ஏதோ ஒரு பத்திரத்தைப்
பத்திரக் கோட்டுகிறான். மாசை
வைக்க வேண்டும். அவன் பத்திரத்தை
ஒரு கைத்து விட்டு, "கந்தகம்"
என்று சொல்வான்.

“பயன் படித்துக் கொள்ளுங்கள்
தான்?” என்ற அவன் தனக்கொன்று
பத்திரம் பத்திரம் கொண்டுபோய்
வைத்தது. அவன் ஒரு வைத்த பத்திர
தான் வைத்திருந்தான்.

சுதந்தம் பெடுதென்று அந்த அய
லீடமிருந்த பிடுங்கிச் சென்று, "இது
பெறு + சுதந்தம் உங்களுக்கு இதில் ஒன்றாக
விளங்குக" என்று.

வினாக்கள் விடப்படுகின்ற வினாக்கள்
கோவை வெள்ளை மென் தாதுவின் பிறகு
இரு பீரவையின்கலவை மலர்வதற்கு அவன்,
"என், தயிற் புத்தகத்தோடு இது!"
என்று கேட்டான். அவன் தனியே
இருந்த அப்பத்தத்தின் தலைப்பைப்
புரிந்து கொடுக்க, அதன் பிறகு
தன் மனத்தில் கோவை குணம்.
அப்போது அவன் அதற்குள் அதன்
பிறகு விட்டான் — "எதையும் கை
பாடுவது" அவன் குறிப்பிட்டு சொன்னது.
"குறிப்பு" என்று தனியாக கொடுத்த
பிறகு அவன்.

சென்னை நகரப் பேரவைத் துறைமுகப் போர்டின்
பொது இயக்குநர் அவர்கள் கார்ப்புக்
கோவையாக, "என்னடி சிசிப்பி?" மனிதன்
என்னும் ஈழம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியதுதான்!" என்று விட்டுக்
கொடுக்கவும் பணிபுரண்.

“நாட் தெரிந்து சொன்னது நடந்தது
என்னுடைய? ஆனால் என் சொல்வது,
உங்களுக்கு இருக்கும் அதே ஆசை
எனக்கும் இருக்காது என்பதுதான்!”
“எனக்கு” என்றும் நினைத்து அவன்
சொன்னான்.

ஆனால் அரசா தடுத்திருக்கும் இக்கிஸ்:
கேள்விப்பட்டவர இக்கிஸ், "அரசா: கர்
தம் எல்லாவற்றும் ஆன்மீகத்திற்கும் பெண்
மைக்கிற பொதுத்தாகி" என்குள்.

அவ்வ இதுவரையில் பக்கம்த் குறுத்
ததபாசையே சீர்த்திருத்தரத் கத்ததம்.
ஆதவரத் இத்ததபாசே பக்கம்த் கோட்ட
தம் விப்பயிதும் அவர்தம் பேசயே முடிய
யிக்க. தம் தம் கோவர்தத் கோவர்தம்

அவன் மூகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"என் மூகத்தைப் பார்த்தது போதும். சொல்லுங்கள். இந்தப் புத்தகத்தை என்னுக்குப் படிக்கத் தருவீர்களா, மாட்டீர்களா? இப்பொழுதே தரவேண்டாம். சீக்கப் படித்து முடித்த பிறகு....."

"வேண்டாம். மாணா! உங்கள் வீட்டில் வாருகவாறு தெரிந்தால் கூப்பிட்டு!"

"இதென்ன அய்யனாவு பிமாசு மாண புத்தகமா?"

"மோகமான புத்தகம் என்று சொல்ல மாட்டேன். இந்த ஆஸிரி வர் செவலமான மூதையில் எழுதக் கூடியவர் இவ்விடம், ஆஸிரிதும் ஒரு வாய்கப் எப்பன் வாய்கப் பெண் ணுக்கு இதைப் படிக்கக் கொடுத்தான் என்று தெரிந்தால் பெரிய வர்கள் வித்தியாசமாகக் கிறித்து லீகுவார்கள்."

"இவ்விடம், இவ்விடம், உங்களுக்கு மனமில்லை. அதற்காக! இப்படி எது எதைப்போ சொல்லி என் வாணா மூடப் பார்க்கிறீர்கள்?"

"இவ்விடம், மாணா! உங்களைப் பார்த்தால் சொல்லுகிறேன். ஏதேனாவே ஒரு தடவை இந்த மாதிரித் தவறாத் செய்து குறு வாய்க்கவன் தான்."

"ஒரு பொய்யை மறைக்க மட்டுக்கு பெரியவா! ஒரு சாதாரணப் புத்தகத்தை ஒரு பெண்ணுக்குப் படிக்கக் கொடுத்த தவறாக ஒருவர் குறு கொடுத்ததென் னும், அது சிறிதும் ஏம்பக் கூடியதாக இல்லாமல், அதற்காக!"

"ஈ ஏம்பினால் ஏம்பு; எம்பாவிட்டால் போ! ஆனால் என் செவலையில் தங்கி விடுக்கும் வேலாயுதம் பிள்ளையின் வீட்டுக்கு, அவருடைய தங்கை மகனாம், தங்கை என்னொரு பெண் தன் தாயா குடும்ப சிராமத்தின்குத்து வந்திருந்தான். உன்னுடல் பழகுவதுபோல், என் அவருடனும் சகஜமான பழகிக் கொண் டிருந்தேன். அவளும் உங்களைப்போல் என் னிடமிருந்து புத்தகங்களும் புத்தகக் கணம் வாங்கிப் படிப்பாள். இந்தப் புத்த கத்தை வாங்கி வாது அன்றும் அப்படித் தான், என் அதைத் திறந்து கூடப் பார்க்கவில்லை; அவன் என்னிடமிருந்து பிடுங்கிக் கொண்டு போய்விட்டான்."

"இரண்டு காட்களுக்குப் பிறகுதங்கத் தின் அம்மா கோபத்தோடு என்னிடம் வந்து, புத்தகத்தை என்னுட்க்கில் அடிப் பதுபோல் வீசி விட்டு 'என்டா தங்கி! உனக்குச் சாதலுக்கும் என்வாணத்துக் கும் ஆகாசமா விடுகதா ஈ படிக்கக்கிடு; ஈ தெரிஞ்சுக்கிடு. என் மகனின் மனதைச் செடுத்திடாதே, தங்கி. உனக்குப் புண் ணியமாய் போகுது. எங்கள் சிராமத்திலே இருக்கிறவங்க' என்று பொரித்து தன்னி லிட்டிப் போனாள்."

"என் வேணா! அவன் இதை வேறு வாசிடலும் சொல்லவில்லை. சொல்லிவிடுத் தாக என் வேலாயுதம் பிள்ளையின் வீட்டி லிருப்பதெனும் கூட கூட்டுப்படி சென்றிருக் கும். எனக்கு அப்பொழுது ஏற்பட்ட அய்யமானத்தில் புத்தகத்தை உடனே பெட்டிக்குள் எடுத்துப் போட்டு விட் டேன். படித்துக்கூடப் பார்க்கவில்லை. இன்றுதான், அதுவுக்கூட அளர்மணி சேர்த்துக்கு மூல்புதான், வாங்கின புத் தகத்தைப் படித்தாவது பார்ப்போம் என்று படித்துக்கொண் டிருந்தேன். உவந்து விட்டார்!"

"புத்தகத்தின் உன்னடக்கம் மிகவும் உயிதரமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் அதன் தலைப்பு பெரியவர்களைப் பய முறுத்தும் வண்ணம் அமைந்திருப்ப தால், உனக்கு அதைப் படிக்கத் தந்து விட்டு, உன் அம்மாவின் காலிலும் அதப் பட்டுக் கொண்டு விறிக்க எனக்குப் சீர்ப் பிழை, மாணா. தயவுசெய்து இதைப் புத் தகத்தை மட்டும் கெட்டுக்காதே!" என்று கண்டிப்பாகச் சொல்லி விட்டான்."

இதையெல்லாம் கேட்டபொழுது அவ னுக்கு அப் புத்தகத்தைப் படிக்க வேண்டு மென்று ஆர்வம் இன்னும் அதிகமா யிற்று. ஆனால் அவன் கதாரத்தை வந் புறுத்தவில்லை. படித்த பிறகு இவ்வே தாயை வைத்து விட்டுப் போவார். சில மூடித்த இவர் பட்டணத்துக்குப் போன பிறகு அதைதவிடம் அளமாரிச் சாலிவை

சிங்கத்தின் காதல்

ஒரு ஒரு காலத்தில்.....

செய்யோன்றக்கு ஒரு கிதரு வெட்டின் அழகான பெண்மீது அடங்காத காதல் ஏற்பட்டது. கண்ண மலர்கள் மலர் பெண்டு தத்து அப் பெண்மீதான ஆவையை வெளிப்படுத்தியது. இரதம்பலத்தான் கித கிதருவெட்டி. அவன் மல தத்திரக்கவுன். சிங்கத்தனத் உப்பேடாகம், "கு. கிதரு ஸ்ராவோ தீர் என் பெண் மீது ஆவையெடுவது உண்மையம். ஆனால் உரிய பதனாலும் வேர தவ்வெடு உன் கணவனுடன் அங்கம் கப்படி இருக்க முடியும்?" என்று கிளகிலும்.

அங்கங்குதான் சிங்கம் காதல் வேரத்தின் கதிரை இரத்து தன் பதனிலையும் தவ்வெடுவது கிதரு இரத்து கிட்டது.

கிதருவெடுதான் தாமதம். கிதருவெட்டி ஒரு பெரிய தடியை கிதி சிங்கத்தனத் துர : கிட்டாகம்

"து : பரவலி இதற்கு பரிததியகரை சிங்கம் பட நும் ஒரு யுன் பரலில் கிட்டாகம் வெண்டு வத்திருத்தான் பல். தாம் காதலம். கட்டியம் செவ்வயன் தன் கையாண் , செவ்வு வெண்டுகுப்பினே" என்று கருத்தத்து. க் பெருமூச்சு கிட்டாகம் கிதருவெட்டின் கண்.

நிதி: உங்கள் அன்புக்குரியவருக்கு
பரலில் கிட்டாகம்
என்குலே உயிர்

பரலில் கிட்டாகம் திகத்தது குடியும். துய்வயும் வெண்டுகை. இரத்தை உய்க்க இரத்த வெடு சிங்கத்தனாகினே. அப்பது கண்ண வெண்டி கிதரு ஆவையெடுவது அழகான கண்ணினே காய்க்கை கிட்ட கு. 1.75 கிதருது. 3.00 கணர்.

தவ்வெடுவோர்:

பரலில் கிட்டாகம் கிதி கிட்டேட்ட. கதிரை.

சிறிது நேரம் இருவரும் ஒருவர் கண் களை மறந்துப் பருகினர். பிறகு ஓரே சமயத்தில் 'ஹை' என்று சித்திரனர்.

மூன்று நாட்களுக்கு முன் முகமிட்ட காதல் சேடி இன்று இது தனிச்சுவையும் விட்டுவிட்டது. பிறகு அது மேலும் மேலும் இரக விரட்டது; வளர்ந்தது.

இப்படி வளர்ந்த காதல் களித்து பகன் தரும் காலம் செருங்கி விட்டதென்றால் எந்தப் பெண்ணின் மனத்தான் மயிர்க்கி விழுகிற கைதடி பெருது?

இது மாலாவின் மனநிலை. ஆனால் மரகதத்தம்பரனின் மனநிலை என்ன?

அவனும் மாலாவைப்போல காதல் குழைவு மயிர்க்கிக் கடலில்தான் மூழ்கி விருந்தான். தன் மகனும் மாலாவும் காதல் கொண்டிருப்பார்கள் என்று அவன் சந்தேகித்ததுகூட இல்லை. சில சமயம் மாலாவைப் போன்ற 'கட்டி' வான் பெண் தான் தனக்கு மருமகனாக வாங்கிக் வேண்டும் என்று அவன் எண்ணியதுண்டு. ஆயினும் அப்பொழுதுகூட மாலாவைக் கைவினிருக்கும் வேண்டின யாக அவன் கருதியது கிடையாது. ஆகையால் இன்று அவர்கள் சந்திப்பை அறித்து, கையும் கையும் பிடிக்க வேண்டுமென்றே, தன் சந்தேகத்தை உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டுமென்றே, அவன் இந்த வேலை வேட்ட வேலையில் ஆற்றுக்கு வரவில்லை. மாலாவின் விழாவை அழைத்து வருமாறு தன் கணவரிடம் கூறி விருந்தான்.

அவன் வந்தால் சிறிது நேரம் பேசிக் கொண் டிருக்க வேண்டி விருக்கும்; பொழுது இருட்டி விடும். பிறகு தன்னைக் கொண்டுதான் முடியாமல் போனாலும் போய்விடும் என்ற முன்னதாக வந்தான். உண்மையிலேயே கத்தரம் ஆற்றுக்கு வந்தது கூட அவனுக்குத் தெரியாது. அவன் விட்டிய் இருப்பதாகத்தான் நினைத்துக் கொண்டிருந்தான். எனவே எதிர்பாராதபடி அவர்களை இப்பேட ஒன்றாகப் பார்த்ததும் அவனுக்கு முதலில் அதிர்ச்சி தான் உண்டாயிற்று. ஆனால் கூடவே சந்தோஷமும் அவனுக்கு ஏற்பட்டது.

ஆம்; மகனுக்குவேகூட ஆகிவிட்டது; கணியானதற்கு விவரமில் முடித்துவிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவனுக்குத் தோன்றிய அன்றே, தனக்குப் பிடித்த மாண்பென்னை கைக்குள் இருப்பதும் தெரிந்துவிட்டால் ஒரு தாயின் மனம் குதூகலிக்காமல் விசைக்கிவா செய்வா?

மாலா-கத்தரம் காதல் விஷயம் அளவுக்கு மறிந்திரிய அளித்ததோடு பங்கு செய்திருக்கின்றவன் இன்பப் பிடிட்டது, கத்தரம் அவனுடைய ஓரே மகன். ஆகையால் அவன் தகுமணத்தான் தங்கள் விட்டிய் கிழமும் ஓரே பெரிய சிசுவாசை இருக்குமே. அந்த உரையே மெய்க்கையடி எப்படி விழிக்காவா உடத்துவது என்பதைச் சித்திர்பதல் அனுபவித்தான்.

சித்திரன் மயித்ததைத் தன்னை மறக்கச் செய்துவிடும் என்பது எவ்வளவு உண்மை! சித்திரனில் மூழ்கியவாறு வந்து கொண்டிருக்க மரகதத்தம்பரனும் மாலாவும் தெருக்குத் தெருவதில் தண்டி அடுத்திருக்கிற துறைத்தபொதுதான் அவ் நினைவு பெற்றதை. அதுவும் எதிரே தன்னை அடுக்கப் போய்க் கொண்டிருந்த அடுத்தேருக்காரி இருந்தி. "எவ்வே மரகதத்தம்பர, தன்னைக் குடத்தோடபோ வந்த தெருவுக்குக் கிளம்பிவிடவா!" என்று கேட்டபொதுதான்.

இருவரும் திடுக்கிட்டு நின்றுனர். மாலா சித்திரன். "என்ன அந்தை? என்னதான் உணர்ம்க்காயல் எங்கே விளையாட வந்துட்டேன்னு, சீக்கெட்டா..."

மரகதத்தம்பரன் சாதுரியமாக நிலைமை கை எய்தித்தான். "கவனம் இல்லாம ஒன்றாறு திடுக்கிடவா, தன்னிக்கூடக் கொண்டிருந்தாக, உணர்வுமும் முடிவிலை போக்க. விட்டியே உபயோகத்தானே இருக்கிறது; விழாவைப் பார்த்துட்டு வந்துட்டா யென்னதுதான் வந்தேன்" என்றான்.

"அது சரிதான். அந்தை. ஆனால் அதுக்குத் தன்னிக்கி குடத்தோடபோ நேர வந்தே உங்கனோ!"

"அதுவும் வேறுபின்றுதான் அப்படியெல்லத்தான். மாலா கமங்கலி சிறை குடத்தோட இருந்தே விட்டுக்கு வந்தா, அந்த விட்டியே கணியானம் வரும் என் பாய்க; தெரியாது உனக்கு!" மரகதத்தம்பரன் மாலாவை விஷமமாகப் பார்த்துச் சித்திரன்.

மாலாவின் முகம் வெட்டுத்தால் குய்மும மரகத சித்திரன் (தொடரும்)

எப்பிரிலைம் EPHRILIME

நீண்ட நாள்பட்டதும், மிகக் உயர்ந்த தரக் கூடியதுமான மரகதம், ஆஸ்திரிய முதலிய நோய் ஹைக்கு ஓர் சிறந்த நோவியற்ற மருந்து.

புனியன் டிரக் கார்பென் லிட்.
மதராஸ் கம்போ:
2, ஜோன்க்ஸ் ரோட் - மதராஸ்-1

DO YOU KNOW

THAT THE

NEW

Phoenix

Field marshall

புதிய பீல்ட் மார்ஷலின்

நிறைந்த அம்சங்கள்:

- டோத்தரூம் மூங்களுக்கு ஏற்ற 42" ஹைஸ் விசிறி.
- குறைந்த விலையில் கிடைத்த கலத்தி அளிக்கிறது.
- சிக்கனச் செலவில் சீரடிச் செலுத்தும் கன்டென்ஸர் அமைந்தது.
- ஆறு விளக்குகளில் சமஸ்த செய்யும் சதுரமான ரெகுலேட்டர் உள்ளது.
- கிளிட்ந்திற்கு 6.500 ரூபாய் அடி காலத்தை பரப்பக் கூடியது.

சென்னை, ஆந்திர சாலைகளுக்குப் பிரதான ஏஜென்டுகள்:

கிங்கண்டர்ஸ் அப்பத்தாட் அண்ட் கோ., லிமிடெட்.
3, வடக்கு வீச் ரோடு, சென்னை-1

கொடை, மதுரை சாலைகளுக்குப் பிரதான ஏஜென்டுகள்:

செனத் இந்தியா கார்ப்பொரேஷன் (பிரைவேட்) லிட்.
சர்வகுலம் - திருவனந்தபுரம் - பெங்களூர்,

கை

விடுத்த பூக்குக் கண்
ஊழியைத் துடைத்
துக் காநிம் மாட்டிக்கொண்டு, காள
ரத்துக்குக் கெழுகிறதெனத் தெய்வத்
தான் எடுத்துப் பிரித்தார் சிதம்பரம்.

"இந்தக் கதைகளைக் கேட்டவர்களை?"
என்று அங்கலாய்த்துக் கொண்டே
அவரை நோக்கி வந்தான் அவருடைய
மனைவி சிவகாமி.

"ஊர்க் கதைகளையெல்லாம் கேட்டுக்
கொண்டிருக்க உனக்கு நான்தான்
கதைத்தேன்? போய் வேலைபாப் பா!"

"இது ஒன்றும் ஊர்க் கதை இல்லை;
உங்கள் வீட்டுக் கதைதான்!"

"அது என்ன கதை?"

"எல்லாம் உங்கள் சிகாமணிவின் கதை
தான்!"

"அவள் எங்கே இப்பொழுது கொ
மணியாயிருக்கிறாள்? அவள்தான் 'முடி
மணி'யாயிப் போய்விட்டாள்!"

"முடிமணியா! அது என்ன மணி?"

"அங்க வேளியே கொட்டும் அளவுக்கு
எல்லா இன்னும் வெட்டக் கிட்டுவிட்டுப்
போய்விட்டிருக்கிறாள்; அவளுடைய தயிற்
பற்று அத்துடனாவது சிவந்தே, அந்தச்
கொட்டும்!"

"அந்தான் இல்லை! அந்த முத்திரை
கொட்டும் முத்திரையாகிய உன்
முத்திரைக்கு, 'உனக்குத்தான் முத்திரை' உன்
தான்; எவர்க்கென்ற அருமை நீ!" என்று
இவள் வாகுக்கடிதம் எழுதுகிறாள்.
காதல் அடிதல்!"

"சரிதான்; காதல் அடிதல்தான்
'கருத்துக் குணம்' உன் கொட்டிக் கட்ட
ஆரம்பித்தது உன் கொட்டிக் கட்ட!"

"கருத்துக் குணமே, கண்ணாடிக்
குணமே! கருத்து, இருப்பவன் இவள்
ஒருவன்தான்! காலகாலக் கருத்து
இவளுக்கு ஒரு கண்ணாடிகைத் தெய்வ
விட்டு மறு வேலை பாருங்கள்!" என்று
கொண்டாள்.

"உத்தரவு!" என்று சிதம்பரம்.

சிவதாஸபுரத்தைச் சேர்ந்த சிதம்ப
ரம் எதைமேல் வேடிக்கையாக எடுத்த
துக் கொள்வார்; இன்பத்தில் துன்பத்
தையும், துன்பத்தில் இன்பத்தையும்
காண்பது அவருடைய இயல்பு.

இந்த இயல்பு சிவகாமியின் பிடித்தே
இருந்தது — கல்யாணத்துக்கு முன்னால்
காதல் வளர்ந்துக் கல்யாணத்துக்குப்
பின்னால் காதலைக் கொல்வாமை இருந்த
தால்!

ஆனால் சிகாமணிக்கோ இதெல்லாம்
பிடிப்பதில்லை. அவள் எடுத்ததற்கென்
தாம் சித்திரதாஸ், சித்திரதாஸ், சித்திர
தாஸ் கொண்டே இருந்தான். இந்தச்
சித்திரதாஸின் காரணமாகக் கலாசாஸி

காலடி எடுத்து வைத்ததும் அவள் முதல்
முதலாகக் கண்டு பிடித்த உண்மை,
'அப்பா ஒரு முட்டாள்தான்; அம்மா ஓர்
அசுர!' என்பதாகும்.

அந்த முட்டாள்தான் அசுரம் சேர்ந்து
தனக்குக் கல்யாணம் செய்வதை அவள்
விதம்புலாரு? விதம்புலாஸ் 'பருத்தியி
யினை அவள் பள்ளி நண்பர்கள்' அவளைப்
பற்றி என்ன நினைப்பார்கள்? அவர்களை
வெள்ளிப் பாதிரிகளென்றும், அந்த
வெள்ளிப் பாதிரிகளின்மேல் படியும்
அதிபாமை என்னும் அழுக்கை எளிதில்
துடைத்து விடலாமென்றும், அவர்
கருவடைய பெற்றோர் சித்திரதாஸ் பாத்
திரிகளென்றும், அந்தப் சித்திரதாஸ்
பாதிரிகளின்மேல் ஏறி விடுக்கும்
அதிபாமை என்னும் களிறைப் பாக்
வது அங்கலாய் எளிதில்வெள்ளும்.
அந்தப் பணியை மேற்கொள்ளும்
இளைஞர் சமுதாயம் அந்தப் படியப்
பாகத்தான் அகற்ற முடியுமென்றும்
அடிக்கடி விளக்கி வரும் அரும் பெரும்
கலைப் ஆரம்பி அறிமுகஞ் தான்
அவனைப்பற்றி என்ன நினைப்பார்?

சித்திரதாஸ், சித்திரதாஸ், சித்திரதாஸ்
கொண்டே இருந்தான் சிகாமணி—
இல்லை, முடிமணி!

"இன்னும் என்ன வேண்டி? நான்
தான் அந்த முத்திரையே உனக்குக்
கல்யாணம் செய்து வைத்துவிடுகிறேன்
என்பதேனவே?" என்று சிதம்பரம்.

"கல்யாணம், கல்யாணம் என்று
சொல்லாதீர்கள், அப்பா! காதல் கதை

விந்தன்

ஊதம் காய்ச்சி ஊற்றுலது
போகிறுக்கிறது!"

"சரி, தேனாகப் பாகும்
திருமணம்தான் செய்து
கொள்ளேன்!"

"திருமணம் என்றும்
"திருத்திய திருமணம்"
தான் செய்து கொள்
வேன்; சம்மதமா?"

"அது என்ன திருமணம்?"

"மறைய சடங்குகளையும் பழைய சம்
பிரதாயங்களுக்கும் உடைத்தெறிவும் திரு
மணமாம்!"

"அப்படியென்றால் புதிய சடங்குகள்
யும் புதிய சம்பிரதாயங்களையும் உரு
வாக்கும் திருமணமா?"

"சிக்கலான கேள்வி; சித்திக்க வேண்
டிய கேள்வி!"

கொமணி உட்கார்த்தான்.

"சித்திக்க ஆரம்பித்து விட்டாயா,
என்ன?" என்று சிதம்பரம், திடுக்கிட்டு.

"ஆம்; சித்திக்கிறேன், சித்திக்கிறேன்.
சித்தித்துக் கொண்டே இருக்கிறேன்!"
என்றான் கொமணி.

"நானும் போகிறேன், போகிறேன்.
போய்க் கொண்டே இருக்கிறேன்!"
என்று சொல்லிக்கொண்டே குடைவை
எடுத்துக்கொண்டு வெளியே இளம்பிணர்
சிதம்பரம்.

"எங்கே போகிறீர்கள்?" என்றான்
கொமணி. விக்கொன்று எழுந்தது.

"புரோகிதர் வீட்டுக்கு!"

"புரோகிதர் வீட்டுக்கா! திருத்திய
திருமணத்தின் அவருக்கு ஏது இடம்?
ஆசிரியர் அறிவுறுத்தினார் விட்டுக்கு வேண்டு
மானால் போய்விட்டு வரலாம்!"

"ஏன், அவரை இப்பொழுது புரோ
கிதராகிவிட்டாரா?"

"இது சிக்கலான
கேள்வி; சித்திக்க
வேண்டிய கேள்வி!"
கொமணி உட்
கார்த்தான்.

"சித்திக்க ஆரம்
பித்து விட்டாயா,
என்ன?" என்று
சிதம்பரம், மறுபடி
யும் திடுக்கிட்டு!

மறைய புக் கரு
தத்த; புதும புக்
கும் தகைத். இன்ன
புக்கெட்ட இனகனோ....

"ஆம்; சித்திக்கிறேன்,
சித்திக்கிறேன். சித்தித்
துக் கொண்டே இருக்
கிறேன்!" என்றான்
கொமணி.

"ஆ-ஆ-ஆ!" என்று
சிதம்பரம் தமது கை
கிரங்களைக் சொடுக்கிக்
கொண்டே.

"என்ன அப்பா, அது?" என்றான்
அவன், சித்திக்கையைச் சந்திரை கலைத்து!

"ஒன்றுமில்லை; கொட்டாவி விடு
கிறேன், விடுகிறேன், விட்டுக்கொண்டே
இருக்கிறேன்!"

"ஏன் கொட்டாவி விட வேண்டும்?
ஆசிரியர் அறிவுறுத்தினார் வேண்டுமானால்
தானே பார்த்துக்கொண்டிருேன்; அதற்கு
மேல் ஆகவேண்டிய காரியங்களை நீங்கள்
கவனிக்கலாமே?"

"சரி, கவனிக்கிறேன்!" என்று சொல்
கிக்கொண்டே இளம்பிணர் சிதம்பரம்.

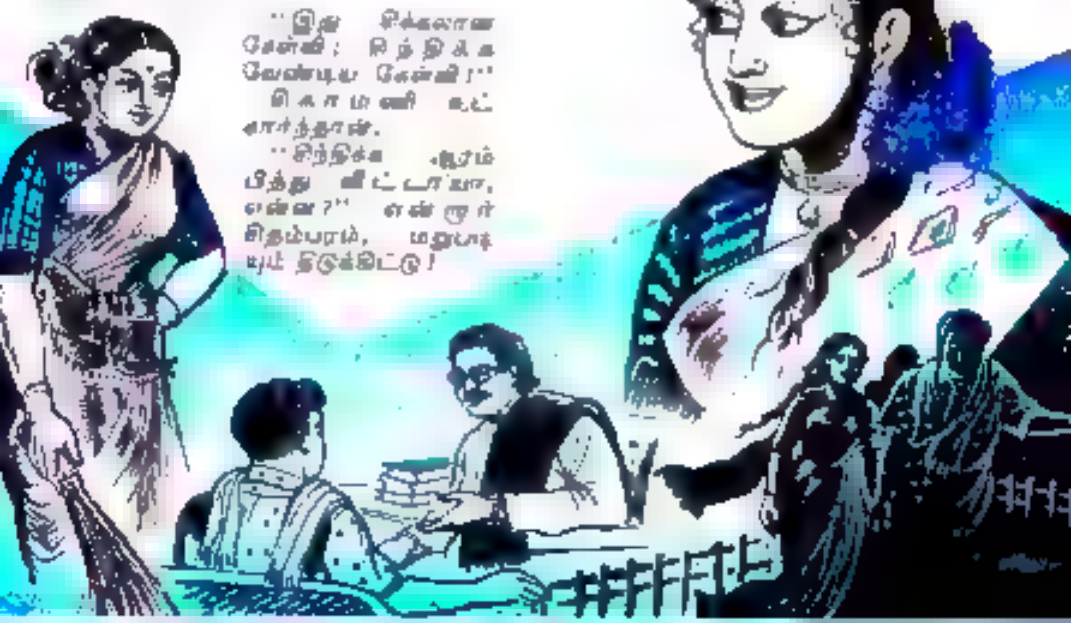
"எங்கே போகிறீர்கள்?" என்றான்
கொமணி. மறுபடியும் கிரக்கென்று
எழுந்தது.

"தான் வரலாம்!"

"வேண்டென் தாவி; பெண்களுக்கு
அது வேலி!"

"கேளுஎன்னதான் செய்யவேண்டும்?
அதையாவது சொகிலேன்!"

"சொல்லிறேன் அப்பா, சொல்
கிறேன். என்னுடைய திருமணத்துக்கு
மிகவும் முக்கியமாகவேண்டியது என்ன?"

"ஹைட் என்று சொல்வாதே; 'ஒலி பரப்பும் கருவி' என்று சொல்லு!"

"வரவேற்கிறேன் அப்பா, வரவேற்கிறேன்; தமிழில் உங்களுக்குள்ள தணியாத ஆர்வத்தை நான் தலைவனாகி வரவேற்கிறேன். ஒலிபரப்பும் கருவிக்கு அடுத்ததாற்போல் என்னுடைய திருமணத்துக்கு வேண்டியது திரைப்பட இசைத் தட்டுக்கள்!"

"ஐயோ, அதுவேண்டாண்டா!"

"ஏன், அப்பா?"

"அந்த இசைத் தட்டால்தான் நிலவொளியிட்டுத் திருமணம் நிறுவிட்டதாம்!"

"இசைத் தட்டுக்கும் நிலவொளி வீட்டுத் திருமணம் நிறுவிட்டதற்குமே என்ன சம்பந்தம்?"

"தலைவிக் கு மாலை யிடத் தலைவர் எழுந்த

போது, 'தென்கிசையு ஒன்று, கடத்தது ஒன்று, அதனுடைய முழிக்குதே அம்மாப் பொண்ணு!' என்ற இசைத் தட்டை ஒலி பரப்பாளர் வைத்து விட்டாராம்! அதைக் கேட்டதும் தலைவி திடுக்கிட்டு விழிக்க, ஐயமுற்ற தலைவன் பைய நொடிவிட்டாராம்!"

"அறிந்தேன் உன்மையை; அதற்காகக் கண்கள் மாட்டான் இந்தக் கண்ணி! என்னையே, என் அருமைத் தந்தையே! எங்கள் சித்தனை சொல்பதும்போதும் மாநிலியான சில பல் தவறுகள் சேடுவது ஏராளம், ஏராளம்! அந்தத் தவறுகளைத் தாங்குவதற்கு நான் உன்னைக் கொண்டுள்ள கடமை, உன்னிடம், கட்டுப்பாடு தாராளம், தாராளம்!"

இந்தச் சமயத்தில் சிதம்பரம் கை தட்ட, "என்னப்பா, இது? ஏன் கை தட்டுகிறீர்கள்? இப்பொழுது நான் மக்கள் மன்றத்திலா உரையாடிக் கொண்டிருக்கிறேன்?" என்று சிகாமணி.

"இங்கேயா, இப்பொழுது நீ மக்கள் மன்றத்தில் உரையாடலில்லையா?" என்று சிதம்பரம், ஏதும் அறியாதவர் போல.

"இங்கே, அப்பா! என்னுடைய உணர்ச்சியில் ஒரு சொட்டு இங்கே உதிர்ந்துவிட்டது; என்னுடைய சித்தையில் ஒரு துளி இங்கே சிதறிவிட்டது; அவ்வளவுதான்!"

"சரி, அப்பா?"

"அடுத்தாற் போல் என்னுடைய திருமணப் பத்தலில் நீங்கள் அவசியம் கட்ட வேண்டும், சுறுப்புத் துணி!"

"அத்துடன் சங்கும் ஊதி, திருவாசை மும் பாடவேண்டுமா?"

"ஒரு வாசகமும் வேண்டாம்; இடைவிடையே கொட்டு மெனம் முழங்கட்டும்—அது எங்களுக்கு உடன்பாடே!"

"இவ்வளவுதான், இன்னும் ஏதாவது உடன்பாடு உண்டா?"

"உண்டு: இரண்டு ரோஜாப்பூ மாலைகள்!"

"ரோஜாப்பூ மாலை என்று சொல்வாதே; இரோஜாப்பூ மாலை என்று சொல்லு!"

"வரவேற்கிறேன் அப்பா, வரவேற்கிறேன், தமிழில் உங்களுக்குள்ள தணியாத ஆர்வத்தை நான் தலைவனாகி வரவேற்கிறேன். ஆனால் இரண்டு இரோஜாப்பூ மாலைகள் மட்டும் போதாது, என் திருமண விழாவுக்கு! இன்னும் சில பல் மாலைகள் வேண்டும், வாழ்வு வளம் பெற வாழ்த்துரை வழங்குமோருக்கு!"

"ஐயோ, இது முடந்தும்பிக்கையாச்சே! பிறகு உடல் வாழ்த்துரையில் உன்னுடைய வாழ்வு வளம் பெறும் என்று நீ தம்பலாமா? அங்கேயும் பிதாவும், ஆசனோரும் சாசனோரும் செல்பும்

'குரீலாத'த்தை நம்பாத நீ, அவர்களுடைய 'வாழ்த்துரை'யை வாட்டும் தம்பலாமா? பகுத்தறிவுக்குப் பாதகமாச்சே! ஏன் இந்த வாழ்த்தைப் புரட்டி? இதனால் ஏற்படுமா, வாழ்க்கைப் புரட்டி?"

"நிக்கலான கேள்வி; சித்திக்க வேண்டிய கேள்வி; சித்திக்காததும் என் சிந்தனைக்கு விடை கிடைக்காத கேள்வி! வருகிறேன் அப்பா, வருகிறேன்!"

கொமணி விளம்பினாள்.

"எங்கே போகிறாய் குழந்தாய், எங்கே போகிறாய்?"

"பேரறிவு படைத்த பெருமகனாக உறைவிடத்துக்கு!"

"தன்ரு, சென்று வருக!"

சிதம்பரம் திரும்பினார்.

"அவ் திரும்பித்தோ இங்கேயா, 'ரொம்ப அழகாய்த்தான் இருக்கிறது! அவன் ஏதோ தத்துப் பித்து என்று உறுதியுடன் எப்பதற்காக நீங்களும் அய்யுடன் சேர்ந்து கொண்டு உறுது உப்பிடுங்கள், அவை!" என்று சிகாமணி.

"குழந்தாய், அங்கே உங்களை அழைக்கிறோம்!" என்று சிதம்பரம்.

சொமணி வந்தாள்: "தாயே, தலை வணங்குவின்றேன்!" என்று.

"என்னடா இது, நாடகத்தினே வேலும் போடும் கூத்தாடிப் பயல்கள் மாறினீர்? பிள்ளையா, ஸ்டைலுமாப் பேசுவீர்?"

"வருந்துகின்றேன் அண்ணே, வருந்து கின்றேன்: செந்தமிழின் கனவு அறிவாச் சீர்தம் குறித்து வருந்துகின்றேன்!"

"வருத்தாக யானே, வருத்தமாக!" என்று அவளைத் தேற்றினார் நெம்பரம். "இதிலே ஒவ்வொன்றும் குறைச்சல் இல்லை, முதலில் நீங்கள் போய் முடிந்ததத்துக்கு நான் பார்த்து வருகிறேன்!" என்றுள் விவசாயி.

"நான் என் செய்யும், கொன் என் செய்யும்?"

"கொயோ தேனா, என்னு வேண்டியது நான்!" என்றுள் விவசாயி, அழுத் தத் திருத்தமாக.

"அப்பா வேண்டிப் பாதிரமே, இந்தப் பீத்தனைப் பாதிரத்தைத் திருப்பிச் செய்வது எப்படி?"

"அதற்கும் எங்குமிடம் திட்டம் இல்லை; அந்தத் திட்டத்தில் முதல் வித நாளைக் குறித்தாலும் வேளைக் குறிக்கக் கூடாது என்பதுதான்!"

"அப்படியே குறித்தாலும் அதைத் திரும்ப அமைப்பதற்கில் குறிக்கக் கூடாது: அதுதான் உங்கள் குறிக்கோள்?"

"ஆம், ஆம்!"

"அருமைவான திட்டம்: அந்தத் திட்டத்தில் அப்பேறும் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வரலாமோ?"

"என்ன திருத்தம், எந்ததைய?"

"நான் பாரக்கும் பொது ஒரே நாளில் இரண்டு முகூர்த்தங்கள் உன் நாளாகப் பார்த்துவிட வேண்டியது. அப்படிப் பாரக் கும்போது ஒன்று 10-3 மூலம் வந்தால் என்று திருத்தமாக, இன் னொன்று 9-10 மூலம் வந்தால் என்று இருக்

கும், அறிவாளம் மிக்க அண்ணலின் திருப்திக்காக 10-3 முகூர்த்தத்தில் வரக்கும் தெரிவாளம் தானாவக் கூடியவிட வேண்டியது: அறிவு மிக்க ஆசிரியர் பெருமகனின் திருப்திக்காக 9-10 முகூர்த்தத்தில் முகூர்த்தம் என்று சொல்லாமல் மாலை மாற்றிக் கொண்டு விட வேண்டியது. இதிலே திருத்தம், என் இயல்புடன் இவ்வளவே!"

"தேவையில்லாத திருத்தம்: எங்கள் திறமைக்கு மாக உறிச்சும் திருத்தம்! எந்ததையே, இது எங்கள் திட்டத்தின் இரண்டாவது விதி: ஏற்கெனவே எங்க ளாகத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டு, எங்கள் தனவராக ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்ட விதி!"

"என்ன என் அறிவாளம்! இதற்குத் தான் பகுத்தறிவு வேண்டும்போதும்!"

"உங்களைப் போன்றவர்கள் அதைப் பயன்படியாக அடைய வேண்டுமென்ப தற்காகவே இந்த அத்தரங்க விதி!"

"விதியோ, சதியோ! நீங்கள் போய் வேண்டியப் பாரங்கள்!" என்றுள் விவசாயி.

அதற்குமேல் நெம்பரம் அங்கே நிற்க வில்லை: "வாழ்க, திருத்தம்! வாழ்க, சீர்திருத்தம்!" என்று முழங்கிக் கொண்டே புரொபெசர் வீட்டை நோக்கி கடைவைத் கட்டினார்.

அன்று மாலை சித்திரைப் புயலில் கிஞ்சுர்டு வந்த சொமணியை நோக்கி, "என்ன தம்பி, என்ன?" என்று வினாவி னார் அண்ணா அறிவழகனார்.

"திருத்திய திருமணத்தில் ஓர் திரா ளியம்!"

"திரா ளியமா, அது என்ன ஐயம்? தெரிவித்தால் விளக்குகிறேன்!"

இந்த சம்பத்தில் எவரில் விளக்கு மாற்றடன் உள்ளே நுழைந்த வேலைக்

காரி, "தான் இருக்கிறப்போ தங்க ஏன் சாமி, விளக்கறதும்? கொஞ்சம் எழுத்திருக்க, நானே விளக்கிட்டுப் போயிட் றேன்!" என்றான்.

'அறிவற்ற மக்கள், ஆட்டுமந்தையொத்த மரக்கள்!' என்று தம்மை மறந்து, தம் முடைய ஆதரவாளர் களை 'விமரிசை' செய்தவாறே ஆசிரியர் அறிவழகனார் மாடிக் குக் சென்று: சொ மணி அவரைப் பின் தொடர்ந்தான்.

"என்ன ஐயம், எடுக்கியம்புலாய்!"

"எத்தப் பழைய சடங்குகளையும், எத்தப் பழைய சம்பிரதாயங்களையும் திருத்தாத திருமணத்திலிருந்து நான் ஒழிக்கப் பாரக்கிறேனோ, அதே சடங்கு களையும் அதே சம்பிரதாயங்களையும் திருத்திய திருமணத்தில் புதிய உருவில் தான் புருத்தப் பாரக்கிறேன் என்று என் தந்தையாரின் உறுதியிருக்கிறது.

அந்தக் கூற்றை நான் மறுப்பது என்மனம்?"

"சிக்கலான கேள்வி; சித்திக்க வேண்டிய கேள்வி!"

"அது மட்டுமல்ல; திருத்திய திருமணத்தில் நீங்கள் இன்று வழங்கும் வாழ்த்துமர, திருத்தாத திருமணத்தில் அன்னைமரம் பிதாவும், ஆன்மேளும் சான்றோரும் அன்று வழங்கிய ஆசீர்வாதத்தானே? 'ஆசீர்வாத'த்தில் இக்காத நம்பிக்கை 'வாழ்த்துரை'யில் மட்டும் இருக்கவாமா? ஏன் இந்த வர்த்தமப் புரட்டு? இதனால் ஏற்படுமா, வாழ்க்கைப் புரட்சி? என்றும் அவர் கடைவிலுள், அமை நான் எதிர்ப்பது எங்கனம்?"

"சிக்கலான கேள்வி; சித்திக்க வேண்டிய கேள்வி!"

"சித்தித்தேன்! சிற்றறிவுக்கு எட்டவில்லை; பேரறிவைத் தேடி ஒடி வந்தேன், தங்களுக்குள் அது சிக்கலான கேள்விதான்? தங்களுக்குள் அது சித்திக்க வேண்டிய கேள்விதானா?"

"ஆம் தம்பி, ஆம்!"

"முடிவு?"

"இந்த முடிவற்ற உலகத்தில் முடிவுகளை நான் யார், நீ யார்? தடப்பது தடக்கும்; லடைப்பது லடைக்கும். உண்மையை உள்ளது உள்ளபடி உனக்கு மட்டும் சொல்லிடுவேன், கேள்: கொண்க எதுவா விருந்தாதும், கோட்பாடு எதுவா விருந்தாதும் அமை உருவாக்குவது காவல்; உடைத்தெறிவதும் காலத்தான்! அந்தக் காலத்தைப் போட்டி நாம் உடைத்தேற வறி கோதுவோம்: முடிவைப் பற்றிய காவல் வில்லாமல் 'மூட நம்பிக்கைகள் ஒழிக!' என்று ஒரே மூச்சில் முழங்குவோம், முழங்குவோம், முழங்கிக்கொண்டே இருப்போம்!"

"அங்மனம் முழங்குவது கவனிப்பாமைக்கு விரோதமில்லையா, தன்மானத்துக்குப் பங்குமில்லையா?"

அவன் குழறினான்; கொந்தளித்தான்.

"சிக்கலான கேள்வி; சித்திக்க வேண்டிய கேள்வி!"

அவர் பாடினார்: கொன்னகையே சொய்க்கி கொந்திவம்பமாடினார்.

"போதும், இந்தப் பக்கவி! வருகிறேன், வணக்கம்!"

"கீதத்துக்கு ஒர் 'அழுத்தம்' கொடுத்துவிட்டு வெளியே வந்தான் கொமணி—இல்லை, முடிமணி!

இனி என்ன?

இத்தக் கேள்வி எழுந்தது அவன் உள்ளத்தில்; நீள்குள்.

விட்டைக் கூட்டிய வெண்கடாநீர் குட்டைவைக் கொண்டு வந்து வெளியே கொட்டினான்.

அதிலிருந்த ஒரு கரீத் துண்டு அளவுடைய கவனத்தைக் கவர்ந்தது. எடுத்தான்; எழுதினான் — அந்தக் கணமே அவன் கண்ட முடிமனத்தான்!

மிறு தான்.....

கொமணி கண்ட முடிவைச் சிதம்பரம் கண்டார்; வெகாமியும் கண்டான் — ஏன், ஊர் கண்டது; ஊராரும் கண்டார்கள்.

அது என்ன முடிவு எங்கிறீர்களா? — அதுதான் திருத்திய திருமணத்தின் திடர் முடிவு; ஒருவருக்கும் தெரியாமல் முடிவையை இழுத்துக்கொண்டு முடிமணி ஒடிவிட்ட முடிவு!

இந்த முடிவு தெரிந்ததும், "உங்கள் முடிமணிதான் எங்கள் முடிவையை இழுத்துக்கொண்டு ஒடி விட்டான்!" என்றான் பெண்ணைப் பெற்றவன்.

"உங்கள் முடிவதான் எங்கள் முடிமணியை இழுத்துக் கொண்டு ஒடி விட்டான்!" என்றான் பிள்ளையைப் பெற்றவன்.

இவர்கள் இருவருக்கும்மையே கிள்கி கொண்ட சிதம்பரம் என்ன செவ்வார், ஸாவர்! ஆசிரியர் அறிவழகனாகரச் சந்தித்து, "மூட நம்பிக்கையை ஒழிப்பதற்கு முன்னால் முடிமணியை ஒழித்து விட்டோமே. அவன் எங்கே போவதற்கு இருள் எங்குவது தெரியுமா?" என்று உரையினார்.

"அவன் எங்கே போவதற்குதான் என்ன? அதிலும் எங்கையும் விட்டு விட்டான் அவன்! அது மட்டுமல்ல; பழைய சடங்குகளையும், பழைய சம்பிரதாயங்களையும் உடைத்தெறித்தபோடு, புதிய சடங்குகளையும் புதிய சம்பிரதாயங்களையும் உடைத்தெறித்து விட்டான் அவன்! அகோ பாருங்கள், அவன் எழுப்பிவிடுக்கும் புதிய கோஷத்தை வழு, புதிய குரலை!" என்று முழங்கிக் கொண்டே எதிர்ப்பிட்டுக் கவரைக் கட்டிக் காட்டினார் அவர்.

சிதம்பரம் பார்த்தார்; படித்தார்:

"திருத்திய திருமணம் மீறிக்; திருட்டுத் திருமணம் வாழ்க!"

அறிவழகனார் அறையலுறினார்:

"இதையே 'காதல் வாழ்க, களவறி வாழ்க!' என்று 'வள்ளுவன் பாணி'யில் எழுதியிருந்தால் இன்னும் சிறப்பாக விருத்திருக்கும், இல்லையா?"

சிதம்பரப் பிரீதகார்,

"ஏன் சித்திரிக்கன்?" என்று கேட்டார் அறிவழகனார்.

"கீதகாவை கேள்வி; சித்திக்க வேண்டிய கேள்வி!" என்றார் சிதம்பரம்.

சென்னைத் தந்தியின்படி ௧௩.௦௩.௧௩ நாளில் சென்னை, தந்தியின்படி, அங்கு அங்குமி அங்கு நாளில் சென்னைத் தந்தியின்படி அங்கு அங்குமி.

தெய்வப் பண்பு

② நிறுவன ஊழியம் செ.
திருவே. என்று) ஸ்ரீமதி
செல்வபதி உருகியும் என்று
சொல்லு முடியுமா. சிறிது
வருத்திலும். அதை விடவும்
பொருளாக்கும் பங்குதான்
என்று சொல்லுவாம். நேரு
தந்த நேருவும் விடையாண்டு
பொருள் தான் தான் இந்த
நேருவை ஏதற்கு கொண்டான்
அல்ல. இந்த நேருவைத்
செய்து கொண்டு நேரு நேரு
விளாசிதும் கொண்டுதான் இரு
தான். விசாரித்தும் பிறகு
விடையாண்டு பொருளை, கொண்டு
கொண்டு இந்த நேருவை 3
வருத்தும்.

மேலேயில் படிப்பது அவசியமே. இப்போது கல்வித் தரம் அல்லது உயர்நிலைநாள் கொடுத்து, அதற்குப் பிறகு உதவிச் சொல்லுமா? அல்லது என்ன? சொல்லுமா? அதுதான்மணி, உத்தரவு, துணைக்கோரம் இதைத் தொழிலை வேலைத் தரமானால் செய்து வருகிறது. அவர் படிப்பதைக் கேட்கவும் இல்லை. ஒவ்வொரு மாதமும் நூற்று ரூபாய்க்குப் படிக்கவருவது கொடுத்துவிடலாம். காரணத்தால் அதை வேலைக்கு? மேலேயில் தலை அப்படியே? அல்லது இந்தத் தொழில் பற்றி, மேலும் அவை மேலேயில் எவ்வளவு மேலேயில் எவ்வளவு தலைத் துறையிலும் படிக்கவருமா?

[illegible]

செந்திர
தான் கவசுண்டான்,
நான் உயரத்தில் ஒரு
மெத்தை. செல்வெட்
களை, அதன் பிச்சு கடை கடைகளில்
சொட்டப்பட்டிருக்கிறது. காலத்தும், கை
தும் இரண்டிரண்டு தடவிகள், படுத்த
தாங்குகிறான் அங்கம். இந்த ஆரத்தம் கைநி
லப்பித்திருக்கும்போது, கடைக்கின் ஒருது குறு
விட்டதால் கைநாள் திடீர் பிச்சு போட
கூட, தாங்கிவிட்டு செல்வெட் கடை மதைய

தேர்தலில் போட்டி சேதம்
ஈழப்போர்த் தாண்டித்.

முதலாம் பங்குதாரிகளிடம்
கனம் ஜனாபர் சொல்லும்.
முதலாம் சத்தி வழியே
விட்டம் அடு கட்ட வேண்டு
விட்டது. கெட்டுப்போன சொ
வியத்தையும் பதில் சொல்லாமல்
அவன் பிழைக்கும் போர்
விட்டார்.

சென்னைப் பார்வா முதுகாணி
கீட்டுக்குச் சென்று சென்னை
கூடப் பார்வா முதுகாணி

காரியம் தாமதமாகிவிட்டது. அரி யாக்கெதிராகக் கோரப்பட்டிருந்து காரியம் பறிந்துச் செல்வ திட்டமிடப்பட்டது. காரிய முதுகாலி ஒரு காரிக் குதநால் முதலாக அங்கே செல்வப்பய் விட்டிருக்கிறது. அதை சீரமைப்பதில் பரிந்துத் தாமதமாகிறது.

கந்திரோகம் போதுமா பாதநிரத்தம்
உகமே நுழைந்த பங்குபாட்டு இவர்க்கு. குப்
பொரு விட்டால். அந்த நேரத்தில், உதர
நாள் தம் காலகிள் ஸயல் வீட்டில் பாரித்
கதை சிவாடகம்.

[illegible][illegible]

நாமச்சாமி

தமிழக அரசின் சிபிஎம் சாப்பிட வில்லை, 'தமிழக அரசின் சிபிஎம்' என்று சொல் றது. 'உதா' என்று என்று சொல்பதை அங்குள்ள அரசின் சொத்துக்கள் என்று சொல் லது. 'அந்த அங்கு' என்று அவன் சொல் லினால், குதா என்ற வார்த்தை சொல்லு மாகக் கொள் அரசாங்கம் என்று பிற்பகல்.

சுத்தப் பாய்சாமி

[illegible]

அந்த ஊரில் குடிபுகை, குடிபாதைகள் ஊர் ஊர் வரப்பது அந்நகரத்தைச் செம்மையாக்குவதற் றென்பது. அங்கு ஊரையே இரண்டாகப் பிரித்துப் ஸார்ந்தான். ஆறு நகரங்கிட்டு ஒரு நகராகக் கட்டுத்தே. மொகலியோ ஊர் ஊர் அங்குமிங்கு புகைபாதைகள் ஊர் ஊர் கொண்டு சென்றது. அந்த அந்த வரப்பது குடிபுகை மோதல்தான் மோ தலது. இது நகரங்கிட்டு ஊரையே வந்த தாயை நன்றாகத் தெரியு

[illegible][illegible][illegible]

*குறும் : குட்டியை அழைக்கும் மொழியாகும்.
அம் /¹ அம்மம்.

அவர்களுக்குத் தான் அப்படி ஒரு உயிர்.

[illegible][illegible][illegible]

முதுநாள் விவீரம் இரண்டாவது நாட்கில்
தல் சென்ற ராமநாதர் செபெட்டி காமயு
மகாநாள் குடும்ப குடும்பம் உதவி எதற்கு
விடப்படும். கனம் கவுன்சிலர். தலை
மேல் விவீரம் அளித்தல் கொண்டுமுதல்
இருந்துகொண்டு 'உடல்' கிடைக்கும்' என்று
பெயர்ந்தது. மகாநாள் உதவி போட்டு,
காந்தி உதவி விட்டிருந்து கொண்டு உதவி
கிடைக்க. தான் உதவி இருந்ததால் உதவி
பெயர் உதவி. மகாநாள் கொண்டுமுதல்
கனம் செபெட்டி உதவி கனம் குடும்பம்.
கொண்டு. அது கனம் கவுன்சிலர்.
காந்தி கனம் கவுன்சிலர்' என்று உதவித்தல்.
கனம் கொண்டுமுதல் கொண்டு. கனம்
கொண்டுமுதல்.

[illegible]

தமிழக அரசு தலைநகர அமைப்பை எழுதி
விவாதித்தது. அந்த அருந்ததியைத் துதி
ஞான சங்கராட்சி, சென்னைக்கு அடுத்துத்
தான் அமைக்க முன்வருவது என்று உடனடித்
தீர்மானம்

பு.ந.த. காலத்தில் பழங்குட்டுசே செல்வன்
எனில் சென்றான்.

[illegible]

சுதந்திரப் போராட்டம் தொடங்கிய பின்னர்
சுதந்திரப் போராட்டம் தொடங்கிய பின்னர்
சுதந்திரப் போராட்டம் தொடங்கிய பின்னர்

அவ்வளவு சீக்களாம்! ஒரு முறை தேய்த்தால்
கால்கேட் டெண்டல் கிரீம்
 85% கிருமிகளை ஒழிக்கிறது

ரோகத்தைத் தவிர்ப்பதும் துடிக்கத்தக்க எலக்ட்ரிக் கிருமிகள் அனைத்து

மிகக் கிரந்த பண்புக்கு எப்பொழுதும் உபயோகிப்பவரே!

கால்கேட் தேப் பிரஷ்

செய்தல்

தேவன் பெரு!
 தேவன் பெரு!
 கௌரவம் தருவான்! சார்மிஸ்!

மனமுள்ள என்னை டேவன் பெரு!
 உபயோகித்த பின் தேவன் பெருவும்
 உணர்ச்சிகள் இவை. என்னை
 குழைவையும் புதுணர்ச்சியும்
 அளித்திற்று ... உன்னை மனமு
 டேவன் பெரு!

சார்மிஸ்
 டாஸ்கம் பெரு

உன்னை மனமுள்ள
 புதுணர்ச்சி

குடிசைத்
துண்டிட்டு
பொருளே
விடுவதே

சாம்ப்பியன்

(சென்னை)

எனது கவிதைகளும், தத்துவங்களும் எல்லாம்
கவிதைகளாக அமைவதற்கும் பேரு
வினாவுள் எழுதுவதே ஒரு கடினமான
காரியமாகும். ஆனால்,
சாம்ப்பியன் பேரு அதற்கு
விதிவிலக்கு. நான் வாய்ந்த
அறிவுதான் உத்திகளுக்கேற்பத்
தயாரிக்கப்பட்டுள்ள அப்
பேருவினாவுள் கவிதைகளாக எழுதும்
இன்பமே இன்பம்! எவ்வெவருக்கும்
விட்டக்கூடிய நிலைகளில்,
தானுவிதமான தீர்மானங்களும்
வண்ணங்களிலும் விளக்கித் தருகிறது.

கவிதை குடிசைக்கு அருகில்,
கேள்விக் கேள்வி, பம்பாய்-2.

மேலும் அறிந்துகொள்ளுங்கள்

[illegible][illegible]

ஆர்ப்பாட்டம் போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்குப் போய்விட்டது. இதை நான் மட்டுமே அறிவிக்க விரும்புகிறேன். இதை அறிவிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதை அறிவிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதை அறிவிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

[illegible]

Homage To Sankara

[illegible][illegible][illegible]

குறிப்பு: 4-ம் பி. மகாபேதாயம்
திருவருங்குடி; கபினாது அங்கு தம்பென
(மெய்யுதல்) பிளரெலட் அருங்குடி
செவ்வா-17 அருங்குடி, 1-50

ஸ்ரீ பகவத் தீபாசாரம்
மாநில புராணக் கண்காணிப்பு

[illegible][illegible]

இதேபோல காவல்துறை அமைத்துள்ள சென்னை
கோவிலுக்குப் பாதாளப் புராதனக் களத்திலும் அங்கு
கொண்டிருக்கின்ற அமைச்சரவைத் துறைமுகப்
பகுதியிலும்

[illegible]

கல்லில் விழுந்த கௌரவம்!

முதல் காள் இரவிரிந்த இரவுக்கு நில் மழை பெய்து கொண்டிருந்தது. அந்த மழை மழைகள் கால வகை தேர் கலை இல்லை. தேர்ப்பிழைக் காலத்து இருட்டு. மூலிக் மூட்டத்தின் கவிந்த நிலை. அதிகால மூன்றரை காலிகைக்கு மேல் இருக்கலாம். அங்குப் பெய்தது மாகக் குழறி விசிக் கொண்டிருந்தது.

தொடர்ந்து சென்றனர். இரட்டையரும், மகழக் குளிரையும் பொருட்படுத்தாமல் கவல்கின்றது கொண்டிருக்கும் ஒத்தவை போன்ற அங்குக் கால்கள் விளாந்தனர்.

மேற் போதில் மக்கள் கூட்டமும், பல மோதி பேசும் பல காட்டு மக்களின் கால்கள் கவல்கும் வெள்ளமாக வழிந்து ஒழும் அந்தத் துறையுட்படுத்திவிட்டு அப்

போது மகழத் தன்னிடம் வழித்து ஒழிக் கொண்டிருந்தது. மகழத் தன்னிடம் கலை வரமும் கவல்க் கால்குக்குள் அழகப்படுத்திக்குத் மிகுப் போதிகளின் ஓரமாக ஒன்றிப் படுத்திக்குத் மகிதன் ஒருவர் மேலு எழுந்தான். மகாமண்டலேசுவரர். மகாராணி முதலிய வர்கள் எந்தக் கப்பலி போகிக் சென்று கொண்டிருந்தனர்

மாண்டி மாந்தே

அந்தக் கைப்பதில் தெரிவிக்குத் ஒரு கப்பல் துறையுக்கு வந்து விளங்கது. மகழ விளங்கியாமல் ஒதுங்கி விள்கு கொண்டு இருந்த சிலா திபவகிளாரு ஒழிப் போய்க் கப்பலிப் பார்த்தனர். அப்படிப் பார்த்த லுடன் அவர்களிடமிருந்து ஆரவாரமும், மகிழ்ச்சியும் விளங்கு குரல்கள் எழுந்தன. அனமலியில் ஆழ்ந்து ஆன் வடமாட்ட மில்லாமலிருக்க அந்த சேரத்தில் அந்தக் கப்பலின் வகுதையை எதிர்பார்த்த அங்குள் காத்திருந்தார்கள் போயிருக்கிறது. "குமார பாண்டியருடைய கப்பல் வந்து விட்டது" என்ற ஆனந்தமயமான வார்த்தைகள் அந்த இடமிலும், மழையிலும் ஒலித்தன. அங்குளில் சிலர் ஒழிப் போய்க் குறையுட்படுத்துக்கு அனமலியிலிருந்து விழிக்குத் அரசு மாணிகையில் தங்கி இருந்த மகாமண்டலேசுவரர் முதலியவர்களிடம் அந்தச் செய்தியைத் தெரிவித்தார்கள். மகாமண்டலேசுவரர் மற்றவர்களை எழுப்பினார். மகாராணி, அங்கு கோட்டாசிரியர், விவாசினி, பழங்குளியாவர் முதலிய வர்கள் மகாமண்டலேசுவரரைப் பிள்

கினர். அந்த கப்பலி போகி அவனுத் இருளில் பதுங்கிப் பதுங்கி வந்தனர். யாருடைய கண்ணிலும் தான் திகழ் பட்டுவிடாமல் வந்தது செல்ல வேண்டும் என்பது அவனுடைய கோக்கமாக இருக்கும் போதும். ஒன்றும் சென்று கொண்டு இருந்தவர்களின் வெளிச்சத்துக்காகப் பிடித்துச் செல்லப்பட்ட திபவக்தரின் ஒளி பிள்கும் பதுங்கி வந்தவனுடைய

மா. பார்த்த சாரதி

ஹத்தித் படுகிறது. அப்போது அவர் முடிந்ததை எல்லாம் காண முடிவிறது.

ஆ! அது ஆபத்துதான் தங்கவனின் மூலம் அல்லவா? தளபதிக்கு உடல் நலமில்லை என்று பொய் சொல்லி அவரை விழித்திருந்து கெம்பி வீட்டை மகாமண்டலேகவரர். அவனோ கடுமையிசையே அவர் கொடுத்து அனுப்பிய ஒலையைப் பிசித்துப் பார்த்து அதன் குழிச்சொல் பிசித்து கொண்டு விழித்திருக்கிறதும்பி வீடுதான்.

"ஹே, பாவம்! தம்முடைய பெண்ணும், கரையணைப்போதலும் குமார பான்டியரை அழைத்துக் கொண்டு இந்தக் கப்பலில் வந்திருப்பார்களென்று மகாமண்டலேகவரர் கைவு காட்டுகிறார். ஆனால், தளபதியை பகவதையை அனுப்பி விடுகிறதோக்கம் இவருக்குத் தெரியாது. பொதுமர் என்று கிளத்தக் கொண்டு அவர்களுக்குப் பீஸ் படந்தான் மகாரகெடுக்குமுகமாகாதன். மகாந் பெய்து ரோமியிடுகிற தகையிலே இருளில் கலக்கி வீட்டில் கலையாக நடக்க கொண்டு விருத்தது. மன்னாள் செந்தராலும் திதலையாலே நடந்து செந்தரால் குழைக்காததும் அதற்போத்ப் வேகத்தைக் குறைத்துக் கொண்டான். கப்பலிலிருந்து குமார பான்டியரும், பகவதியும் இறங்குகாததும், அதைக் கண்ட மகாமண்டலேகவரரின் ஹத்தித் மகாததம் படக்காததும், ஹத்தித் காணப்படுகிற அவர்க்குக் கண்டதன் எங்கெங்கே கண்டிதாத்திருத்தது.

அந்த ஆவலுடன் அவை சென்று கொண்டிருந்தபொது இருட்டில் விளம்புமிருந்து ஒரு கை கிண்டு அவன் முதுகைத் தொட்டது. மறிதையு பதமும், பெரும் பகுதி ஆத்திரமாவதை திடுக்கிட்டித் திரும்பி ஹன் ஆபத்துதான் என்று நினைத்தான். பீஸ் ஹன் கின்றுகொண்டிருந்த ஆவல் பரத்தலுடன் அவனுக்குத் தன் கைகளை எம்பியே முடிவாகினை. மகாமாததம் தகையப்படும் ஹத்தித் திடுக்கிட்டு, 'கிங்கோ?' என்று கன்னு அவன் வாலிலிருந்து மெல்ல வெளிப்பட்ட தாமதமில் கிளத்த உடல் பொருதளபதியைவாண? தேவன் அங்கே அவ் துக்குப்பின்னுக்கிந்து கொண்டிருந்தான்.

"இதோ காந்தர்கள். பெருவர் பெருகன்" என்று சொல்லும் பாவலையில் உதட்டில் ஆன்

காட்டி விளக்கவைத்துக் காட்டினான் தளபதி வல்லவா தேவன்.

"பகவதன் புறப்படுகிற சமயத்தில் உங்களுக்குத் திரைசென்று உட்காவியிலாமத பெய்விட்டதாகவும், கிங்கோ பகவத் கோட்டத்திலேயே தங்கிவிட்டதாகவும் அவ்வா மகாமண்டலேகவரர் என்னிடம் சொன்னார்?" என்று குரலேமேலும் தெரிதாக்கிக் கொண்டு தன் துடிப்பு அவர்க்கு முடியாமல் கோட்டால் குறுக்காதன்.

"வக்கா விளங்கும் சொல்லிதென். சொதுமையாக இருக்கன்" என்று மெல்லக் கூறிவிட்டுக் குறைக்காதனின் கையைப் பற்றி ஒரு மூலக்கு இருத்துக் கொண்டு சொன்னான் தளபதி.

"மகாரகெடுப்பதி! இப்போது நான் இங்கே தனிவாக கின்று பெரிசு கொண்டிருக்க அவகாசத்தில் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்க கப்பல் துறையில் வந்து கின்று விட்டது. மகாமண்டலேகவரர், மகாநாணி முதலியவர்கள் இளவரசரை வரவேற்பதற்காக அநேக முன்னால் வந்த பீஸ்க் கொண்டிருக்கிறார்கள்" என்று பதப்பிப்போடு சொன்னான் மகாரகெடு குறுக்காதன்.

"பரவாயில்லை, குறைக்காததோ அவர்க்கெல்லாம் கப்பலிலிருந்து இறங்கி வருவதற்கு நாளும் போகக் கேடுத்து கொள்ளலாம். குமார பான்டியரோடு பகவதி உடன் வருவானார்களென்று எல்லாம் அவன் நினைத்துக் கொண்டான்."

"பகவதி கப்பலில் வருகிற விவரத்தைச் சொல்லி அவனுக்குச் சொத்து அழைத்து வந்தாள் வெள்ளுமேன்று தாங்கின மகாமண்டலேகவரரிடம் வெள்ளும்க் கொண்டுவரையே?"

“அவர் உங்களை உங்களைச் சொல்லு
அப்படி!”

“சொல்லியது மட்டுமில்லை. உங்கள்
உடல் களைக்க வைப்பதற்காக என்
உடனே படைக்கோட்டத்துக்குப்போ
யாக விளங்குமென்று எனிடம் ஒரு
நிலை சொடுத்து இயக்குதது தூத்தினர்.
எனும் முதலில் அதை கம்பிப் புறப்பட்டு
விட்டேன்...” என்று தொடங்கி நடந்த
விவரத்தைத் தனபந்தக்குச் சொல்லு
கிறார்களாம்.

“உங்களைச் சொல்லுதது உங்களுக்குமேயிந்தது.
மகாபண்டலேக வரத் சொடுத்த
நிலையை கம்பிப் படைக்கோட்டத்துக்கு
வந்திருந்தால் எங்களைப் போகவே வே
கும் தப்ப முடியுமால் சிக்கிக் கொண்
டிருப்பீர்கள். இடைவழியிலேயே அவ

ருடைய நிலையைக் கிழித்துப்
போட்டு விட்டு விழிக்குத்தகை
திரும்பிய உங்கள் துணிகளும்
பாறாட்டுகிறதாம்.

“குறழ்க்காததோ மகாமண்டலேக
வரத் பெரிய துழக்கி செய்துஎன்னை
ஏமாற்றி விட்டார். கைகால்பெரிப்

படைகளை முன்னால்
அனுப்பச் செய்து
விட்டுத் தனியே
எங்களை அழைத்துக்
கொண்டு போனார்.
என் முட்டாள்தன
மால் அவரிடம் தனி
மைவில் ஈரட்டிக்
கொண்டுவிட்டேன்.

என் போருக்குத் தலைமை தாங்கத்
தகுதியற்ற குற்றவாளி என்றும், என்
னும் எவ்வளவோ தவறுகள் செய்வப்
பட்டிருக்கின்றான் என்றும் எரித்து
விழுத்தார். எனும் என் ஆத்திரத்தை
அவரிடம் காட்டினேன். பனிக்க
வெண், தந்திரமாக எங்களைப் படைத்
கோட்டத்திலேயே சிறை வைத்து விட்டு
விழிக்குத்துக்குப் புறப்பட்டார் அவர்.
அங்கே என்னை ஏமாற்றியது போதா
தென்று இங்கே வந்து உங்களைமே
ஏமாற்றி விடுகிறாரென்று தெரிந்தது.
இவ்வளவிட்டால் படை புறப்படும் சொத்
தில் எனக்கு உட்காணியில்லாமல் போய்
விட்டது” என்று சொல்லி உங்களை
அங்கே அனுப்பி விடுவாரா? என்ன
இருந்தாலும் பிறரை அஞ்சி சிறைச் செய்

பிரதம அங்கமாகப் பதோ ஒரு குதிப்புத்
தோன்றத் தென்மக் குதந்தரப் பரத்
தன் குழல்மொழி.

தேந்தன் மகா மண்டலேகவரதரத்
தீர்து தன் அழகுத்துக் கொண்டு
போல் பதோ கொண் விட்டு வத்
தான். அதற்கு 10:3 விட்டுத் தருவீ
வந்த மகாமண்டலேகவரத், குமார
பாண்டியபுரம் ஒரு விரை நகரமாகப்
பேர விருப்புகிறேன். இப்படிக் கொஞ்
சும் என்றுன் வரலாயா?" என்று
பதமு குரவித் தெளிவாகக் கப்பிட்
டார். குமாரபாண்டியன் மதுப்பிந்தி
அவருடன் சென்றான். கப்பல் துறைக்கு
அருகேயிருக்கு ஒரு பாறைக்குச் சாய்ந்
திக்போல் மகாமண்டலேகவரது குமார
பாண்டியனும் சீந்தனர். மகாமண்ட
லேகவரத் இருளில் அவன் கதருகே
லும்பொரு வரத்தாமாக சித்ததித்
கொண்டார். "இராமசெய்யா சத்த மன்
கி கப்பிராசெய்யா கொண்டு விடுவதற்கு
இருந்த போல் கொண்டு என்னவென்று
நான் இப்போதுதான் சொத்தவிடம்
அறித்து கொண்டேன். 'மகவத இராம
பொருள்' என்ற சொத்தியை இன்னும்
சிறிது காலத்துக்கு வெளிவிடாமல் இருக்
தால் எல்லோருக்கும் கவது. என்
வெளிவிடக் கொண்டுவிடாத அந்த வெளி
விடுவதிலும் என்று என்னுக்கு வரக்குத்
தத்தம் செய்து கொடு."

கொண்டி விட்டு வரக்குத்தத்தத்தத்த
வது தகவலாகித் துண்டு அவர். "கவாமி
என்கை கொடுத்தார்தான். சீந்தன யிவா
பெரியவர். எல்லாவை பெரிய துக்கத்த
யும் அங்குகிறித்துக் கொண்டு கணக்கி
வரப்பிடாமல் கிரித்த சிறிதே தெயு
உய்வுக்கு உண்டு. என் அப்படி மனந்
துக் கொண்டு தெருவ உறுதியாதவன்.
என்பா என்னத்து விடுவதை உதர
பெண்ணின் துயரத்ததை என்னும்
ஒளிக் குதவது. உவகை பெண்ணும்
செத்தனும் கூட அத்தத் துயர உன்
வாழ்வா மனத்ததுக் கொண்டு இருந்து
விடுவார்கள். என்னும் முடியாதே!"
என்று வத் துறத்தக்கி கொண்டுன்
குமார பாண்டியன்.

அத்தியாயம் 15

ஒரு பிடி மண்

"கவாமி! இதென்ன அசீராயம்?
எவருக்கு அசீராயம் செய்தது? ஒரு
கிதும். அவனைப் பிரிக்கையெடுத்து.
கொண்டி மகா கொண்டு வர" என்று
இராமசெய்யா துயர செத்தனும் மகா
மண்டலேகவரதோடு என்னுய்க் கொண்
புருத்தபோது அவர் பதவ கொல்லாமல்
இருட்டும் கீழே விழுந்த மருட்டத்தத்
தெடி எடுத்து அணித்த கொண்டார்.

"இந்த முடியா காரியம் ஒருகண் கீழே
செத்தி வைக்கத்தான் போகிறேன். அதை
ருள் என் எதிரிகள் என் இவ்வளவு அவ

"கி வட்டாயம் அதை மகவதத்ததான்
ஆக வேண்டும். இப்போது எடுத்து
கொண்டிருக்கும் போல் தென்பாண்டி
காடு வெந்திப் போய் வென்றுமென்றும்
இந்த வரக்கை கி எனக்குச் சத்தவம்
செய்து கொடு. இவ்வாண்டிடாய் உன்
கிருப்பைப் போல் செய். இதற்குமேல்
உவகைக் கொடுக்க கொண்டிருக்க எனக்
குத் தெய்வாதி"—ஒரு கணம் குமார
பாண்டியன் என்ன பதிக் உறுவதென்று
தயங்கினான். அடுத்த விரை. "உவகை
விருப்பப்படியே செய்கிறேன்." என்று
அவருடைய வலது கையில் தன் வலது
கையை வைத்துச் சத்தியம் செய்து
கொடுத்தார். மகாமண்டலேகவரத்
அவன் முதுகில் தட்டிக் கொடுத்தார்.

"கவாமி! தவிரி வய்வாசுதெய்வியப்
போர்க்கொத்துக்கு அனுப்பிவிடுக்கிறீ
ரோ?" என்று கேட்டான் இராம
செய்யா.

"இவ்வாடு கொட்டாத்துப்படைத்ததன்
தன் தனிமே சிதைப்படுத்தி வைத்திருக்
கிறேன். இதற்குக் கேட்டு ஆச்சரியப்
படாதே. இந்த உவ்வாயாறு இப்போ
தற்கு உன் மனத்தோடு இருக்கட்டும்."

"இதெல்லாம் என்ன விபரம்வரலோ?
எனக்கு ஒன்றும் விவரம்விவரமோ?"

"கவாமிப்படாதே. இராமசெய்யா! என்
வாம் கொடு கொடுவீதவது."

அவர் இப்படிச் சொன்ன வாய் மூட
வில்லை. அவரை கெட்டுப் போகிக் கொண்
வதற்கு மூட்டத்தை மூட்டி அமையதவகை
தன் மறுபுறமிருந்து தெய்வாயா பரும
னுக்கு ஒரு கல் 'கி' கொண்டு கிச எதிர்ப்
பட்டுப் பதத்து வந்தது. அத்தக் கல் மகா
மண்டலேகவரதின் மருட்டத்தம் விழுந்து
அதைக் கீழே விழ்த்தியது. குமாரபாண்
டியன் வான உருவிக் கொண்டு ஓடினான்.
ஒரே கேட்டுச் செத்தனும் ஓடி வத்
தான். "கீழுவயகன். மருட்டத்தன் விழத்
தது. என் தனி இன்னும் இருக்கிறது!"
என்று சிரித்துக் கொண்டு. அவர்களைத்
தடுத்த சித்ததினும் மகாமண்டலேக
வர. பாண்டியன் மதுபுத்திவிருந்து
விரை இருவர் விழ்த்தத்தத்துக் கொண்டு
ஒரும ஒரே கேட்டது.

சரப்படுகிறீர்களோ, தெய்வ கீதோ!"
என்று அவர் கூறிவபோது அதில் எத்
தனியோ அத்தவகை தொலித்தது.
அவர் இதற்கு உறு பதது அவர். எ
குத்ததரப் பாகை வென்றுமென்று
செத்த னுக்கும், இராமசெய்யாவுக்கும்
கவலையா இருந்தது. ஆனால் இதற்கி
லுமல் தெய்வவிலகி.

"வாருவாமி! போகலாயி!" என்று
எதையும் கட்டக்கூடாது போல் கூறிவபடியே
அவர்கள் இருவரும் பீன்தொடரக் கப்ப
துக்கு அருகே வந்தார் அவர்.

"அது என்ன! அங்கே நீங்கள் போய்
பெசிக் கொண்டிருந்த இடத்தில் ஏதோ
ஒரு பீட்டிங்" என்று மகாராணி
வாங்கை மயிதம்பார் விளக்கினாள்.

"ஒன்றுமில்லை! ஏதோ ஒரு கல் காலில்
இடறிவது. அதைத் தூக்கி எறிந்தேன்"
என்று சாதாரணமாகச் சொல்லிவிட்டுத்
குமார பான்சுவுக்குடைய முகத்தைவும்,
பேசுதலுக்குடைய முகத்தைவும் பார்த்தார்
மகாமண்டலேகையார்.

அப்போது தூதிக் கொண்டிருந்த மகழ
கிந்து போயிருந்தது. கப்பலிலிருந்து
போருக் கொல்லவும் இறக்கப்பட்டு விட்
டான். "நீங்கோடு போகிற கொண்டிருப்
பாளோன்! வாருங்கள்! எல்லோரும்
வீழ்ந்து அர மானிடையின் பேர்த்
தலையில்!" என்று முன்னும் டெவ்தர்
மகாராணி, எல்லோரும் சென்றுள்ளனர்.
விடிவதற்குச் சிறிது வேரே இருந்தது.
பாரும் உதயமில்லை. நமஸ்சொழிபு
விராஜிவியும் ஒரு கம்பலில் உட்கார்ந்து
மகாராணி வரவென மாதேவியாரோடு
பெசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அதற்கொட்டாசிலிருந்த பழக்கம் கவி
வரவரும், குமார பான்சுவாருக்குக் காத்
தனா மானியம்பவத்து கிளக்கிப் பத்தி
விவரித்துச் சொல்லிக் கொண்டிருந்
தார்கள். வேரூர் முகவியின் சேத்தலும்,
மகாமண்டலேகையாரும் இரகசியமாக
ஏதோ பெசிக் கொண்டிருக்கார்கள்.
விடிந்த வேரே செருங்க செருங்க நகர
முகத்தின் வழக்கமாக ஒலிக்கிறது. கல்
கம்பலும், அன்புக்கொடி அழிகமரின்.

இவர்களுக்கெல்லாரும் விழிந்து அர
மானிடையின் இவ்வாறு பெசிக் கொண்
டிருந்த கம்பலில் விழிந்துதான் உறங்கி
புறமார் வேரோடு பத்தியில் உட்கார்
கொண்டிருந்த மந்தனோடு சம்பவத்தைக்
கவனிச்சொலும். அந்த இடம் உட்கார்ந்து
விருந்து செவித்தொடையி வலகை இருந்தது.
சொடி கொடிக்கூடும். பெசிக் வேறுபாடு
தேர்ப்பாத பலவகைக் காட்டு மரங்களும்
அடர்ந்திருந்தன. அது, பந்தப்போட்டியைப்
மயமா அமைதி நிலவுகிற இடம் அது.

அங்கே குறுகிக் கொடுத்துதான் போல்
புத்திருந்த ஒரு செவ்வாளிப் புதரின்
மீறே நனபதி வல்லாந் தலையும், ஆபத்
தூதலின் தலையும் உட்கார்ந்திருந்
தனர். தனபதி குறுகிக் குறுகி அழுது
கொண்டிருந்தான். அவன் என்ன
என்னப் பழங்கதைப் போலச் சிலத்திருந்
தன குறைக்காதன் தனபதிக்கு ஏதோ
ஆதரம் உதிக் தேற்ற முயன்று கொண்
டிருந்தான்.

தூதல்காதரோ பன் அருமைத்
தலையின் முடிவு இப்படியே ஆக
யென்றும் அன்னையும் அகரையும்
செலுத்த எனக்கு துணிமல பர் திருக்
கிறார்களே! அவன் போனபின்பும் ஏன்
இவ் சதரகாக உயிர் வாழ வேண்டியும்
இவ் உட்கார் போல் எத்தனையோ பெரிய
காலியங்களைச் சாத்தித்துக் கொண்டு வரப்
போயிருந்தான் என்று கவனம் கொண்டு கொண்
டிருக்கிறதோ! அங்கே போல் உலகமில்லை

ததாரை அவன் அதுபிந்தான்!"
என்று தனபதி அழுது புலங்கிப் அவரைக்
குறல் மனதி உட்காட்டிவந்த அந்தக்
காட்டியை எதிரொலித்தது.

"மாட செலுத்திப்! அதைச் செவ்வியைக்
கேட்டது நமஸ்சன் உன்னம் சம்பவங்க
கொதிப்படைந்திருக்கிறது. தெரியுமா?
உலகமில்லாத குமார பான்சுவாருடன்
தங்கள் தலையார் இவ்வாறு சென்ற
எவ்வளவு ஆவனோடு பான்சு மனதில்
விருந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்
ஏன்! மகாமண்டலேகையார் ஏன் ஒன்றி
ந்திருக்க பாறந்திரு அருகில் வந்து குமார
பான்சுவாரின் அந்த இரகசியத்தை
பெய்திட்ட உட்காரேண்டு கேட்டுக்
கொண்டிருப்பது தானே எங்கோ அதை
உன்னம் தெரிந்தது? அதைச் செவ்வி
கையக் கேட்டவுடன் எனக்கு ஏற்பட்ட
கொதிப்பில் எவ்வளவு பெரிய கவலைத்
தூக்கி மகாமண்டலேகையார் மெய் தீயி
தோன்? அதைப் பாராட்டிப் போன, கல்
அவர் மானிடைய உட்காத்த கொடுத்து
விருந்தால் எனக்குத் திருப்பிப் பார்த்துக்
குமார மெருத்தந்தை மீற தன்னியிதரோ
போல் விட்டதோ!" என்று கோர வேடிப்
பில் உண்டான கோபத்தோடு கோர்
வூன் குறைக்காதன்.

அதாரைப் போல் பழம் அருமை
போடு கோரத்தில் துணர் போல் வித்
திருத்த மகாராணி வல்லாந் தலையின் திட
தொன்று ஏதோ ஒரு முடிவுக்கு வந்தவன்
போல் வருத்தம் கிளக்கான். அருமை! ஒய்த்
தது. என்னிலைத் துடைத்துக் கொண்
டான். முகத்தில் கவரம் பாய்ந்த
உணர்ச்சி ஒன்று ஏன் கொண்டு பரவி
வது. என்னில் பதி வாய்க்கத் துடிக்கும்
உணர்வொளி நிலவியது. முகம் சிலந்து
மினசையும் உறவுகளும் துடித்தன ஆயின
முற்ற வேறிப்பட்டவர்கள் போல்
விவரப்பாடு கின்று கொண்டு குறுகாத
தான் அவன்.

"குறைக்காதரே! இத்தன் எனத்தி
விருந்து ஏன் அப்பாக்காரை மாரப்
போனிடக் கடமை, கன்றி, சீரையும்,
அதன் இவ்வகைப் பத்திக் கவனிப்பைப்
பொவதில்லை. எருகிளவும், அன்பும்,
எனக்கு துணிமலத் தெனவியில்லை. அவை
கை வர வரமேல் செலுத்தலுடையின,
அந்த அருமைச் செவ்வீர் போய்கி
டான். என் ஓர உதய அழித்துவிட்டது.
என் உட்கார்ந்த தூததம் துடிக்கிறது.
பதி கொடுத்த மனப்பதறுத்தது. இனி
எவ்விதமும் எனக்கு வேண்டியவாநிலை.
ஏன் இப்போது பத்திருந்த வேரோடு செ
லு உருமெடுக்கப் போகிறேன். ஞானிக்
குக் துன்பம் வந்தால் அபிதமாரிசிக்
துன்பம் விடுத்துத் தரமல் காய்கண்.
தூட்டல்காத ஒரு துன்பம் வந்தால் ஆரோம்
பெருந்த ஆரக்கணக்கான துன்பம்
கிள விக்கிறார்கள் ஏன் நரடன்,
எனக்கு எதிரி மகாமண்டலேகையார்
குமார மட்டுமில்லை. மகாராணி, இவ்
வரர் அந்தக் குட்டைச் செத்தன்,
மகாமண்டலேகையாரின் பெண். இத்த

காடு. இந்தத் தனிப்பந்தை எவர்கூ
அளித்த எதிரிகளில் தகையாவு ஏன்
என்றும் எதிரி — ஏன் கோராராயும்
எல்லாவற்றையும் விஞ்ஞானமாகப் போதி
தென் ஊன். ஏன் தகையாவு இக்காத
உயிர் வாழிய என்றுக்கும் இவ்வாயல்
செய்துவிடப் போகிறேன். என்கிற இது
வகையின் தகையிர் முதுவாயல் செய்து
வந்த அதிமிகப் பரம்பரைகலைப் புண்
டோடு அழித்தெயிடப் போகிறேன்.
பாலுய்கன்!" என்று உய்ப்பாடு போட்
டுக்கொண்டு கிழே குனிந்து வந்து
கையால் ஒரு பிடி மண்களை அகலிக்
காற்றில் தூவினான் தகையிர். குழைக்
காதன் பவத்தோடு பார்த்துக் கொண்டு
கின்றான். தகையியின் மெதுவாக என்ன
உயிர் எப்படி ஆற்றுவதென் 3வ அலுவலர்கூ
விளங்குகின்ற. ஸ்டட்டாத காலக் கண்ட
தீயாக, ஊழி செருப்பாக, உக்கிரகார
மான கோதிப்பின் கம்பிர் பிப்பயாக
எழுந்த கின்றான் தகையிர்.

"மேர கோதுப்பதி! இந்த அழிக்கும்
வெகியில் எப்போடு ஒத்ததழைப்பந்தகு

மேதுமணித்களும் இருக்கிறீர்கள். அவர்
கையால் எத்தித்து எப்போடு சேர்த்துக்
கொள்ளலாமோ?" என்று அருகில்
செருக்குவதற்குப் பங்கு கொண்டு
மெதுவாகக் கேட்டான் குழைக்காதன்.

"பாதி அவர்கள்?"

"அழைக்கல் மாதனாகும் அவரைத்
சேர்த்தவர்களும்."

"எங்கே சந்திக்கலாம் அவர்களை?"

"பொன்மணிக்ஞய் போனும் அவர்
களைச் சந்திக்கலாம்!"

"புதப்படுவகன் பொன்மணிக்ஞய்."

தகையிர் வேகமாக நடத்தான், குழைக்
காதனும் பின்பற்றினான். காட்டு எங்கில
உடைய மக்கள் புதக்கம் நிரூத்த இடம்
வந்தகன் தங்கன் தோற்றங்களைப் பிறர்
என்தல் அடைவாளும் கண்டு கொள்ள
இயலாதபடி மாற்றிக்கொண்டு பொன்
மணிக்ஞய் விசைத்தகன் அவர்கள் இரு
வரும். போது கெஞ்சுக விடுத்துவிட்டது.
பகல் பகனி வரத் தொடங்கி விருத்தது
அப்போது. (தொடரும்)

கொண்டைத் தமிழ்

நன்னாமயன் தின்னாமயன்

பித்தகை குழத்தகைப் பேசும்பொழுதுதப்பாமத மக்கள் பேசும்பொழுது
தும் கொண்டை மொழிகளைக் கேட்டவராய், பாழை மக்கள் பேசும் தமிழில்
சொருகாத அடுக்குச் சொற்கள் நிரூத்திருக்கும். "பயது கின்று தேர்
சொல்லி எப்பி கிட்டி எப்பிட்டொச்சி" விடுகிடுகெட்டகும் 1 மறை கிழை
உண்டா!" என இவ்வாறு வரும் அடுக்குச் சொற்கள் பலப்பல. இவற்றில்
முதல் சொல்லுக்குப் பேரூன் உண்டு. அடுத்து எதுகையாகவரும் சொல்
லுக்குப் பேரூன் இல்லை, இப்படி சென்ற எதுகையில் வரும் சொற்கள்
கூற வந்தகந்தபே தொடங்கக் காணலாம்.

இன்னொரு வகையான அடுக்குப் பேச்சில் தமிழிலே உண்டு. 'வாய்பு
தம்புக்குப் போகாதே; தக்குப் புக்கின்றது டெக்காதே; தண்டாழுண்டா
பண்ணாதே; காக்கப் பிச்சின்றது கத்தாதே"—இவை போன்ற அடுக்குச்
சொற்களிலும் முதல் சொல்லு அடுத்து வரும் சொல்லுக்குப் பேரூன்
இல்லை. ஆயினும், தொடர்ந்து வரும் சொல் கூற வந்தகந்தபிலைதான்
தொடங்க வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடுகளை. இத் தன்மை வாய்ந்த
அடுக்கு மொழிகள் மெல்ல மெல்ல இக்காலப் பாட்டிலும் உரைநிலும் ஏறி
விட்டன. 'வடிட்ட சாட்டமால், திட்ட வட்டமால், கொஞ்ச சஞ்சம், பாக்கி
சாகி, சாகு மாவும்' மாதைய சொல்லுகிருகளை என்க தூலகையில் காணலாம்.

இவற்றையு் பார்க்கும்போது எதுகையு் பேச்சில் பாழை மக்களுக்கு
உள்ள மொகல் கெஞ்சுத் தெகின்றது. எதுகையு் மொகலையு் பாட்டுக்குத்
தான் அழகு என்பதிலும்; பேச்சுக்கும் அவை என்று என்று போது மக்கள்
கருதுகின்றார்கள். அதனாகவரு. எதுகை மொகல் எப்பலாத 'எகளை
மொகலை' என்று ஆக்கிவிடுகல். மொகல் எந்த சொல்போடு இகையு்
வண்ணம் எதுகை என்னும் இக்கையில் பத்தகை எகளை என்று ஆக்கி
விட்டார்களே!

இவ்வாறு எதுகை வந்துக்காலே மாற்றப்பட்ட மந்திரெரு சொல்
'என்னம் தின்மை' என்பது. என்னமக்கு மாருகது தினம் என்று இவ்விவரத்
தமிழ் உதும். ஆயினும் என்னம் தினம் என்று சொல்லும் பொழுது எதுகை
எயம் இவ்விவரங்கள்? அதற்காத தினா என்பதாத தின்மை என்பதும்
கண்மை தின்மை என்று கவிடாகத் தமிழில் வழங்குகிறார்கள். நான்குடையில்
என்னம் தின்மை என்பது இவ்விவரத் தமிழிலும் இடம் பெற்றது. கவிபரகர்
என்று சொத்தப்படும் கவிபர அதை எடுத்து ஆண்டுவிட்டார் என்பர்.

"தகையுன் செங்கலும் தானும் கருமே

தின்னாமயன் பாவனும் கெத்தது தேயுமே"

என்ற பாட்டின் கண்மையும் தின்னாமயன் எதுகையில் அமைந்து அழகு
இருக்கின்றது.

— டாக்டர் எ. வி. சேதுப் பேரன்

கல்வந்த சித்திரத்தில் திரைகளிலும் ஆய்வுதரப்பட்டது துணி வாகக் குறிக்கப்படும்

பின்னி துணிகளில் அவர்கள் அழகுடன்

விளங்குவதைக் கண்டு நீங்களே பெருமையும் அடைவீர்கள்

எந்த கடினமான உபயோகத்தையும் பிளபி துயிதிகன் சாஸனத்திலும் உய்கன் குழந்தைகளின் தோற்றத்திற்கு அலைய அழகும், அவர்களையும் உலட்டும் தம் என்ருவாடலுலய. இன்

கொருவருடைய குடும்பம் ஏற்ற பற்பல கல்களும், தகவல்களும் உண்டு. குழந்தைகளின் உருப்புத் துக்கென யின்றி துணிவோடு பல வகைகள் சிபார்சு செய்கின்றனர்.

D. 318 & F. S. 105

總編輯

திருச்செங்குடி வீரன் எ. சந்திரன்
-
பல காலமாக திரைப்படத்துறை

பெருநீர் மற்றும் கைநீர்த் துறைகளில்
இருபது சதவீதம் உள்நாட்டு
மாசுநீர்த் துறைகள், கைநீர்த் துறைகள்
உட்பட.

എന്നിടം

மேலும், ஈகடி மத்திய தீவிர சமூக அமைதிப் படைக்குப் பிழைப்பதற்கான அனைத்து நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்படும்.

டஸ்டினோர்

மாட்டி கருத்துக் கூட்டம்
கருத்துக் கூட்டம்

சென்னை ஸ்டன் ஸ்டர்ட்டிங்

Geometriae et Algebrae, N. D. 401

உதவி: 1. பக்கம் 10-ல், 10-ல், 10-ல்
2. பக்கம் 10-ல், 10-ல், 10-ல்

[illegible]

பேரம் இதற்குத்தான். அதன்கீழ் ஆயுட்பராகக் கருதி விடுவதால் கோயிலையும் ஆயுட்பராக் கோயில் என அழைக்கிறார்கள். ஊருக்குமேல் இருப்பிருந்துறை என்ற பெயர் மூர்தி ஆயுட்பராக் கோயில் என்றே தங்கித்துவிட்டது. உறையாற்றத்தோ, குழுவைனோ இங்கு ஒரு பிரதேசத் திம் இயங்கிய வேண்டியிருக்கலாம் என்றும் மூலபராக் ஆயுட்பராக் என்றுமே அச்சம்.

எதலிட உயர்த்த அனுகூலம் பத்தியை வாழ்த்தி வணக்கம்
 இக் கொண்டு தஞ்சை மா தஞ்சைப் புறப்பட்டுவாம்.

9. சாதுராஜே கவுரப்

பிரதமரின் அகல்கள் பற்றித் தனது 'அக்'ஸ்' என்ற சிறுவர் இதழ் மூலமாக கவிஞர் சிவசுந்தரி அவர் விதானத்தில் கருத்து தெரிவித்துள்ளார். அதில் அவர், 'காலியின் உருவத்தை நினைவு கூர்ந்து கொண்டு, பிறகு அந்த உருவத்தைத் தவிர்த்துவிட்டு, அதை மீண்டும் உருவாக்கியிருக்கிறார்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். 'அக்'ஸ்' இதழ் மூலமாக கவிஞர் சிவசுந்தரி அவர் விதானத்தில் கருத்து தெரிவித்துள்ளார். அதில் அவர், 'காலியின் உருவத்தை நினைவு கூர்ந்து கொண்டு, பிறகு அந்த உருவத்தைத் தவிர்த்துவிட்டு, அதை மீண்டும் உருவாக்கியிருக்கிறார்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அப்பொழுதான் இருப்பாளியைப் பரிசுப்பிட அரசன்
மடைபத்துக்குள் துளைத்தான். வெந் வெட்டுக் காய்
பது அப்போதே கெட்டது. உடனே. "இதோ" என்ற
பதத்தைத் தப்படிவி விளையும்கூட ஏதே இல்லை. எச்சொ
உரிந்தது. பிறகுதான் உங்களை அழைத்துத் தெரிந்துகொள்

for the purpose of the present study.

1997-1998

[illegible]

செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றித் தனியாகப் பேசுவதற்கு இடம் இல்லை. இதைப் பற்றித் தனியாகப் பேசுவதற்கு இடம் இல்லை.

உதவித் தலைவர்: தலைவர் அவர்களே, கிராமப்புறங்களில் கட்டிடக்கலைத் துறையில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டால், அவர்களுக்கு வேலை நிறுத்தத்தின் போது சம்பளம் வழங்குவதற்கான ஏற்பாடு என்ன?

தமிழ் செய்திகள்.

இந்தியாவை வரலாற்று

பெரிய நகரம்

கருணாநிதி அவர்கள்
செய்துவிட்ட அவன்
காணல் பொத்தி, புன்
றதுவதுடன் அவனை மீள்
வித்து அருள் செய்து
தனக்குரிய வேண்டாம்
தொடர்புடன் என்
அன்பு பணிவிட்டார்

இது கதை நாயகம்.
கண்ணம்மா என்று சொல்
வதற்குணியில்தான் இது. ஆனால்
கண்ணம்மா கதா கிருகம்

ஜம்மியின் “லிவர்க்யூர்”

குழந்தைகளின் கரம் குறைக்கட்டி விவாதிக்கக் கு

மா தாத்திர விஜயம்

எய்து வாடிக்கையாளர்களின் கவனமும் பதனளிப்பதையும் ஈழமில்-
எமது டாக்டர் ஜெம்மியின் டாக்டரின் ஈழமில் மா தாத்திர குழந்தைகளை 1த்தி
கலில் விஜயம் கல்கிடுர். கம்போடுகு அகரை தெரிந் கெந்து ஆ டொக்ககாரம்.

இடம்	தேதி	தேரம்	விவரம்
சென்	1	9 10 12 காலை	சென்ட்ரல் மெடிக்கல் மெடிகல்
சென்	2	9 10 11 காலை 3 10 5 மாலை	சாத்திரிசென்ட் (கோலாந்தரார் டாக்டர், மீராஞ்சு)
சென்	3	9 10 11 காலை	தமையகம் டாக்டர் (கோலா ஆம்பத்திரிக்கு எதிரில்)
திருப்பூர்	3	3 10 5 மாலை	ஆர். எஸ். காமம் & கோ., கெயின்ட்ஸ்
கேள்வந்தூர்	4	9 10 11 காலை 3 10 5 மாலை	கெயின்ட்ஸ் கோ., (தாடார் மாம்பூர்) 189 ரங்கம் கல்கிடுர் தெரு
பாலகாரை	5	8-30 10 11-30 காலை	தாதம் & கோ., கெயின்ட்ஸ்
பெரண்டாக்கி	5	2-30 10 3-30 மாலை	எம். எஸ். மன & கோ., கெயின்ட்ஸ்
உரும்கம்பெட்டை	5	4-30 10 5-30 மாலை	தாத்திரிசென்ட் & கோ., கெயின்ட்ஸ்
பழனி	5	8-30 10-30 இரவு	கெயின்ட்ஸ் கல்கிடுர் கெயின்ட்ஸ்
திருக்கடல்	6	9 10 11 காலை	கி. ஆதாரார் கெயின்ட்ஸ் & கெயின்ட்ஸ் தேவாரி மர்க்கெட்டில்
மதுரை	7, 8 & 23	9 10 11 காலை 3 10 5 மாலை	11. எஸ். கி. கல்கிடுர் கெயின்ட்ஸ் & கெயின்ட்ஸ் கெயின்ட்ஸ் கல்கிடுர் கெயின்ட்ஸ்
விருதுநகர்	9	9 10 9 காலை	கெயின்ட்ஸ் கல்கிடுர் கெயின்ட்ஸ்
கோயில்பட்டி	9	10-30 10 11-30 காலை	தாதம் & கோ., கெயின்ட்ஸ்
தாத்திரிசென்ட்	9	3 10 4 காலை	தாதம் & கோ., கெயின்ட்ஸ்
திருநெல்வேலி	10	9 10 11 காலை 3 10 5 மாலை	தாதம் & கோ., கெயின்ட்ஸ்
தாத்திரிசென்ட்	11	8-30 10 11-30 காலை	எம். தாதம் & கோ., கெயின்ட்ஸ்
புதுவகை	11	4 10 5 காலை	எம். தாதம் & கோ., கெயின்ட்ஸ்
கம்போடுகு	12	9 10 11 காலை	கோலாந்தரார் கெயின்ட்ஸ்
தென்சென்ட்	12	3 10 3 காலை	எம். தாதம் & கோ., கெயின்ட்ஸ்
திருவாரூர்	13	9 10 11 காலை 3 10 5 மாலை	எம். தாதம் & கோ., கெயின்ட்ஸ்
தாத்திரிசென்ட்	14	9 10 11 காலை	எம். தாதம் & கோ., கெயின்ட்ஸ்
புதுவகை	14	12-30 10 1-30	எம். தாதம் & கோ., கெயின்ட்ஸ்
புதுவகை	14	4 10 5 காலை	எம். தாதம் & கோ., கெயின்ட்ஸ்
காந்திரை	13	9 10 11 காலை 3 10 5 மாலை	எம். தாதம் & கோ., கெயின்ட்ஸ்
தேவகோட்டை	18	9 10 11 காலை	எம். தாதம் & கோ., கெயின்ட்ஸ்
புதுவகை	16	3 10 5 காலை	எம். தாதம் & கோ., கெயின்ட்ஸ்

ஜம்மி வெங்கடேசமணியார் & சன்ஸ்
சென்ட் - திருச்சிராப்பள்ளி - திருச்சிராப்பள்ளி

இ ராஜயாசனம் அனாஸிஸ் குமார்
மேன. மெனயேனாவுக்கும் திரு பரமேஸ்
வரதுக்கும் திருமணம் நடந்தது.

கடிகோட்டி இ செகனாத்திர குமார்
குமார் இ ராஜமேனாவுக்கும் மேன.
குமாரிக்கும் திருமணம் நடந்தது.

» பொழிக மணமக்கள் «

மீனாசா பரமேஸ்வரன் இ சங்கு கல்யாண
மணியம் அனாஸிஸ் குமார் மேன.
கந்தசேகரம். திரு கல். வி. கல். வி. கல்.
குமார் திருமணம் நடந்தது.

பரமேஸ்வரன் அனாஸிஸ் குமார்
மேன. கந்தசேகரம். திரு கந்தசேகரன்
குமார் பந்தசேகரன் அனாஸிஸ் குமார்
மேன. கந்தசேகரம்.

கடிகோட்டி பரமேஸ்வரன் இ ராஜமேனாவுக்கும்
மேன. கந்தசேகரம். திரு கந்தசேகரன்
குமார் பந்தசேகரன் அனாஸிஸ் குமார்
மேன. கந்தசேகரம்.

பரமேஸ்வரன் அனாஸிஸ் குமார்
மேன. கந்தசேகரம். திரு கந்தசேகரன்
குமார் பந்தசேகரன் அனாஸிஸ் குமார்
மேன. கந்தசேகரம்.

தங்க நகரம்

சுந்தர்

3. ரகசிய முடிவு

அர்ஜுன மனம் உடனடி நோக்கி போக

மாக "நீடி வந்தவன் ஒரு தொண்டியம் பிச்சைக்காரன்.

"ஐயா! எங்கே சென்றிருக்கிறீர்கள்? இப்போது எங்கே இருக்கிறீர்கள்? என்ன ஆகியிருக்கிறது? உத்திரவிலே. "ஒரு காலத்துக்கு கொஞ்சம்மா" என்று தன் இடது கையை நீட்டினான் அவன். வயது எக் முழங்கை வயதிலும் தனியே தொண்டியம்.

"இது, கொஞ்சம்மா" என்று சொல்லி விட்டதன் உடைய வயதில் தந்து ஒரு வெள்ளி ரூபாயை எடுத்து நீட்டினான் சந்திரன். அந்த அத்து பிச்சைக்காரன் வாய்க்கே கொள்ளவில்லை. பத்துப்பேசி திரும்பிப் போகப் பார்த்தான். காலத்து வந்தும் பதில் வெள்ளி ரூபாயை வாய்க்கே கொள்ளாது, காரியக்குக்கும் வெள்ளிகள் பிச்சைக்காரனைத் திருடன் என்று சொல்லி விடுவார்களே!

இந்தத் தந்திரத்துக்கு சோதனை வாய்க்கே கொள்ள. மற்றொரு மூலம் அந்தப் பக்கம் வந்தான். அவன் வாய்க்கே கொண்டு போன காலத்துக்குக் கொண்டு போனான்.

ரூபாயை தொண்டியம் வந்தபிறகு கொடுத்த வேலுக்கு மூலத்தில் பக்கம் திரும்பினான் சந்திரன். அவருடைய ஆகாயம் அவன் கண்களில் பட்டது.

"இந்தத் தந்திரத்துக்குப் போட மாட்டேன் என்று திரும்பினான் கொட்டான்.

"மாட்டார்கள்" என்றான் பிச்சைக்காரன் மூலம்.

"உனக்குப் போதுமா, இதை எடுத்து?"

"போதுமா!"

"வேறே என்ன செய்யும்?" என்றான் சந்திரன்.

"எனக்குள்ளே பிச்சை வெறும்பென். கொடுத்தாலும் கொடுத்தும், கொடுத்தால் கொடுத்தால் படுத்தும் கொள்வோன். வாய்க்கே கொள்ளுங்கள் மனம் கல்லாய் போய் விட்டது. யாருக்கு எங்கே கொண்டு இரக்கம் பண்ணுகிறீன்" என்றான்.

"இந்த வாய்க்கே உனக்கு கொடுக்கக் கூடாது" என்று.

"ஆனால், கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லுங்கள். என்ன என்று உத்திரவிலே தொண்டியம்."

“தொப்பக் கடிதமென்றால், எங்குக் கடிதப்படுவாய்?” என்று வினாதிதேவர்த் கோட்டா மகலிகா.

பிரதமராகத் தென் பக்கிசுதான்
பார்த்துக் கவனிப்போடு நீரித்தான். அவன்
தன்முன் போனிருந்தே. அந்தக் கவனத்தின்
பதிலாக அந்த நேரத்தில் போனான்.

“ஏழைகளின் கடிதத்தை பின்படி அம்மா காப்பகம் கொடுக்க முடியுமா? அப்படிச் சொன்னாலும் அது உங்களுக்குப் புரியாது. பணக்காரங்களுக்கு அது சொல்லித் தெரியா விஷயம்தான். எனக்குத் தான் அது தெரியும். நான் இரவு பகலும் கடித அனுப்புகிறேன். ஏழை யாக இருந்தால்தான் அந்தக் கடிதம் உங்களுக்குப் புரியும்” என்று சொன்ன அவள்.

“உயர்வாகிய அந்தக் கடியம் வரவே வேண்டாம். நீங்கள் காரணமாகமாக இருக்க வேண்டும்” என்று அந்தக் பெண் அவர்கள் அறங்களைக் குழந்தைகள் மட்டுமே அல்லாதே, அவர்களை நேருகமாக.

இரு முதுமதவகைகள் கண்ணாற்றுடன் கண்ணாறு வர்த்து விட்டது. ஒன்று மெல்லியது மற்றொன்று கடினமானது. வெள்ளிக்காலம் வந்ததும் கெட்டுவிட்டது திட்டுகின்றன. மட்டுமே எத்திரத்திலிருந்து வந்ததாக கூட்டுறும் கண்ணாறு வந்தது திருப்பிவிட்டது. இத்தகைய கண்ணாறுகள் வந்ததும் எத்திரமும் கண்ணாறு வந்ததும்

மூர் வாசலிலிருந்து
கொழிந்தாவிட்டால் உயிர்கள்
இருந்து கொள்ள வேண்டிய
காரணம் அரண்மனைக்கு
நின்று கொள்ளுதல்
தகுந்தது.

471. அருண்மயன்
 திருப்புகழைப் போது துரு
 வாகப் புகழும். மிகத்
 தனக் கூட்டியிருந்ததை
 பாதுகாந்து பொருளாக
 மாற்றித் தர வழக்கம்
 இல்லாத சிந்தனை
 கொள்ளவியல்லை. மலர்
 வீட்டு அளவளவிகள் எவ்வ
 துன்பம் யாழல் அழகத்தை
 காண்பதற்குக் கொண்டு

பலர். சத்திரின் கண் கையி் ரோஜை
மேயல் மத்தமாய் இருத்தது.
அவர்கள் தீனத்தார்கள் : 'நம்மவர்
மோவியை மர்மோரூம் இல்லை. அம்ம
கீளக்கு வேளியை குடிசைகள் இருக்கி
றா; சாக்கலா. தாந்தல் இருக்கிறது;
மோவியையும், நோண்டுகளையும் குடிசோ
கிலும், பசையல் வாய்ப்பளிக்கும் இ
டமோகள். சத்திரத்துச் சாய்விடு அல
கினைச் சாகலும் ஸ்டாபல் மீசுபுகை
மீட்டாயல் அத்தாத்தில் அட்டி வைக்கிறது.

இப்படி அளிகள் நீண்டதும் கொண்டு
புகுத்தியோது அரசர் ராஜாபுத்திராண்ட
னிடம் போகக்கொண்டான் அளிகளுக்கு
அத்தகைய பெயர்வைச் கூறினான். எத்தி
னான் மன்னிக்கவும் கண்ட இடத்துக்கெல்
லாம் காசு பூட்டி கொண்டது பற்றிப்
புகார் செய்தான். ஏதழகம் வந்தத
தெருவுக்குப் பத்திரம் காண்புகளுக்கும்
அண்மையில் காசு போய் வந்தது என்னுள்.
எத்திரத்தின் அண்ணனும் தம்பகபுமர்க்
கேத்து சுகமிருந்து காண்பெல்லாம்
தானம் செய்து பத்திரம் குறை கூறினான்.
“இப்படி பெயர்வை நீங்கள் செய்
லாமா? இதுகாக்கத்தானு வெளியே
போக கொண்டுவந்து பிடிவாதம் செய்
கிறீர்கள்? தம்புமைய கொள்வதற்குத்
தகுத்தான் போல் தாம் நடந்து கொள்ள
வேண்டாமா?” என்று மகாராஜா அருத்தம்
யுடன் சொன்னார்.

எத்திராபுர் மலிக் காலும் அவரின் குள
தும் பதில் கொடுக்கவில்லை. யோசனை
இருந்து விட்டார்கள். ஆனால் அவர்க
ளுக்கு எவ்வளவு கஷ்டம் வந்ததென்றிருந்து
என்னையோ சொல் கவனிப்பாக இருந்தது.
எத்திராபுர் அந்தந்த தெருக்களில் நிலை
வும், எத்திராபுர் சூப்பர்மார்க்கெட்
அங்குள்ள இருத்தூர்திகள்,

அவர்கள் முன்போலக் கல்கலப்பாக
விழைபாடுகூடில்லை. மாப் வீட்டு வீதியு

[illegible]

அவர்கள் இம்மாத
இடமென்று மாதம்
பெரும்பு ராஜா மீது
தான்: அந்த மும் ராணி

பொருத்தியும் அதிகம் காங்கதும். தக் கொடுத்தது. அன்றைய அநீத்யாகம் புரத்த துறையிற் செல்லம் காண்பித்தார்கள். "வன இலபு இரத்தினீர்கள்?" என்றும் கேட்டார்கள். ஆனால் ஒன்றும் அவர் கூடக்கூடப் பதிலளித்தார்.

இருத்தாலும் ஏம்புலோ தாலூ ரு
கையாக அகரங்கத் தேர்த்து கொண்
டார். அண்ணாழம் தங்கையும் பெரி
கொண்டதில் கணக்குப்படியாக ஓர்
அலியம் கொடுக்கிறார்கள். அதுதான்

பாதாங்கியப் போட்டியில் நான் முதற் பரிசைப்
பெற்றேன்—போர்ன்-விடாவுக்கு எனது நன்றி

நான் பாதாங்கியப் போட்டியில் தனது தீவிரமூலமுடைய
கூலத்தால் தாடியைப் பின்னே ஆளுக முடிந்தது
தினம் தாடியை அடையச் செய்து முடியாத சந்திவற்று
இந்தியை சந்தித்து தனது போல்கிர் அடுத்ததுபடி
எனது ஒரு போல்கிர் அடையச் செய்து தனது தீவிரமூல
முடையால் அதை சந்திப்பது பாதாங்கிய அடையச்
பெற்ற தனது தீவிரமூலம் தாடியை அடையச்
செய்து தனது தீவிரமூலம் தாடியை அடையச்
செய்து தனது தீவிரமூலம் தாடியை அடையச்
செய்து தனது தீவிரமூலம் தாடியை அடையச்
செய்து தனது தீவிரமூலம் தாடியை அடையச்

அத்தியாயம் 15

மாறுதல்

இவ்வெளித் காண்த்த இளம் கொடியில், மலர்ப் பெரும் மூலையரும், யோல் இருந்தான் உலா, அந்தப் பாவை விடம் வெளிப்படைவாகத் தெரிந்த வளத்தெயரிய அகலுக்கும் உள், என், அவருடைய உள் எத்து மாறுதலுப் பற்றி இருவருடைய சிலாகத் தெரிந்து கொள்ளலில், மறைய அவரின் அமைத் சிலர உணரலில்.

அவரின் அருமையாக உணரும் வருவத்தை அடைத்து வரும் அவரின் எவ்வாறும் மூன்றாம் அன்புடைய உடத்து கொண் டார்கள், ஆவியும் பெற்றிருக்கின்றி ருந்து மறையவன் வளரலில் எல்லாருடைய பெரிதும் மற விருத்ததாகத்தான் அவருக்குத் தென்றிவது.

அவருடைய அழகிய வரு விழிகள் அவருள் இவரும் அகி பாய்த்தல், மூலையுள்ளதும், மூலையுள்ளதும் அவன் உண் ண உடத்து வாகவின், பிறரு டையவருத்திலே அவன் உண் ணத்தையா பதவன்! அவர்க ளுடைய பெருமையுள் செயல்தான் என்னையோ தீவிரமாகக் காண முயன்றான்.

இவ்வளவு பிறவாகப் பிவ்வா மடைய பொன்னிலும் குப்பலும் எவ்வளவு மாறி விருத்தார்கள் என்பது அவருக்கு கன்னுத் தெரிந்தது, சிலாகக் குழந்தை கத்தி வளர வளர, தன்னிடம் அவர்களுக்கு அன்பும் பரிவும் மிகுந்து வருவதை அவன் உண் டான், எதற்கெடுத்தாலும்

தேவீசுவர
ஆர்ஷ

அவர்கள் 'உஷா உஷா' என்று அவளிடம் உயிர்தலையைத் திருத்தார்கள். சின்ன விஷயத்தில் கூட இதுதெளிவாகப் பட்டது. அவ்வளவுதான் அவளுக்கு வேண்டிக்கான் இருந்தது. அவன் மனத்தில் ஏக்கமே. பொருளையே கசக்காதபடி அவர்கள் மாறி மாறி அவளைப் சேர்த்தார்கள். மதுக்கூடம் மூலம் அவர்களுடைய அன்பு வலுத்தேறவில்லை. கொஞ்சமும் குறைவாகவில்லை.

சின்னக் குழந்தை மொழிமொழி வேண்டுகின்றது. தவழ்கின்றது. தத்தித் தத்தி நடத்தது. மழைப் பயின்றது. ஒடி விளையாடியது; உட்கார்த்துப் பிடிவாதமாய் அழுத்தது. காரில் வந்திட்டுக் கொண்டு காத்தவாங்கக் கொன்றது; அவ்வென்ட்டுக்கும் போயிற்று. எல்லாம் இருந்தாலும் பொன்னிக்கு உஷா தான் அருமைபாசத் தேன்றினான். குப்பைக்கும் உஷாதான் உயர்வாகத் தேன்றினான். உஷா ஏழுதலையையுடனேயே போவதே அவனுக்கு இருப்பதில்லை. சோர்ந்தும்பாளும் பரமசிவமும் இதை ஓரளவு அறித்து வெண்டுதல்கள் இருந்தார்கள்.

"அம்மாவும் ஐயாவும் முத்தியைப் போலவா இருக்காங்க இப்ப?" என்று பொன்னி.

"இதெல்லாம் சாறுத்தரணோடுவன்பா ஒண்ணுன்னு கண்ணை கண்ணுத்து விருக்கும். இன்னொன்று புதுசா வந்துட்டா, பெரிய பழசாடா?" என்று குப்பன்.

"என்ன இருந்தாலும் பாசம் உட்கா பழசாவிடுமீ."

"அதுக்குத்தான் எம்ம இருக்கிறபே - வட்டியும் ஓதறவா ஆகையாடீ"

பொன்னி சோசத்தோடு மோவாயைத் தள்ளித் துடித்துக் கொண்டாள். "எம்ம தான் இருக்கிறமே, அன்னிக்கு இருந்ததுக்கு அழிவிலையாமே! தெரியலையா?" என்று அழாக்குதலாக.

"இந்தா, இந்தா! சொல்பக்குதலையாட்டுக்காதே! அப்பறம் சீயும் இவங்களைப் போல ஆயிடப் போதே!"

"என் ஓது வாலும் அப்படி ஆயிட மாட்டேன்; தெரிஞ்சிக்க! அதெல்லாம் ஆம்பிங்கையாக்கு - புதுசு வந்திட்டா பழக தன்னுபடியாய் போததுக்கு!"

"ஆனா, இங்கே அம்மனுக்கு நயா தேவலாம் போலிருக்கே. ஆம்பிங்கையை விடப் பொய்பிங்கைக் இவ்வே ஒரே வடிவா மாறிப் போயிடலுங்க!"

"இந்தா, எல்லாரையும் அத்தமாதிரி வெளக்கப் பெரிப்பிடாதே!" என்று உறு யினும் பொன்னி.

இந்தப் பெக்காக் காசியத்தில் சென்று கூட்டவேண்டும்போல் அவளுக்கு சோசமாக இருந்தது. ஆனால் ஒரு குழந்தைக்கே வழியில்லாதபோது, அடுத்தபடி பிதகல் போவதைப் பற்றிப் பெகவதில்

என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது? வெள்ளையன் தொட்டது வெள்ளப் பிள்ளையாக நோத்து கொண்டு அவன் கண்ணீர் மங்க சிவ்வுன். அந்த சமயத்தில், எத்தனை குழந்தைகள் பிறந்தாலும் உலாவின் பிதுகள் அன்பு ஒருவரையும் மாராது என்ற எண்ணம் அவளுக்கு உண்டாகிற்று. இதை சீன் க்கேய் அவளுக்குப் பெரிய ஆறுதலாக இருந்தது.

"வெள்ளையனே, பொன் லி! உன்னை ஏன் சரியானபடி கவனிப்பேன்?" என்றுள் சூப்பன் கேளியாக. "பேச்சைப் பாரா, பேச்சை!" என்று நோக் பட்டையில் இடித்துக் கொண்டான் பெரன்லி.

எல்லாருமே அவர்களைப் போல் உலாவைத்தான் அதிகமாகக் கொண்டிருக்கன். இரண்டு குழந்தைகளில் எதைக் கொண்டாடினாலும் பெற்ற தாய்க்கு வேறது கையோ, வித்தியாசமோ ஏது? உலாவின் அழகையும் காட்டி யத்தையும் பற்றிச் சொன்னும் பாலின் முகத்துக் கொஞ்ச புதுமத்தார்கள். ஆனால் சொன்னும்பான் தனிமையில் வந்து, தன் குழந்தை கத்தலையவாசியினைத்து உச்சி மோத்தாள். "என் சொல்வோ! ஆவிரம் அவன் அழகாக இருக்கட்டும்; காதலவரம் மெச்ச காட்டியும் ஆட்டட்டும், எனக்கு அவன் உன்னைப் போல ஆவானா?" என்று உதட்டுக் குள்ளையே முணுமுணுத்தான். தாயின் இத்தத் தவிப்பைக் குழந்தை கத்தல் எவ்வாறு அறிவான்? பாருக்குத்தான் அவனுடைய வேதனையைப் பற்றித் தெரியும்! இத்தனை வருஷங்களுக்குப் பிறகு அதை மறைக்கியா, மாத்தவோ யாராகத்தான் முடியும்? அம்மை குத்தும் சிநிஸ்டரி விருந்து ஆயின் இக்கவுரான்ஸ் சிநிஸ்டர் வகையில் பதிவாகி விட்ட ஒன்றை அழித்து விடுவதான் சாத்தியமா?

பழமசியம் மட்டும் எப் னடியோ சமாளித்துக் கொண்டு வந்தார். ஆனால் அவனாவதான் தனியா மாற்றிக் கொள்ள முடியவில்லை. முதலில் இது கவையமாக இருக்கும் போலிருந்தது. "அந்திய காலத்தில் இது ஏன் சிராப்பி பிறத்தது?" என்று எரிச்சலாக வந்தது. "உலாவைத்தந்திருக்கும் கொஞ்சியே இதற்கு இடம், என்கே இருக்கப்

புது தில்லி பாதுகாப்பு மத்திய வசி
யாலய உதவித் துணைத்தலைவர் இருந்து
மூலப் பெற்றவரான திரு ஏ. வி. சுவ.
சாரதாபாசக் அவர்களுக்கு மேல் பாதம் சீத்
தெறி எழுப்பப் படுத்தி விடா அநி
யமிகாரவாக எடைபெற்றது. உதவிவர்
களும், உண்பர்களும், பிரமுகர்களும்
திரளாக இவ்வாசவயத்துக்கு விஜயம்
செய்து செப்பித்தனர்.

பேசினது! என்று இவர்ப்பம் உண்
டாயிற்று. உண் திறக்காத பூக்களுக்கு
பொய் அது பக்கத்துத் தோட்டத்தில்
விடத்தபோது அவளுக்கு அவமானமாகக்
கூட இருந்தது. "அப்பா! எத்தனை
விளையு! உஷா எங்கே? இது பங்கோ!
என்று அவன் செஞ்செருக்பென புலம்பி
றான். ஆனால் அது முறுக்கென்று
செங்கக் கண்ணத் திறந்து அழை
போதும், கண்ணையும் கண்ணையும் உணரத்
தல் கொண்டு செவ்வப் பந்தப்போதும்
கொண்டதில் செஞ்சு பாதையாகக்
கணக்கத் தோடும்பெது. காசாக ஆக,
அந்தக் குழந்தையின்மீதுள்ள வாழ்கை
தன் செஞ்செருக்பெனத் திறக்கத் தோடும்
பின்பு அவன் உணர்ந்தான். அவனே
உஷாவுக்குச் சரி பாதி இடம் ஒழித்துக்
கொடுக்க அவனாக இவ்வாசின்கூட. தாய்ப்
பாவோடு அன்பு கர்த்து வழிதது பெருள்
புது. இதயத்துக்கும் அந்தக் குழந்தைக்
கும் இரீ உயிர் இணைப்பு உண்டாகி
விட்டதை அவனாக உணர் முடிந்தது.
அந்த இணைப்பு பாட்டியின் சம்பந்தப்
பொட்டுப் பர ஊட்டிக் வளர்த்ததைப்
பொய் இவன். தன் சாரத்திலே பரத்தை
மாட்டிக், உயிரையே எடைபெறு பொன்ற
உணர்ச்சியாக் கொடுத்தது அவளுக்கு.
அவன் விஜயகந்தினும் தன் உணர்ச்சி
களை அடக்கி வெள்துவிட முயன்றான்.
ஆனால் அது சமயம் வரும்போது பக்கக்
மறுத்துவிட்டது. தன்னிடம் அமுத்திய
பந்தப்போய் அவளுக்குடைய தாய்மைய
உணர்ச்சி கிளர்த்து கொண்டு மேலே
வந்தது. என்ன செய்தும் பெற்ற பெண்
ளுக்குச் சமமாக வளர்த்த பெண்ணைப்
பாசிக்க அவனாக முடிவாயின்கூட.

இது அவளுக்கு மிகுந்த துக்கத்தைக்
கொடுத்தது. உஷா எனவ அடியோடு

வெதுக்கவும் ஒதுக்கவும் முடியாமல்
அவன் எங்கடையிட்டான். "இத்தனை
வருடங்களாக அவளை ஆசையாக எடுத்து
வளர்த்துச் சீராட்டினேன். ஆனால்
இன்று எல்லாம் மாறிப்போய் விட்டதே!"
என்று கண்ணீரில் கொல்லி அவன்
வருத்தப்பட்டுக் கொண்டான்.

"அப்பா இவன், எல்லாவற்றுக்கும்
மனத்தான் காணம். இரண்டு பெரும்
உன் பெண்களை எடுத்து கிணத்துக்
கொன். எக்காம் போகப் போகச் சரியாகி
விடும்!" என்று பரமசெவ்வ, மனத்ததை
அடக்கப் பழிபவனாரப் பொய்.

கொண்டுவாய் குத்தவாசினையப்பொய்
தக்கையே கொடுத்து கொண்டான். எவ்வா
வற்றுக்கும் காணமாக இருந்த கணவன்
கூட இன்று தக்கை கடடாத்தில் விட்டு
விட்டதாக உணர்ச்சிக் கலங்கினான்.

ஆனால் தக்கைப் பரப்பா பிரத்த பிரது.
அப்பா, அம்மாவிடம் பெரிசு மாதுதல்
சதப்படியுருப்பதை உணர்ந்தான் உஷா.
இது தவிர்க்க முடியாததாக அவளுக்குத்
தோன்றியது. செங்கக் குழந்தையும் அவ
ளும் ஒன்றாக முடியுமா? மேலும் அந்தக்
குழந்தையை அவன் எவ்வாறையும் விட
அதிகமாக வெளித்தான். அவன் பிரத்த
பிரது அவளுக்கு எவ்வளவோ பெருமை
பாக இருந்தது. அந்த விதம் விதமாக
அழகுபடுத்தச் செய்து காக்கெண்டி
டுக்கு அழைத்துச் செவ்வது அவளுக்கு
மிகவும் பிரத்திருந்தது. அதனிடம்
வெகுநேரம் விளையாட அவன் அனுப்பபெ
யின்கூட. கீதையைப் பொய் இப்போது
தாக்கும் ஒரு தக்கை இருப்பதை எண்ணி
அவன் பூரித்துப் போனான். தக்கை அழ
தாய் அவனைத் தேற்றுவதும் அவன் கிரீ
தாய் மகிழ்வதும் உஷாவுக்கு விக்கை
கிணத்த விளையாட்டாகத் தோன்றியது.
தேவியாதவர்கனிடமெல்லாம் பொய்,
"இவ்வாசான் என் தக்கை; அந்தரி!"
என்று செவ்வ விட்டு வரவேண்டும்
பொசிருந்தது.

"இதுவா உன்னுடைய தக்கைரி?
ஆனால் இது உன்னப்பொய் இவ்வியோ!"
என்றது தந்தி விட்டு ஆபா, இருவரையும்
பார்த்துவிட்டு.

உஷாவுக்கு தோசம் பொத்துக்கொண்டு
வந்தது. "ஆபாவுக்கு ஒரு பொய்ப்பிர
தாயோ? ஆனால் உக்கைப் பார்த்தாய்
பொய்ப்பிரதையப் பொய் இவ்வியோ?
படவைய கட்டின பூத்ததைப் பொய் இருக்
கியோ!" பங்குன் கட்டக்கூட.

உஷா இப்பொழுது பெரிதும் மாறிப்
பொயிருத்தான் என்றால் அவன் பக்கக்
கூடகா தடுக்காக இருக்கும்? ஆபா
இதை எதிர்பார்க்கவே யின்கூட. அவ
னுடைய முகம் கண்புப் பொயிற்று.

பொதுவாக, ஆபாக்கன் எங்குமே
உஷாவுக்குப் பயம். அவர்களுக்கு காயும்
வாயும் எத்தனை உண்டு எப்பது. அவ
ளுக்கு எங்குக் தெரியும், காது பொராக
மத்ததடி மீறியில் கூடி விட்டால் அவர்கள்

பெருகிற பேச்சைக் காது சொல்லி
கேட்க முடியாது. அவரவர் வேலை செய்
வும் இடத்தைப் பற்றிய விஷயங்களை
நாக்கினால் ஏதைய இல்லாமல் பாணிகளை
தொடங்கி விடுவார்கள். அவற்றில் உண்
மையும் இருக்கும்; நாகரிக அநிகமங்கள்
உலத்திருக்கும். அன்றாடம் எப்போதத்
தொடங்குகிற போலக் சொல்லார்கள்.
மதுரைக் கிட்ட இடத்திலிருந்து பேசத்
தொடரும். ஆனால் ஜீர் விட்டு ஆய்
அவர் களைப் போன்றவன் இல்லை. பேசினால்
அவளுக்கு இறங்கும்; மூச்சு அடைக்
கும். டி.கார்வர்கள், சீக்கிரக்காரர்கள்
என்று பரதவது நல்லன் சொத்தப்
பெருமையையோ, குறைமையோ சொல்வ
தைக் கேட்பதில் தான் அவளுக்குப் பிரியம்
அதிகம். இரண்டிடமும் பெருக வளரவில்
லையா அவன் கேட்டுக் கொண்டிருப்பான்,
புகை இல்லையோ, மொடியுமோ இருந்து கிட்ட
டாக் போனும் அவளுக்கு.

16
LINDALI L. B. J. 1988

முன்வைப்புகள்: சென்னை, சென்னை
கனது வாக்கில் மணி உத்தரவுகளை
உடனடி உத்தரவுகளை எடுக்கவேண்டி
எட்டிய பத்திரம். சென்னை அமைதி
மன்றத்தின் முன்வைப்புகள்? அவை
கனது எதிர்முதல் பத்திரம் அந்த
கனது பத்திரம்.

எங்கே ஒரு வான் வானில் பறந்து விட்ட அந்த நிலைய அதன் இனிமையையும் அங்கே அதற்குப் போது மறக்கவேண்டி. அந்த மனிதனோடும் அந்த அடிக்கும் சிறதும் அவ்வாறு கண்டுபிடித்த போலிருந்தன. உறவுகளை அதன் ஆக்கியமாக இருந்தது. புரள் அடித்து உறவுகளைப் புரட்டி விடாதது போல். பாபுவின் கைவழிக்கும் அப்படியோதான் இருந்தது.

உருவத்தில் என்னவோ அவைப்போல் அவனும் மாறித்தான் போயிருந்தான். பார்த்ததே கொன்றதும் போதே அவன் போடு போடு வெந்து வந்தான் விட்டான். விவரம் முதல்தே இன்னும் அரும்பு வந்திருந்தது. இன்னமும் குடும்பம் வந்திருந்தும் போன்ற விவரத்தில் அவன். அவனுடைய பார்வையில் இப்போதே உட்கார் மாறி இருந்தது. பார்வைக்கு அந்தக் காலத்திலே இருந்தான் போன்ற போன்ற அப்படியே உண்மையாகி விட்டது. அவன் திற்பு விட்டுப் பின்னாறுக்கு மேல் அழகை மாறி விட்டான். காசத்திலே விட்டு இதரவியதும் அவன் கிரந்தம் மணிபடித்துப் பழகியிருந்தான். அந்தக் குடும்பம் மாறியதில், என்னதான் அவன் உட்காரும் அதையின் ஐக்கியம் பார்த்து கழிந்தான். அதுவும் மாறியது. காட்டியும் பவிரிக்குப் பிறகு அநேகமாக அவன் அன்றோதான் உட்காரத்திருப்பான். இது அவனுக்குத் தெரியும்.

சிறு குழந்தையும் அழிந்த உன்மை...

ரின்ஸோ வெகுப்பது **அதீவிவரணை**

இரெவரன்டான தாய்க்குக் கனவக்கு உபயோகிப் பது ரின்ஸோ, வெவ்வித துணிகளை அழிவென்கை வரவுமாயினத் துணிகளை தலைப் பிரச்சனாவையும் வெறுத்தும் ரோபுஷ்டிக்குதான். சந்திவாய்த் திவ்யோவின் துறை, மனத்தான கதந்தனையும் அந்நிலை அகற்றிவிடுகிறது. ரின்ஸோ கனவ ரெவ் குள் உய்த்துக்கு வெவ்யும் இவ்வகையிதாது ரோ குள் மிச்சம், குழம்பத்தின் கனவ துணிகளுக்கும் ரின்ஸோ உபயோகிவகைம்.

உங்கள் வேலை இவ்வகையத்தினால்

தயாரிக்கப்பட்ட அற்புத ரோபுஷ்டி

R-28-50 TM

இந்த துறைத் திவ்யோவின் துணிகள்

அவன் தவறாதது எட்டிக் காட்ட எண்ணி வானம் ஒரு முறை சுற்றும் முற்றும் பார்த்தான் பாபு.

"உங்களை வந்து பேசலாம் அல்லவா?" என்று வானம் விட்டே கேட்டான்.

உரை வெட்டித்தான் குன்றிப் பேசினான். பாபும், ஏன்வந்திதெளி பன்னிக்கூடத்திலே மட்டுமே அடைபட்டுக் கிடக்கவில்லை. பன்னிலை மீதிக்காதவர்களுக்கும் அவருடைவகடாட்சம் இருக்க முடியும் என்பதற்கு உதாரணமாக அவன் தீவிர்த்தான்.

"எங்கடம் இரவுப் பாடலாகி ஒன்று ஆரம்பித் திருக்கிறோம். வாய்க்காலை ஒன்றும் தொடங்கலாம் என்பது எங்கள் எண்ணம். அதற்கானவே உங்களைப் பார்த்த வந்தோம்!" என்றான் பாபு.

அவன் மரீபாசைக் கொடுத்தப் பெரிவது என்னவோ அவளுக்குப் பொருத்தமாகப் படவில்லை. மற்ற தெல்லாம் கேட்ட கன்குக்கத்தான் இருந்தது. "அதற்கு என் என்ன சொல்ல வேண்டும்?" என்றான். பு.

"உங்களைடம் இருக்கும் பழைய புத்தகங்கள் எல்லாவற்றையும் கொடுக்க வேண்டும்."

"இவ்வளவுதானே!"

"பொருத்தமையும் இக்கடமாகும் செய்பலாம்."

"அப்பதம்?"

"இப்போதைக்கு இவ்வளவு செய்தால் போதமானது."

உரை சிறிது நேரம் பேசலம் விடுத்தவிட்டு, "எனக்கு இந்த

மரீபாசை, உலகுக் குய்ப்பு எல்லாம் பிடிப்பதில்லை. எதிரிக் இருந்தால் ஒரு விதம், இல்லாவிட்டால் ஒருவிதம் என்று இருப்பவர்களைக் கண்டாலும் எனக்குக் கட்டிடாது பிடிப்பதில்லை, புதிததான்!" என்று உதினான்.

இதற்குத் தரீபாசைபடி, பதிலளிக்க எண்ணினான் பாபு. ஆனால் என்ன முயன்றும் அதற்கேற்ற பதில் எதுவும் அவனுக்கு உக்கிரவெளியில்லை. ஆகவே அவன், "எதிரிக் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் ஒருவரை மரீபாசைதான் அழைப்பது அப்படி ஒன்றும் வந்தவர்களை கண்ட படியே நிரூபிப்பதுபடிவது போல் குற்ற யாவிட்டதா?" என்றான். அவன் தனிக் கூட்டாகும்படி சொல்ல வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது அதிகம் என்பது அவனுக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் பேசிக்கூத்தானே என்று சொல்லி விட்டான்.

"குற்றமாகிவிட்டதுதான். ஆனால் அது உண்மையான மரீபாசையும்கூறிவிட்டது. எனக்கு அவ்வளவு மரீபாசை வேண்டாம். என்னும் உனக்குக் கொடுக்கத் தயாராக இல்லை!" என்றான் உரை.

பாபுக்குத் சிரிப்புத்தான் வந்தது.

"தன்னிருக்குக் கட்டு ஒன்றைத் தெரிவுமா உனக்கு?"

"அது என்ருத் தெரியாது. உன்ருக்குத் தெரியுமா தெரியுமா தெரியுமா?"

தோஷம். சிறந்தவனை எம்பித் தான் என்ரு மனமப்படி! தோஷம். சிறந்தவனை எம்பித் தான் என்ரு மனமப்படி! தோஷம். சிறந்தவனை எம்பித் தான் என்ரு மனமப்படி!

"மரீபாசைக் கொடுக்காவிட்டால் வேண்டாம். ஆனால் புத்தகம் கொடுக்காவிட்டால் என்ரு இதை விட்டுப் போக மாட்டேன்!" என்றான்.

உரை கொண்டு வந்துபோட்ட பழைய புத்தகங்களை எடுத்து அவன் அடுத்தி வைத்தத்கொண்டிருந்தபோது, "உங்களை முதலில் உன்ருயே வரவிட்டால் அதுப்பிவிட வேண்டும் என்றுதான் பார்த்தோம். ஆனால் உன்ரு வந்ததும் இக்களமம் உடனாச் சொல்லவில்லை என்று குற்றம் காட்டுகிறோம்!" என்றான்.

"இருந்தாலும் பேசல்லாதவன்!" என்றான் பாபு.

"ஆனால் நீ மிகவும் கவனம் என்று என்ரு இருவரும் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டேன். முதல்முதலில் நீ என்ரு மீரட்டி அடக்கி, உங்களை பங்காளருக்கு அழைத்துக் கொண்டததான் இன்னும் மறக்கவில்லை. மீளஸ் மீளாடசுக்கும் எங்கள் போன்னிக்கும் அகலாத என்ரு என்ருவோ சொல்லி அழைத்துப் போய் விட்டாயே!" என்றான் அவன்.

உண்மையில் அவன் உன்ரு மீழ்ச்சி வால் துள்ளிவது. பாபு வந்ததும் பேச

மண்டலத்துக்கு விஜயம் செய்திருந்த பிரபல சினிமா நடிகை சுவாமிநாதையி. பி. பி. வி. தமிழ்நாளைப் பகுதிநகர் செய்திருந்த எம். ஆர். எம். கந்தசாமி, ஸ்ரீமதி உமாசங்கரும் பிடிபட்டனர்.

எதிர்பாராதவாறெல்லாம் சென்றதும், அவளுக்குக் குதூஸைத்தரவே சொடுத்ததை அங்கும் இங்குவயதுதான் எட்டத்தம் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை. அங்கிடம் ஏராளமான புத்தகங்கள் இருந்ததோடு அவற்றை வினாக்களமும் போட்டு வைத்திருந்தான்.

"இந்த இரந்து படித்த புத்தகங்கள் இங்குவயது இருக்கிறதே. எங்கள் பங்களாவில் ஐந்து பேர்கள் படித்துப் பூத்து புத்தகங்கள் உட உருவாகத்தேறவில்லை!" என்று ஆச்சரியப்பட்டான் பாபு.

உஷா பெருமூச்சு விட்டாள். "அங்கு இருக்கலாம் இப்படி ஒரு காண்கு உபயோகப்படுகிறது என்று என் என்னவேயில்லை!" என்று பெருமூச்சுத் தோற்றுவித்தாள்.

அவளுக்கு என்னவோ இங்குவயதுப் பாபுவிடம் கொடுப்பதைவிட இவற்றுக்குச் சிறந்த உபயோகம் வேறு இருக்காது என்றே நினைத்தாள்.

"அந்த இரவுப் பாடலாக எங்கே இருக்கிறது?"

"வெள்ளைத் தோட்டத்தில்தான்!"

"இதில் எப்படி வெண்டும் என்று எப்படி உனக்குத் தெரந்தியது? இதற்கெல்லாம் உனக்கு நேரம் இருக்க வேண்டாமா?" என்று கேட்டான் அவன்.

பாபு முன்னகைசெய்தவாறே, "ஒன்பது மணிக்கு மேல் காங்கு வேறு என்ன வேலை? என் போகும்வகையாக சன்முகம் பார்க்கத் தென்படும். அவன் இங்குவிட்டால் இந்த இரவுப்பாடலாக எது, இவ்வாறு காங்குதான் எது? பழைய புத்தகங்கள் விபரபரையச் செய்து படிக்கக் கற்றுக் கொண்டான் அவன். அவன்தான் இதற்கெல்லாம் காரணம்!" என்று கூறினான்.

உஷாவுக்கு அந்தச் சன்முகத்தை ஒரு தடவை பார்க்கவேண்டும் போலிருந்தது.

அவன் உணர்வாதினியை எய்தியபாசியாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்று எண்ணினான். இவ்வாவிட்டால் பாபுவை இதற்கு எதிர்த்துத் தடுத்த வேண்டும் என்று அவனுக்குத் தெரந்திருக்குமா? பாபு புத்தகங்கள் பெய்வாம் காசு கிழி கவத்துக் கட்டிவிட்டு, "புத்தகங்கள் ஆயிற்று; பொருளுக்கி கொடுக்குமா?" என்று கேட்டுவிட்டுச் சென்றான்.

அந்தச் சிறப்பு உஷாவின் உள்ளத்தைப் போலத் தோட்டது. தன்னவற்றைச் சைத் தரி வேறு பாராது அப்படிச் செல்வ முடியாது இதை உஷாவின் உணர்வுக்குத்தோ, என்னவா அந்தச் சிறப்பு அவன் பெருவாகக் கவந்தது விட்டது மட்டும் உணர்வது.

உஷாவிடம் இரண்டு மூன்று ரூபாய்கள் தான் இருந்தன. அதை அவனிடம் கொடுத்தவிட்டு அவன், "அப்பாவிடம் கேட்டு அப்பன் பணம் வாங்கித் தருகிறேன்!" என்றான்.

பாபுவின் காசுக்கெ பங்கா வாயில் கொடுத்துவந்தும் பாசில்த் தம்பதிகள் வந்த வண்டி உன் துறையத்தும் சரியாக இருந்தது. உஷா இங்கேயே அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். பாபு காசுக்கி விட்டு இறங்கி அப்பாவுடனே அம்மாவுடனே திரைக் கொண்டு குப்பைதெரிந்தது. பிறகு பாபு அவர்களிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு போய் விட்டான்.

அவன் கிரிவித்து இறங்கி வந்த செர்துள்ளாவின் முகத்தைக் கண்டு அங்கி விட்டான் உஷா. அவன் முகத்தில் என்னும் கொள்ளுமாக விடித்துக் கொண்டிருந்தது. உஷாவின் காசுக்கெட்ட வந்த கந்தசாமி அவன் கரையென்று இழுத்துச் சென்றது. கதவை ஒன்றி அகற்றி எதிரிக் கொண்டான். (தொடரு)

S.D.I. மின்சார மோட்டார்கள்

உயர்ந்த
வேளிநாட்டுத்

தயாரிப்புக்கு
இனையானது

உத்தரவாதமுள்ளது

மரீ தேவி இண்டஸ்ட்ரீஸ்

உழைப்பின்போது (கோயமுத்தூர் சில்லா)

புளோரோஸோன்

கருமையான சரித்ததை
கெண்மையான கருகிறது

புளோரோஸோன் கருமையான சரித்ததை
கெண்மையான கருகிறது. இது
உயர்ந்த வேளிநாட்டுத் தயாரிப்புக்கு
இனையானது. உத்தரவாதமுள்ளது.
புளோரோஸோன் கருமையான சரித்ததை
கெண்மையான கருகிறது. இது
உயர்ந்த வேளிநாட்டுத் தயாரிப்புக்கு
இனையானது. உத்தரவாதமுள்ளது.

கருமையான சரித்ததை
கெண்மையான கருகிறது. இது
உயர்ந்த வேளிநாட்டுத் தயாரிப்புக்கு
இனையானது. உத்தரவாதமுள்ளது.

Fluorzone

MIRACLE BEAUTY SECRET

B. L. SOWDEN & Co., 10, Dundas St., Montreal

மீ-கெட்டந்த
தயாரிப்பு
செய்தல்
கருமையான

மீ-கெட்டந்த

மீ-கெட்டந்த தயாரிப்பு
கருமையான சரித்ததை
கெண்மையான கருகிறது. இது
உயர்ந்த வேளிநாட்டுத் தயாரிப்புக்கு
இனையானது. உத்தரவாதமுள்ளது.

கருமையான சரித்ததை
கெண்மையான கருகிறது. இது
உயர்ந்த வேளிநாட்டுத் தயாரிப்புக்கு
இனையானது. உத்தரவாதமுள்ளது.

புடவை
புதிதா?

இல்லை—லக்ஷிஞால் எனக்கு வேறுதான்!

செய்தால், தனது, காலின், பட்டு—வாங்கியால்
செய்தால், தனது, காலின், பட்டு—வாங்கியால்
செய்தால், தனது, காலின், பட்டு—வாங்கியால்
செய்தால், தனது, காலின், பட்டு—வாங்கியால்

**அழகான துடைப்புக்கு தேடுவதற்குப் பதிலாக
தேர்ந்தல் அளித்துக் காப்பது உங்க**

MR. 180-5025

புகழ் பிறப்பை அளிக்கும் தன்மை உடையது

குமாஸ்தா வேண்டாம்!

இரவு பத்து மணி இருக்கும். ஒரு சிறிய வட்ட மேஜையின் மூலப் பு எதிரெதிராக உட்கார்ந்து சிட்டாடிக்க கொண் புருத்தவர் பரிசாதாவும் பாலுவும். "செட்" கேர்க்கும் சூட்டம். பாது யசோதாவின் அத்தை பிங்கை. பி. ஏ. பட்டதாரி. பிரபல கம் பெஸிபொஸ்திஸ் குமாஸ்தாவா கப் பணியாற்றி வந்தான். சற்றுத் தள்ளி ஒரு சாய்வு நாற்காலி யில் உட்கார்ந்து கொண்டு ஆங்காறு ஆங்கிலத் தினசரியைப் படித்துக் கொண் புருத்தவர் யசோதாவின் கத்தை நுரைசாயி. அரசாய்க்க காரியாவை மொல் தில் அவர் உபர்ந்த பதவி யடுத்து வந்தார். பண்புரம் மேஜைக் கேட்கித்தந்தான் கொட்கம். மெருந்தெய்க்கான் ஆகாரி--செ லிமாய்க்கமி.

யசோதா ஒரு மொழிப்படத்தின் மொழைர் கொய்கி, "கதைப் பார்த்து விட்டாயா. பாது?"

யதூத் குமாஸ்தாவும் தம் பெண் ளுக்குக் கணவனுக்குத் தகுதி இல்லை யென்ற தத்தை. பெண்ணை ஒரு குமாஸ்தாவைத் தேடிக்கொண்டபோது. அது என்ன செய்வார்? பாவம்! ●

என்று ஆட்டத்தின் மத்தியில் ஒரு கேள்வியைப் போட்டான் யசோதா. கையில்லுத்த சிட்டுக் கதைக் கவனித்தவாறே "ஓ!" என்றால் பாது.

"பார்த்துவிட்டாயா? எப்பொழுது?"

"யோசனாவாரம்!"

"படம் எப்படி?"

"பிரமாதம்!"

"என் னிடம்

கொக் கா மகத் தயும் தரவே போனே!" என்று சிணுங்கியவாறே சிட்டாடிக்க மேஜையிற் றில் எறித்தான். பாதுவுக்கு அப் பொழுது அவன் முகத்தைப் பார்த்த கவே பரிதாபமாக இருந்தது.

"ஆபீஸில் பல வதகப் பு இருந்து போகக் கப்பிட டா.கன். அப்ப புரே போல் னிட டெம்..." என்று மன்னிப்புக் கொடு

புரீரங்கம் நரசிம்மன்

வதுபோல் அவளுக்குச் சமாதானம் சொல்லும் பாது.

"அப்போ தாங்களு என்னை அகழத் புக்கொண்டோ போயிவா?"

"தாங்களே ஒருமுறை பார்த்து விட்டுப் போ! உன் சித்திரித வானரவா வது உவமத்துக் கொண்டு போயேன்."

"நடிப்பாது! உன்னால் பார்க்கு வர முடியுமா, நடிப்பாது?"

"பார்க்கவா?"

"இப்படி கொல்லாம. சந்தையாகச் சொல்லக் கூடாது. 'நடிப்பும்' 'நடிப்பாது' - ஒரே வார்த்தை! என்ன. சேர்ந்தே, சொல்லு!"

பாது சட்டென்று பதில் சொல்லிவிடவில்லை. பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருக்கும் மாமா ஏதாவது தீர்த்துக் கொண்டு விடப் போகிறாரென்று பேச்சை மாற்ற முயன்றான். "ஆட்டத்தைக் கவனி!" என்றான்.

"முதலில் என் சட்டத்தைத் நீ பதில் சொல்லு: 'என், ஆப் தோ!'"

ஒருக் கண்களாக மாமாவைப் பார்த்தான் பாது. அவர் இந்த உணர்வைய மறந்து பத்திரிகை வாசிப்பதை எடுபட்டிருந்தார்.

"ஆட்டமும்" என்று அவன் உதடுகள் முறுமுறுத்தின. அரும் குழந்தைகளுக்குத் தாங்களையொத்த சேவையும் உபதானத்தையும் போல் இருக்கிறது அவன் கண்களில்.

"ஹி! ஆட்டம் போதும்! எந்தக் காரணத்தினாலு 'வாரென்ஸ்' ஏறுகதைத் தொகுதி சொன்று கொண்டு வந்திருக்கிறேன் இரண்டு கதைகளாவது மூத்தர் சொல்கிறார்கள்" என்று கூறியவாறு அவன் விட்ட.

பக்கத்தில் வயத்திருந்த பக்கங்கள் ஒன்றை எடுத்துப் பாரட்டான்.

பாது மெல்லச் சிரித்துவிட்டு "என்ன வந்தோது இது: 'இண்டி' படிக்க உணக்கு ஒதுவர் படித்துச் சொன்ன ஐயமா? நீயாகப் புதிது கொள்ள முடியுமாது?" என்றான்.

"புரிந்தால் மாட்டும் போதுவா? நீ படித்துச் சொன்னால் இன்னும் தன் உபதானம் படித்து உதார்பாத்திரங்க கூடல் தூஷம் ஒன்றிக்குமேன். ... தவறுசெய்து..... 'இரண்டே இரண்டு கதைகள்!' என்று வந்தோது பாது விடம் கொஞ்சாக் குறைவாக.

"இவ்வளவுக்கு வேண்டாம், வந்தோது! விட்டுத்துப் போல் ஆபீஸ் வேலை போது சம் சொல் வேண்டும். அப்பாவைப் படித்துச் சொல்வச் சொல்பேன்..."

"அப்பா மூத்துச் சொன்னால் மாகுக் குப் புரியும்...? சொன்னதையே திரும்பித் திரும்பிச் சொல்லி ஓடுவதைக்

குழப்பிவிட மாட்டாது...? நீ படித்துச் சொல்லு..."

"இன்று வேண்டாம், வந்தோது..."

"ஓரே ஒரு கதை!"

"வேலை நிறைவேற்றித் தவிர்த்தோது..."

"அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது!"

என்று விரைவாகப் படித்தான் வந்தோது. தர்மங்கடபாசன நிலையில் பதில் ஒன்றும் சொல்ல முடியாமல் என்று கொண்டிருந்த தான்பாது. இவ்வளவு நேரமும் இவர்கள் பேச்சைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த துணைகாமி. பேப்பர் படிப்பதை விட்டு பாதுக்கு உதவியை வந்தார்.

"என்னமா இது, வந்தோதுமா?"

அவளுக்குத்தான் ஆபீஸ் வேலை நிறைவேற்றித் தவிர்த்தோது! நீ போ, பாது! பாது, என்னுடைய காரியத்தைக் கவனி..." என்ற துணைகாமி.

பாது போய் விட்டான். வந்தோது சிறிது நேரம் பத்தகத்தை வைத்துக் கொண்டிருந்தான். நேர நேரமுள்ளி அவட்கையமாக விளி எறித்து விட்டால் போல் படித்துக் கொண்டான். சந்தைக்கெல்லாம் துவியெழ் விட்டான்!

துணைகாமிக்குப் பத்திரிகையில் கவனம் செலுத்தும். பெரு நேரம் வரையில் வந்தோது போகிடுகிறது உட்கார்ந்திருந்தார். "என், தாக்கம் வரக்கூடாது?" என்று கேட்டவாறு அங்கு வந்தான் அவர் மனைவி ராஜம். கண்ணாடியின் மேல் பக்கமாக வந்த ஒரு கணம் ஏறிட்டுப் பார்த்தார் பிறகு ஒரு பிழைமூச்சு விட்டாள். "இவ்விதம் தாக்கம் வந்தோது போகிடுக்கி!" என்றார். ராஜம் ஒன்றும் புரியாமல் அளவாய் பார்த்தான். "என்னுடைய கார..." என்று கூறிவிட்டு எழுந்து மாடிக்குப் போனார். நேரமும் அவரைத் தொடர்ந்தான். ஏதே நிமிஷநிலை உறங்கிக் கொண்டு படித்தான் வந்தோது.

மப்புவாசனம் வந்து ஒரு தாக்கம் விட்டு உட்கார்ந்தான் துணைகாமி. ராஜமும் மட்டுமுள்ளித் தவிர்த்து கொண்டு வந்தவென்று கேட்டும் பாவநிலையில் வந்தான் பத்திரிகை.

துணைகாமி மனைவியின் முதல் வந்தோது பார்த்துக் கொண்டிருந்தாரே தவிர வாய் திறந்து ஒன்றும் சொல்லவில்லை; சொல்லத் தெரியவில்லை, நிட் ரென்று எதைச் சொல்வதென்று புரியாமல் சிறிது சிறித்கூட. "என்ன விஷயம்?" என்று தான் தானும்.

"ஒன்றிடுக்கி... வந்து... கவனித்துவா? வந்தோது பாதுவிடம் சொல்பவும் தெருக்கிப் பழகுதென்... போகிற போக்கைப் பார்த்தான் துணைகாமி தன் உணர்வையே அவனிடம் பதி

கொடுத்த விடுவான் யோவிலுக்கே..."
என்றார் குரலில் கவனிதொனிக்க. ராஜத்
தின் உதட்டில் இவ்வாற ஒரு புன்னகை
தெளிந்து மறைந்தது.

"இதற்காகக் கவனிப் படுவானே? "
பாதுவார்? உங்கவர் தங்கை ஸ்பைன்
தானே! உரிமை உள்ளவனுடிறே!"
என்றார் அவள்.

"உரிமை இருந்தால் போதுமா? "

"அவனுக்கு வேறு என்ன குறைச்சல்? "
பி. ஏ. படித்திருக்கிறான். கண்ணுக்கும்
லக்ஷணமாயிருக்கிறான்; தய்ய குணசாஸி.
இன்னும் என்ன வேண்டும்?"

"ராஜம்! நீ உலகம் தெரிவாமல்
பெகலியாய். படிப்பும் குணமும் இருத்
தால் போதுமா? அந்தஸ்து யென்
டாமா? காலனு சொத்து கிடையாது.
வேலியோ குமாஸ்தா! வேலை, அதுவும்
தான் செய்து வைத்தது! நம்பென்னை
ஒரு சாதாரணக் குமாஸ்தாவுக்குக்
கொடுக்கக் சொல்லியா? அதைவிட
அவ்விய ஒரு வினாற்றில் தள்ளி விடலாம்!"
என்று கூறும்போழுது துரைசாமியின்
முகத்திலே ஒருவித வெறுப்பும் வேதனை
வும் படர்ந்தது.

"உலகத்திலே எல்லோருமே அதிகாரி
எனாகத்தான் இருக்கிறார்களா? குமாய்
தாக்கலின் மனைவிகளில்லாமல் சந்தோ
ஷமாயில்லியா? ஆரம்பகாலத்தில் தீவிர
ஸ்தம் ஒரு குமாஸ்தாவாகத்தானே வேலை
யில் சேர்ந்தீர்கள்! அப்பொழுது நான்
என்னைக் கசக்கக் கொண்டா இரு
தேன்? ஏதோ அதிகுஷ்டம் அடித்தது;
வேலியும் உயர்ந்தது. கையில் வந்து
காலம் சேர்ந்தது."

"அதற்காக? நம் பெண்ணையும் ஒரு
குமாஸ்தாவாக்கிக் கொடுக்கலாமா? அவ
னுக்கும் அதிகுஷ்டம் அடிக்கும்ஸு என்ன
திசையம்?" என்றுசொிது அவ்விவரமாகக்
கேட்டார் துரைசாமி.

"எல்லாம் தம்பிக்கைதான்! நம்
மனைவியின் தூதகம் அதிகுஷ்ட ஜாத
கமாயிருந்தால், தானே குன்னுக்கு
வருகிறான்!"

"நீ, என்னதான் சொல்வது. ராஜம்;
வசோதானையப் பாதுவாக்குக் கொடுப்ப
தென்பது முடியாத காரியம். நங்க
பதலியில் இருப்பவன் எவனுக்காவது
தான் கொடுக்க வேண்டும். குணம்
ஒன்று; வசோதானின் விருப்பத்துக்கு
மாறாக என்னுள் எதுவும் செய்ய முடி
வாது! 'பாதுவைத்தான் செய்து
கொள்வேன்' என்றால், கொடுக்கத்தான்
வேண்டியிருக்கும். துரைசாம்தான் ஒரு
முடிவுக்கு வந்து விட்டேன். பாதுவிடம்
அவனுக்குக் காதல் உண்டாவதற்குள்..."
என்று கூறிவிட்டுத் தயங்கிவிடுத்போல்
இழுத்தார்.

புறம் / தந்த வாயை "நீக் கொடு
கே "ரவி" - ஒன்றுக்கு மறுநீ வீடு
கிடைக்கமா? அது!

"அதும! "நீக்கை" ஒன்று "கை"
இக்கை விடக்கூது! இதைத்தான் "ரவி"
ஒன்றுக்கு மாட்டி வைத்தேன்!"

"அவள் கம்மாளத்தை முடித்து
விடப்போகிறீர்களா?" என்றும் ராஜம்

"அது சாத்தியமா? அவள் அழகு
க்கும் அக்கஸ்துக்கும் ஏற்ற இடம்
கிடைக்கவேண்டாமா? அதுவரையில்..."
என்று ஏதோ சொல்ல வந்தவர் ராஜம்
தின் முகத்தைப் பார்த்தார்.

"கொண்டுவர்கள்!"

"வசோதானையக் கொஞ்ச நாட்கு
மைருகிப் பத்மாவின் வீட்டில் விட்டு
வைக்கவாமென்று பார்த்திருேல். எப்
படியாவது மூயத்தி செய்து பாதுவை
வேறு ஊருக்கு மாற்றும்படி, செய்துவிட
டுப் பிறகு அவளை அழைத்து வந்தால்..."

"தங்கை பிள்ளையை நாடுகட்டத்தான்!"

"கொஞ்ச நாட்கு! அவள் கிவாகள்
முடித்த பிறகு திரும்பவும் அவளை இப்
பேயே மாற்றும்படி செய்துகொடுவேன்.
பிறகு அவளுக்கும் ஒரு தங்க பெண்ணை
ய்ப் பார்த்து முடித்து விட்டால் போ
தது! ஆகியிடம் எனக்குப் பாசியில்லையா?
அதோடு கடமை ஒன்று இருக்கிறதே "

ராஜம் படுவே சொல்லவில்லை. அம்
னுக்கு இந்த யோசனை சிறிதும் பிடிக்க
வில்லை. துரைசாமி பிறர் யோசனையைக்

இவ்வுய்ம் மாட்டார். எவ்வகை உய்ம்
மென்றிருந்தான்.

"எவ்வகை கொல்வதே?" என்று
கேட்டார் துரைசாமி.

"எவ்வகை கொல்வது? நம்
மனம் பவத்துக்காக இன்னொருவ
ருக்குக் கஷ்டம் கொடுப்பதா? பாவம்,
அக்காவுக்குப் பாதுகுத்துவந்தானே
உவ்வதும் அவ்வகையே அவ்வகையிடுத்து
நீதிக்கு அதுப்புவது போலமா? ஒரு
பிரகாரம் செவ்வடி உபகாரம் இது
தான்! உவ்வதும் பற்றி என்ன கொல்
பார்கள்? அந்தவிடம் பாதுகை இவ்வு
ய்மக்கு வர வேண்டாமென்று உய்ம்
கிட்டார் போகிறது. அந்த உய்ம்
பெண்ணைக் கவனித்து அவைக்
கவனமும்."

"எப்பத்தியேம் அவ்வகை இவ்வு
ய்மெண்டாமென்றும் அப்புவம் மனந்தா
தாய்தான் மிஞ்சும், அவனும் கொஞ்ச
நாளைக்கு வெளியூர் போய்விட்டு வந்தான்
தான் விவரங்களைத் தெரிந்து கொண்டு
கிறான்! பிரகாரம் எவ்வகையில் விட்டு
கவனிப்பதில் இன்னொரு யாபமும் இருக்
கிறது. பத்தமாவின் நீதி இது வரும்
து. ஏ. எம். எழுதப் போகிறதும்.
பெரிய பெரிய பிரகாரங்களெல்லாம் பெண்
கொடுக்கப் போட்டியிலும்தான் வந்திடு.
பிரகாரம் உய்ம் கொடுக்க அக்குதான்
இருக்கின்றேம்!" என்று உய்ம் கிட்டி
அந்தக்ஷணத்தில் தன் மனத்தினால்
பார்த்துப் துரைசாமி.

"சரி! போய்ப் படுத்துக் கொள்
கங்கள்" என்று சொல்லி விட்டு
எழுந்த போய் விட்டான் தானும்.
துரைசாமி சிறிது நேரம் யோசித்தான்
உட்கார்ந்திருந்தான். நேரம் ஏதோ
முடிவுக்கு வந்தவாறு வந்தது படுத்துப்
போனார்.

அடுத்த காரணம் பிரகாரம் அழைத்
துக்கொண்டு மைத்துருக்குப் போனார்
துரைசாமி. மைத்துருக்கு வந்த காரணம்
பிரகாரங்குந்த தெரியாது. உவ்வ
கை உய்ம் பார்ப்பதற்காக வந்திருப்ப
தாக நினைத்தான்.

துரைசாமிக்கு இரண்டு பிரகாரங்கள்,
ஒருநீதி பத்தம். இன்னொருநீதி. பாது
கை தாயார். பத்தம் மைத்துருக்கு அவ்வ
கைப் பவத்துக்கு சொல்வது நினைவில்
செழித்துக் கொண்டிருந்தான். பாது
கை தாயார் இன்னமையிலேயே விதவை
யாவினிட்ட ஏழை. அவனும் உய்ம் கொண்டு
சாகம் எவ்வகைப் பாதுகுத்துவந்தான். துரை
சாமி இருந்த காரணமே ஒரு சிறிய விட
யில் இருந்து கொண்டு உவ்வதும் விட்டுச்
சென்ற சொற்பப் பவத்தை வவத்துக்
கொண்டு பாதுகை ஒரு ஆகாரம்

கிட்டான். எதற்கும் பிரகாரம் முன்பு
கவியெந்தி வந்து நின்றவனிலும். "எவ்
கைமா, இப்படித் தனியாகக் கண்டப்
படுகிறாய்? எவ்வகை வந்து இருந்து
விட்டான்! உவ்வது ஏதாவது விவந்து
மாதும் எவ்வகை கேள்வன். இப்படி
எவ் ஒதுக்கிவ இருக்கிறாய்?" என்று
துரைசாமி சொல்லி சொல்லிவார்.
அப்படிச் சொல்லுவாரே தவிர, உவ்வ
கை, அவர் உவ்வதும் 'எவ்வகை வந்து
ஒட்டிக் கொண்டு கிறவாரோ' என்ற
ஒதுக்கும். இதை உவ்வதும் புரிந்து
கொண்டு. "எவ்வகை இருந்தால் எவ்வ
கை அன்னித் இருவரும் இருக்கிறாய் எவ்வ
கைப் ஒரு கொண்டு போதாது?" என்று,
உய்ம் சொல்லி.

உவ்வகை அவர் சொல்வது உபகாரம்.
பாதுகை ஒரு யோசி கொடுக்க வந்தது
தான். பாது, உய்ம் இவர்கள் விட்டுக்கு
அடிக்கடி வந்து போய்க் கொண்டிருப்ப
தான். அவரும் முதலில் தம்முடைய
கொண்டிருக்கிற அகல வரவழைத்
துக் கொண்டிருந்தார். அந்தக்ஷணமும்
மைத்துருக்கும் விதிவாசம் தெரியாத
பிரகாரம் அவனும் உய்ம் மைத்துருக்
பவத்துத் தொடர்ந்திருந்தும், தமர் இவ்
கை அவனும் ஏதாவது தெனவப்
புறம். அக்கடி எவ்வகைவது போக
கொண்டிருக்கும். எவ்வகைவதற்கும்
பாதுதான்! துரைசாமிக்கு இதில் அவ்
கை விடுப்பதில் வந்ததும் எவ்வ
கை உவ்வியாதவர் போவதால் அக்க
கை விடுவது. ஏதாவது சொல்
லும் பிரகாரமில் வந்தது வரவழைதும்.
அதைக் கவன அவர் உவ்வதும் சரியாது.
உவ்வதற்கு உய்ம் ஆகாரமில்
நேரத்தான் இது முடிவுக்கு வந்தார்.

இவ்விதம் வந்து இரண்டு மூன்று
நாட்களாக விட்டான். பிரகாரம்
இவ்வகை மைம் பத்தமில் கொள்
துர். "அக்கா! பிரகாரம் கொஞ்ச
நாளைக்கு விடு இருக்கட்டும். அவர்
உவ்வதும் உய்ம் மைத்துருக்கு இருந்தால்
எவ்வகை என்று பார்ப்பதற்காக வந்திருப்ப
தான். அந்தக் கொண்டிருக்க அவர் கிட்ட
கிட்டான். "எவ்வகை எவ்வகை உவ்வது?"
என்று உவ்வதும் வந்ததும், அவர்
பிடித்து வைத்துக் கொண்டிருக்க
போதுப்படி!" என்று, "அந்தக்ஷணம்
தெரிந்தும்!" என்று பத்தம். அதே
போல் பிரகாரமில், "இது மைம்
இவ்வு இருக்கொண்டுமென்று அந்தக்
கொண்டிருக்க கொண்டிருக்க. ஏதோ அந்தக்
கொண்டிருக்க. இருந்துவிட்டுத்தான்
கொண்டிருக்க" என்று துரைசாமி. வேறு
கவியெந்தி அவர் மைத்துருக் முன்புக்
கொண்டிருக்க வந்ததா. ஒரு பெரிய

பாரத்தை இறக்கிவிட்ட திருப்பிடிடன்
உள் திருப்பிடித் துரைசாமி.

அத்துடன் கவிய தீர்த்து விட்டதா?
மறுநாள் முதற்கொண்டே பாதுகை
செறு காலுக்கு மாற்றுவதற்கான பணி
யில் ஈடுபட்டார். அவர் அத்தரங்கத்
தைப்பா முயற்சியைப் பற்றியே என்
ளவர் பாதுகைக்குத் தெரியாது.

ஒரு வழியாகக் காரியம் செற்றி
யடைந்தது. பாலு பம்பாய்க்குப் போய்
விட்டான்!

இதற்குள் நான்கு மாதங்கள் ஓடி
விட்டன!

இளியும் பெண்ணைப் பார்த்தாமல்
சாப்பிடப் பிடிக்காது போயிருந்தது
துரைசாமிக்கு. யிசோதாவை அழைத்து
வர மனைவியை அழைத்துக் கொண்டு
எங்களுக்குப் பயணமாகார்.

"என்னப்பா இது? ஒரு மாதத்தில்
அழைத்துப் போவதாகக் கொள்விவிட்டு
நான்கு மாதங்கள் எழித்து வந்திருக்கி
றீர்களே!" என்று அடித்து கொண்டான்
யிசோதா.

"என்னம்மா செய்யட்டும்? வேலைத்
தொந்தரவு! உனக்கு இங்கு ஒரு குறைவு
யில்லையே!"

இப்படியென்பதற்கு அடையாளமாகத்
தலையை ஆட்டினான் யிசோதா.

"யாளைக்கு காலுக்குப் போகலாமா?"
என்றார் துரைசாமி.

"நான் இங்கேயே இருக்கேனே.
அப்பா! இந்த ஊரை விட்டு வரவே
மனசில்லை, அப்பா!" என்னுள் யிசோதா
கெஞ்சாள் குன்றவாக.

"இந்த ஊரை விட்டு வர யாளுக்குத்
நான் மனம் வரும்? அதற்காக..."

"அதில்லையப்பா.... நான் இங்கு ஒரு
வகை... மேற்கொண்டு போ முடியா
மல் நாளும் அவள் தலையைத் தாழ்த்தி
யது. துரைசாமி புரிந்து கொண்டார்.
நிறுத்தாலும் நன்றும் தெரியாதவர்
போல், "சொல்லிவிடா...." என்னார்.

"ஒவ்வொரு நாள் ரொம்பவும் டேலித்
ஜிதேய அப்பா...."

"யாழ்மா அந்த அழகுநட்சாணி?
சொன்னு! சீக்கிரமே உன் கல்யாணத்தை
தடத்தி விடுகிறேன். பத்மாவி! இன்
காலா?" அவர் குரலில் ஆளம்
தொயிந்தது.

"இக்கே, அப்பா! இங்கேயும்தான். இங்கு
தான்யப்பா பக்கத்து வீட்டில் இருக்
கிறேன்...." என்று இழுத்தாள் யிசோதா.
"யாழ்மா அவர்?" துரைசாமியின்
ஆளம் இன்னும் அதிகமாயிற்று. ஒரு
வேளை பத்மாவின் பிள்ளையை விட
உயர்த்தவருவாற்போனே...?

"அத்திம்பேரின் ஆயிரம் குமாஸ்தா
வாக இருக்கிறார், அப்பா...."

துரைசாமியின் தலை கழன்றது.
என்ன இருக்கிறது அத்தன் கழன்று
கழன்று எங்கே பறப்பதைப் போல்
சொல்கிறார்? பிள்ளையைப் பார்த்தார்.
"இக்கே என்ன சொல்லுகிறீர்கள்?"
என்று யிசோதாப் போலிருந்தது.
அவள் பார்த்த பாரிலை.

"கல்யாணம் கடவுளால் நிச்சயிக்கப்
படுகிற தென்னு கம்மாவுரை சொல்லு
கிறீர்கள்?" யா! யா அத்தன் எதெது
பிராந்தியம், அதுதான் வந்தும்! என்
செய்தோ இத்தக இறுயிர்வாழ்வு உன்
கல்யாணம்... விதி செய்து விட்டது.
பார்த்தீர்களா?" என்னுள் ராலும்.

"எம்மா! பாதுகை அப்பாடிப் பழகி
றேயா!" என்னார் துரைசாமி யிசோதா
வரைப் பார்த்து.

"பழகினால்...? நானே விரும்பினாலும்
அவள் என்னை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்
டாள். அப்பா! அவள் ஒரு எழற்பு
பெண்ணாகப் பார்த்து மனத்து கொள்ள
விழும்புகிறேன்...." என்னார். துரைசாமி
விவரமாக சீண்டு கொண்டிருந்தார்.
ராலுதின் உதட்டில் ஒரு புன்னகை
கொள்கிறது. அதற்கு அர்த்தம் அவளுக்குத்
குத்தான் தெரியும்!

விவரம், உத்தரவிட, 1954 ஆம் ஆண்டு கருவாய் மலர்

காஷ்மீர்-குஸும்

சீக்கிரம் கவிய

விவரம், உத்தரவிட, 1954 ஆம் ஆண்டு கருவாய் மலர்

காஷ்மீர்
உத்தரவிட, 1954 ஆம் ஆண்டு கருவாய் மலர்

காஷ்மீர்
உத்தரவிட, 1954 ஆம் ஆண்டு கருவாய் மலர்

காஷ்மீர்
உத்தரவிட, 1954 ஆம் ஆண்டு கருவாய் மலர்

காஷ்மீர்-குஸும்
உத்தரவிட, 1954 ஆம் ஆண்டு கருவாய் மலர்

காஷ்மீர்-குஸும்
உத்தரவிட, 1954 ஆம் ஆண்டு கருவாய் மலர்

காஷ்மீர்-குஸும்
உத்தரவிட, 1954 ஆம் ஆண்டு கருவாய் மலர்

காஷ்மீர்
உத்தரவிட, 1954 ஆம் ஆண்டு கருவாய் மலர்

காஷ்மீர்
உத்தரவிட, 1954 ஆம் ஆண்டு கருவாய் மலர்

காஷ்மீர்
உத்தரவிட, 1954 ஆம் ஆண்டு கருவாய் மலர்

அதேமாதிரி கார்த்திகைக்கு... திருவோளி
20-வது நூலுக்கு நேண்டாமயலா, தந்த
தாய், கார்த்திகைக்கு தகு சம்பந்தமுமில்லை.
அப்படி, சிறுநீசு மோலாது... அப்பகுதி
எல்லாம் உமது கரையில் கையாடலுக்கு தகு
பகுதி உமது.

"நான் சொன்னது கற்பனையாகக் கூர்
மாரத்தோடிகள் முன் ஒரு தரிசுவாய்க்.
ஏதோ சில கோரியுறையில் மெங்குகையாம்
முற்றி வந்துக்கொண்டு கொண்டிருந்த
பாதி நள்ளியை எடுத்துக்கொண்டே போய்
கூடிய நிலாவில்தான் இந்த நாளைத் திறம்
வெளியேறும் செய்திகளுள்ளிருந்தான்."

“நான் சொற்றது ஐயம். முன் சொற்றது உத்தரவு. நான் சொன்னது உத்தரவுதான்?”

தலாம் அல்லது, உயர் எண்பதை கவிர்து
கவி என்று அழைப்போது, அவர்களை
சான்றிருந்தாலும் பாவதிமரமம், சிந்தை
செருவியிருப்பதைக் காண வேண்டுமெது
தமிழொலியை நுகரும் காரணங்கள், அத்து
தமிழ் மூலியை உபாசனங்கள், ஒவ்வொரு
மூலகம் உயர் சிந்தை செவ்வாயியுள்
வருவது உயர் விரைவு, இவை எல்லாம்
மிக உயர் போது, பெரியதொரு சிந்தை
கருவாகும் மூலம், அவர்களைப் படிப்பவன்
தமிழை இம் தலைவியை விடும் விட

“வயிற்று வலியா? சரி! இப்போது கொஞ்சம் குணமாகக் கவனம் செலுத்திறேன். தற்போதைக்குப் பி.சி.யு நுணுக்கம்தான். பிறகு வலித்தியாக் கோடாகப் பரிசு சாஸ்திரம்மாதிரி வேண்டியதைச் செய்து கொள்கட்டும்” என்று கவனப்பெற்று உபயோகத்திற்குத் தெரிவிக்கப்படுமே!

அவ்வாறும், சேத்துக்குக் காரணமாக அபத்தியாசாரத்தை ஒரு 'ஸ்திரீ' போட்டு காத்திராக வைப்பே நான் சித்தப்பா உபத்திரவம் நடத்தினேன். இதைச் சேத்துக்கப்பா 77 என்னிறீர் கரை

புதிதெய்தென்று சொல்லத் தெரி
யாக இருப்பதை நான், அந்த வயி
ரில் இருந்து நுழைந்துக் கொள்ளாமல்
கொஞ்சிய ஆகாரம் ஏதெதோ அங்
கோடும் நுழைத்துத் தருவதென்பதும் விரை
வில் இருந்து கொண்டே இருக்கும்

இதே விதத்தான் இந்த சூகம் என்றும்
அவற்று வளவும் குறிப்பிட்ட ழரிடத்
தின் மெதுவாகத் தொடங்கும். இந்த

யிசை மூலமாக அந்நிகழ்ச்சிகளைத் தொண்டி
பிரபல சூது காரர்கள் 2000 ரூபாயை
அடைந்தனர். அந்நிகழ்ச்சியில் வெற்றி கொண்
டிப்பவரே சீமன் பிறகு சிறிது சிறிதாக
கட்கு நகரத்து கெளரவம் உடையவர். . . அப்
பரதா . . . சீமன் மனைத்தாரை முன்பு இன்
னென்று வசனங்கள் அளித்தார். சீமன்
சீமன் காரையினங்கள், சீமன் சூது நாயன் அங்க
யும், மறுபடியும் தொடர்ந்த அங்கத்தும்
இளம்பய சிறிதுகூட தாமதமே இராது
அதனால் விட்டு விட்டு அங்க அங்கமாக
தொண்டி சீமன் சூது என்று தெரியாமல்
தொண்டி சூது தொண்டி சூது
தொண்டி சூது

மயிற்சிக் குத்த டுகம் கவியுடைய உயிர் உயிரும் இருக்கிறதா என்றும்-
மயிற்றைத் தொடர்புப் பார்த்தால்
தொடர்பாகக் கூல் பிரகிருத்ததா ?
தொடர்பாகும் சகிக்க முடியாத ஆக்கம்
தொடர்பும் அபாயமும் கவிரா வய
பதை பொருளும் அறிய வேண்டும்.

[illegible][illegible]

செய்யுதின் மீறல் தவிர்த்தல், அல்லது
செய்யுதின் மீறல் தவிர்த்தல், அல்லது

ശിർഷപാദം/൧൧

"ஒரு பேர்ப்பில் வந்த விளம்பரத் தை. பர்த்து இயலாத கட்டாயம் தெரியுமா கொண்டு வந்த."

“சத்திரதாஸமாய் இடுக்கிராயா?”

“அதற்குப் பெரியபுருஷனாகத் தத்தா கட்டு
வணக்கம் செய்து கொள்ளுக.”

“உலகம் உயர்ந்ததென்பதில்லை;
சீவன் உயர்த்திக் கிறார் இந்த
புது கோலம் போலாகி”

“இந்த உயர் கல்வியில் இயற்கையானபடி சாப்பிடுவது புகழெய்தரம். இதை உயர் கல்வியாகக் கருதுகிறேன்.”

“இந்த உலகம் எல்லாம் காலம் போனால்
காலமாகிவிடும்!”

“எங்கள் சார்பு அப்படித் தெரையா
விட்டதால் நான் அதில் என் தர
வாகச் செலுத்தலாம் என்று நினைத்
திருந்தேன், சார்!”

பாடல் (பாடல்கள்) ந. நகர்
கனகசுந்தரம் தலைநகரம் தலைநகரம்
பெருமை பெருமை பெருமை பெருமை
கொடுக்கல் கொடுக்கல் கொடுக்கல்
கொடுக்கல் கொடுக்கல் கொடுக்கல்

பலதேவ கோடுக்கா வீட்டில் அவர்
என்றோடு கோவிது வீடுவாரே !

மேலும்: எனக்கு உங்களுக்கு 'மே' உதவையாக பதிகமொருங்குள் இதைத் தெரிவித் திருப்பவர்களுக்கெல்லாம் இவ்வளவு உதவையுள்ளதால் எனக்கு இதைத் தவறு என்று பார்க்கும்படியான தோற்றம் இல்லை.

சுமந்தா: அந்தக் கெளரவம்! நான்
உன் தாய்க்குக் குடி போய் விட்டேன்!

“உருகும் துன்பத்திலும் போக
கூடாது இரண்டாய்வுக்குக் கொடுத்தே.
இதைப் போலத்தான் போக ஏன், பற
வன் போக?”

1. கமர்ஸ் பிளாஸ்டிக் மேல்சைட் உருவ
கரு. இலா. கோவைக்கு மேல் கல்வி
பெறாதவர்களைக் தே. சா. 11

காத்தியை! உன் மேல் சுவர்
காதலக்கவன்கள் சத் தெய்வம்
யத் துக்கு! போ வந்து சொல்லும்
கூட கைப் போகக் கூவர்!"

விதிகள் பேசும் போது சொல்லு
கிறான்! ஆனால் என் தரமல்லாத
மயத்தில் சிலன் அங்கிருந்து சிறு
பக் கூடாது!”

மிகு உடையவன் மருத்து அணிந்த வண்ணம், சிவா கடைவிலிருந்து வெளிப்பெறுவ போது, மணி பதித்து மேல் இருக்கும். அவர் அடங்கி விட்டது.

விடிவந்தவாறு நாலரை மணிக்கு—தனாகது திரைத்திரைத் தீவி வயும் வாயும் பற்றிச் சேர முன்பு விட்டும் விவரம் நேரத்தின்—மேடக் லுள் புதுக்கவந்தான். இப்போதுதான் வெளிப்ப வகுவிருள். கோரை, இரண்டை ஒடித்து விட்டது. வடிவமாக, நடுப்பயம் தோற்றம் கிடைக்கும் இரண்டு மணி நேர லுள் விழுது கொண்டது. கையில் நேரத்திடு கிறா, கட்டித்துக்கு கேட்க வேண்டுமா? போடப்பட்ட சாக்குகளைத் துர்-பயனு கட்ட மிருக்கவில்லை, ஒரு வாரத்தின் கடைக்கும் வாய்த்தை. இன்று ஒரு காய் விவரமாகத் திரைப்ப முக்கொள் பார்த்திருப்பார்.

மருத்துக் கடைய் பார்த்துக் கொண்டவர் சிவா, அன்று செவ்வ சிவா கோலக்காக உபயோக முதுகாய் கொடுத்த இரண்டு லுப்பாக பத்திரமாக இருக்கா.

“இன்றுதான் அடைபி பல் விருப்பிருக்காது. அதைப் பிடித்தான் ‘டான்’... நான் மணிப்பி வெயிங்காரக்கு கேட் போயி... லாம், ‘சாது’ விவ பத்திரை மணி ஆட்டம் பார்த்துக்கொள்” கடை வாரணிக் சிவ் பப்பெய் போசிக் செவ்வாச் சிவா.

மறுகணமே, தன் முதுகை மாதிக் கொண்டிரு விட்டான்.

மறுதரம் கடை மருத்து, சிட்டுக் கிடுகிடு உண்டு என்ற குரலாக வந்து விட்டது அவருக்கு.

“இதுவே ஒரு ‘சுயங்கு’க்குக் கட்டிப் பற்றிவிட! நான் மணிமா வேண்டிக் விட்டது! விடித்தவுடன், முதல் காரியமா எப்போதுவது பத்திர வாய் புரட்டிக்குத்தான், ஆட்டத் திவ் உட்கொடு முடியும்!”

சித்தித்தபடிவே, விட்டை நோக்கி தடை போடத் தொடங்கினான் அவன்.

“உட்கொடுக்க!”

ஒரு கிரவாக், வாரத்தையை மெதுவாகத் தட்டிவரும் மணி. கோஞ்சுதேரம் பதிக்வின.

“காக்கிரெய்! புதுகன் விட்டுக்கு வந்தவி பிவந்து ஒரு பெண்ணுக்குக் கவர் இருக்காது! அகிருன் என்மதுக்கம் வேண்டிக் விட்டது!” என்று முதுபுது நேரத்தபடிவே, கோஞ்சுக் பவமரகவே கதவைத் தட்டியும்.

யாரோ நடந்து வரும் முகை வகுக்கது. அவருக்கு வந்தபுகுத்திரக்கம், ததுமத்திரம் மருக்கொரு இருத்திருக்காக், வாகவிவேயே தாது வந்து விட்டிருப்பார்.

அவர் அடிபிடுக்கும் சிறு ஒரு இருட்டைத காத்த கிடு, பாக்கி விடு முழுவதையும் ஆக்கிராந்தித் கொண்டிருக்கும் மந்திரை குடிக்கைக்காரர், கதவைத் திறக்கார்.

அவரை நேருக்கு நேர் பார்த்திவ் அவன் நகை உண்டது. தான் தொக்காவு் கொடுத்த விட்ட, தக்கொ, எங்கே கொடுத்தும் கொண்டப் போடுகிறே என்று பவத்தான். ரவிக்கொழி வாரநாறு லுப்ப் சம்பளம் வாய்க்கும் உத்தி யொகல்பர் அவர். அவனே, நொட்டல்கி

இவ்வ பார்த்தும் எங்கி. இருவர் அத்தர் துக்கும் செறுபாடு. கொஞ்சமா தக்கொ?

கதவைப் பின்புறம் காழிட்டு விட்டுத் தக் அகதவை நோக்கி நடத்த கொண்டிருக்கவன் அவர் துக்க சித்திருப்பது.

“இத்தகையா!... ஒரு விஷயம்!...”

தீவறுபடிவே, கதவைத் திறப்பிப் பார்த்த தான் சிவா.

“கண்ணப்பா இது... உங்க தொத்தாவு பெரி ணப்போசிக்கோ... திரைக்க எமயம் தீபாட்டுக்கு வந்து கதவைத் தட்டினோ... எங்க துக்கம்மக் ணம் கண்ணப் போது... ஒன்றொரு தான் தனாத்திரக்கு விரி...!” ஒன்... தக்க மாறும் கொண்டுவந்து திரைப்போ!”

சிறை கண்ணப்பக்கு விண்பத் தவராக இருப்பதோக் பெரிது! அவர். அவர் வாய் திற வந்திடு. அவர் அத்தக்கு என்ன! அவன் கத்தத்து எங்க?

“முதல் வேலைய தான் விட்டுக்காரகிட்டிப் பிடித்தி கொண்டேன், அவர் கேட்காமல், உங்கக் கத்தத்தான் வந்திருக்காரர்!”

“கண்ண சார் இது அப்படி ஒன்றுத உங்க தப்பித்தண்ட...!” என்று மெதுவாக துரமித்ததான் சிவா.

“சத்தாயமா! எக்காரம் ஒழுங்குதான்! உன் நடவடிக்கை வேகணம் வந்திருத் தெரியா தன்று வண்ணமா? உங்கரு மேயே இருக் காக் உன் சிவா, விட்டியே ஒரு சாமரக் பாகவிட்டாமல், வெய்தியே தாக்கித் தாக்கிப் போட்டான்! இவ்வகத்திச் சவங்கலாம் எங்க விட்டு வெய்க்கிச் செருவா, எடுத்துப் போட்டுட்டான்!”

“தாவி விடிவதும் முதல்காரியமா, ஆகி விட்டுக் கொத்தியே இருக்கி மருத்தக் கொடுக் கிச் சொன்னிடுறேன், சார்!”

பணிவுடன் கதிருக் சிவா, காத்தபடி தாண்டி விட்டான். அவன் போகவித்தான், ஆனால் விட்டுக்குள் அவருடன் எதிர்த்து வாயாட, அவர் வார்த்தைகளுக்கு மறுபித் உத அதுதக்கு விரை கதையிற் கிடைபாது.

“தகவங்க ரோசம் இருக்கெவன் தகத்து வந்த இப்போய் பார்த்துக் குயிடுக்கலும், பிங்கலைய ஆக்கி உகக்கிச் சான்றாது!”

“மேயி மருதிர் அருக்கிச் கொண்டிப் போனார்,

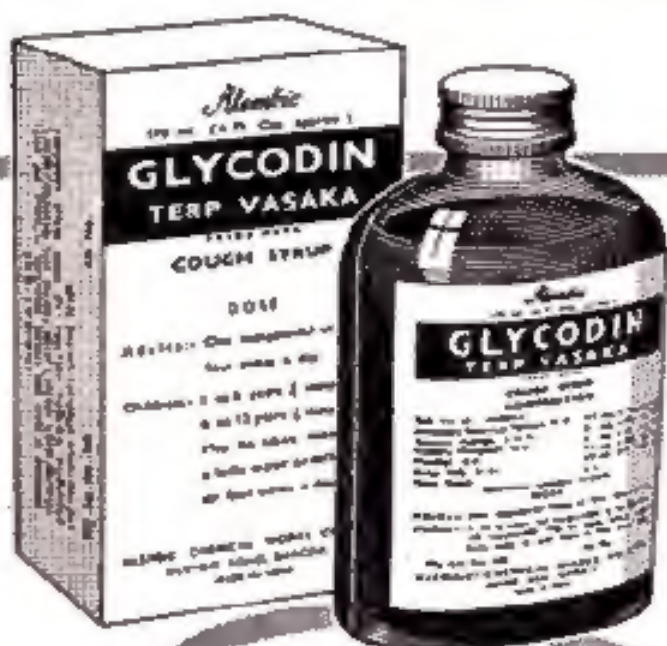
“வகை சார் இப்படிச் சொந்தேனே! தான் திவாநம் துறத்தையை எப்படித் கொடுத்தேன்! அதுக்கு வக்கி சார் தெரியவது? அதுவும் ‘கொண்டுக்கொண்டானோ’”

‘கொனம்’ எங்கிருக்கும் பிரேம, முடியும்! துறத்தையில் ககத்தவறுதலில் கட்டத்தாக்

Printed and Published by N. Annamalaiyar for the Proprietors Messrs. S. Narayana Publications Private Limited at the Kallid Press, Kilpauk, Madras-18.
Managing Editors: N. Srinivasan

**இருமலுக்கு
வீட்டிலேயே குணம் அளிப்பது
விரைவான
நிச்சயமான கெடுதலில்லாத**

நிலாணம் அளிக்கிறது. மூச்சு விடமுடியாத,
பலனைப்படுத்தும், வறட்டு இருமலிலிருந்து விடுபட

Alembic
**க்ளோகோடின்
டெர்ப் - வசாகா**

அலெம்ரிக் கெமிகல் வர்க்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட், பரோடா-3.

ஹிமாலயா புக்கே டால்கம் பவுடர்

நான் முழுதும்
புதுமலர்ச்சி
யுடன்
விளங்க

- நறுமண -
மொங்குவது
- சிக்கனமின்றித் து
- குடும்பத்தினர்
அனைவருக்கும் உகந்தது

கண்டளித்தல் இரகசியம் எல்லாம், நடுத்தும் தான்
கிடைக்கக்கூடிய இத்தியாவை தயாரிக்கப்பட்டது.

NET. 15-30 GM

